

Torsdag den 15. december 2011 (D)

1

27. møde

Torsdag den 15. december 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til transportministeren om priserne i den kollektive trafik.

Af Kim Christiansen (DF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 13.12.2011).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 7 [afstemning]:

Forespørgsel til transportministeren om social dumping inden for transportbranchen.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 24.11.2011. Fremme 29.11.2011. Forhandling 13.12.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Kim Christiansen (DF) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Ane Halsboe-Larsen (S), Andreas Steenberg (RV), Anne Baastrup (SF) og Henning Hyllested (EL)).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:

Forespørgsel til statsministeren om regeringens anvendelse af særlige rådgivere (hasteforespørgsel).

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 13.12.2011. Forhandling 14.12.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Peter Skaarup (DF)).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love. (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremstilling 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Betalning af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer samt krav om ejerskab til nye anlæg for deponering af havbunds materiale).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremstilling 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. (Implementering af dele af havnestatskontroldirektivet og ændring af regler om indgreb over for skibe).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremstilling 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om en kompensationsordning for manglende gennemførelse af boligpakken.

Af Torsten Schack Pedersen (V) og Benedikte Kjær (KF) m.fl.

(Fremstilling 27.10.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskattning af fast ejendom.

Af Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Brian Mikkelsen (KF).

(Fremstilling 09.11.2011. 1. behandling 01.12.2011. Betænkning 08.12.2011).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremstilling 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremstilling 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Midlertidig forhøjelse af arbejdsgiverbidrag, videreførelse af praktikpladsfremmende foranstaltninger og adgang til skolepraktik m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremstilling 21.11.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 13.12.2011).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne. (Hjemmel for udbud af ingeniøruddannelser på

Aarhus Universitet som følge af universitetets sammenlægning med Ingeniørhøjskolen i Århus).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. og om ophævelse af lov om uddannelse til håndarbejds lærer, lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og lov om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. (Adgang til delegation af kompetence og fastsættelse af klageadgang m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 30.11.2011).

15) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for ligestilling og kirke om multikulturelle strømninger i samfundet.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 22.11.2011. Fremme 24.11.2011).

16) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til statsministeren og europaministeren om det danske EU-formandskab.

Af Jens Joel (S), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Vilumsen (EL), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF).

(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 14.12.2011).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Karina Aadsbøl (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 24 (Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af straffen for overtrædelse af lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til transportministeren om priserne i den kollektive trafik.

Af Kim Christiansen (DF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikelsen (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 13.12.2011).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 7 [afstemning]:

Forespørgsel til transportministeren om social dumping inden for transportbranchen.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 24.11.2011. Fremme 29.11.2011. Forhandling 13.12.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Kim Christiansen (DF) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Ane Halsboe-Larsen (S), Andreas Steenberg (RV), Anne Bastrup (SF) og Henning Hyllested (EL)).

Kl. 10:00

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 10 af Ane Halsboe-Larsen (S), Andreas Steenberg (RV), Anne Bastrup (SF) og Henning Hyllested (EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen er sluttet.

Kl. 10:00

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 10 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 9 af Kim Christiansen (DF) og Tom Behnke (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:

Forespørgsel til statsministeren om regeringens anvendelse af særlige rådgivere (hasteforespørgsel).

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 13.12.2011. Forhandling

14.12.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Peter Skaarup (DF)).

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 11 af Peter Skaarup (DF), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

Forslag til vedtagelse nr. V 11 er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love. (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Betalning af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer samt krav om ejerskab til nye anlæg for deponering af havbunds materiale).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 51 (V, DF, LA og KF).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. (Implementering af dele af havnestatskontroldirektivet og ændring af regler om indgreb over for skibe).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 10.11.2011. 1. behandling 18.11.2011. Betænkning 01.12.2011. 2. behandling 08.12.2011).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:07

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om en kompensationsordning for manglende gennemførelse af boligpakken.

Af Torsten Schack Pedersen (V) og Benedikte Kjær (KF) m.fl.
(Fremsættelse 27.10.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:05

(Ordfører for forslagsstillerne)

Torsten Schack Pedersen (V):

Grunden til, at Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat det beslutningsforslag, vi nu skal stemme om, er jo, at der sidder en række danskere ude i virkeligheden, som har handlet i tillid til de meldinger, som et bredt flertal her i Folketinget kom med tilbage i august. Vi synes, at når der var så mange mandater bag så klart et løfte, skal vi selvfølgelig også indfri det.

Det er ikke for at genoptage diskussionen om regeringens mange løftebrud, i forhold til hvad der blev sagt før valget, og hvad der er sket efter valget, men vi står her i en helt særlig situation. For her har vi at gøre med, at regeringen også efter valget fastholdt sit løfte, for efter valget lød det fra den daværende kongelige undersøger, at der var to ting, der ville blive til noget, nemlig en betalingsring og boligpakken. Men efter en tur ud i tårnet forsvandt boligpakken. Regeringen kunne åbenbart ikke enes internt, men vi synes, at de partier, der har givet nogle meget, meget klare løfter til danskerne, også skal indfri dem, og derfor har vi fra Venstre og Det Konservative Folkepartis side fremsat det her beslutningsforslag, og vi er noget bekymrede over, at Socialdemokratiet og SF ikke vil stå ved de løfter.

Vi synes sådan set, at når der er danskere, der har handlet bolig i tillid til, hvad et bredt flertal i Folketinget sagde, nemlig at det ville kunne ske på lempeligere vilkår, skal vi selvfølgelig også indfri det løfte – derfor foreslår vi denne kompensationsordning til dem, der har handlet i tillid. Der burde være en bred opbakning til, at man står ved det, der blev sagt ikke bare før og under valget, men også efter valget, og derfor er det helt afgørende for os, at det kommer til at stå klart, hvem der står ved, hvad der blev sagt før, under og efter valget, og hvem der ikke gør. Det synes vi at danskerne har krav på.

Kl. 10:07

Formanden:

Hr. Jesper Petersen. Nå, det var en fejl.

Så er der ikke nogen, der yderligere har bedt om ordet, og det betyder, at vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 37 (V, LA og KF), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom.

Af Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Brian Mikkelsen (KF).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 01.12.2011. Betænkning 08.12.2011).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:08

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Her om lidt skal vi stemme om B 11 – om afskaffelse af ejendoms-skatte vurderingen – som er en identisk genfremsættelse af et forslag, som blev vedtaget her i Folketinget i juni måned i år.

For få måneder siden stemte Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne for beslutningsforslaget, men her om lidt har man åbenbart ændret holdning, for nu stemmer man imod, hvilket er dybt utroværdigt og blot et bevis på endnu en kovending og et vælgerbedrag. Regeringspartiernes argument for at sige nej er jo egentlig ganske komisk, for det er, at de er bekymret for, at man ikke har mulighed for at sænke boligskatterne. Ja, tilhørerne hørte rigtigt: Deres argument er faktisk, at de er bekymret for, at man ikke kan sænke boligskatterne.

Det er jo en smule komisk i en tid, hvor man vælger at hæve afgifter med over 5 mia. kr., at man så er bekymret for, at man ikke kan sænke skatten for boligejerne. Specielt synes jeg, at det er hyklerisk, når man ved, at både Det Radikale Venstre og Enhedslisten jo har den holdning, at skatterne for boligejerne skal hæves.

Det er rigtig skuffende, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti er sprunget fra deres holdning i juni måned, men det er dog ikke overraskende. Det er ikke overraskende, når man ser på den lange række af politiske punkter, hvor man har svigtet vælgerne her efter valget.

Det er efterhånden blevet sådan, at danskerne næsten bliver mere overrasket, hvis den nye socialistiske regering også mener det samme her efter valget, som man mente inden valget. At man har skiftet holdning, er heller ikke så overraskende, set i forhold til at vi fra oppositionens side hele tiden har sagt, at den nye regering ønsker at

hæve boligskatterne. For hvis man virkelig ikke ønsker at hæve boligskatterne, hvorfor så opretholde det her tunge administrative system, som ejendomsvurderingerne egentlig er? Systemet er ganske enkelt for tungt og dyrt set i forhold til de få formål, som det tjener.

Der findes rigtig mange grunde til, at vurderingssystemet skal skrottes. Faktisk kan jeg kun komme i tanke om en eneste grund til at bevare vurderingerne, nemlig at man ønsker at bevare muligheden for at hæve boligskatterne. Og ved at S og SF nu har skiftet holdning, viser de klart, at de åbenbart vil bevare muligheden for at lade boligskatterne stige. Det er dybt utroværdigt, at man nu her om lidt vil stemme nej til det forslag, som er fuldstændig identisk med det forslag, man havde her i juni måned.

Kl. 10:11

Formanden:

Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:11

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte: 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller mod stemte: 0

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

Kl. 10:12

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:12

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 15.11.2011. Betænkning 08.12.2011).

Kl. 10:12

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Midlertidig forhøjelse af arbejdsgiverbidrag, videreførelse af praktikpladsfremmende foranstaltninger og adgang til skolepraktik m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 21.11.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 13.12.2011).

Kl. 10:13

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen også her sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannel-

sessystemet) for voksne. (Hjemmel for udbud af ingeniøruddannelser på Aarhus Universitet som følge af universitetets sammenlægning med Ingeniørhøjskolen i Århus).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011).

Kl. 10:13

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:14

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. og om ophævelse af lov om uddannelse til håndarbejds lærer, lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og lov om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. (Adgang til delegation af kompetence og fastsættelse af klageadgang m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 16.11.2011. 1. behandling 22.11.2011. Betænkning 06.12.2011).

Kl. 10:14

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:14

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 30.11.2011).

Kl. 10:15

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Verden bliver mindre og de teknologiske muligheder flere. Flere og flere virksomheder driver deres forretning i mange lande, og på samme vis har mange privatpersoner indkomst uden for det land, hvor de er bosiddende. Personer, varer og tjenesteydelser krydser i stadig stigende omfang grænser, og i takt med det vil skattevæsenet have behov for at indhente økonomiske oplysninger i andre lande til brug ved skattemæssig ligning. På samme vis har andre landes skattemyndigheder behov for at få vores bistand ved ligning af deres skatteydere.

Formålet med dette lovforslag er at tilpasse danske regler, så de imødekommer denne udvikling. Konkret vil lovforslaget her gennemføre flere EU-direktiver, således at danske skattemyndigheder kan bistå myndighederne i resten af Unionen i skattesager. Lovændringerne vil bringe dansk lovgivning på niveau med de andre EU-regler, som Danmark tidligere har tiltrådt. Derefter kan danske skattemyndigheder bistå myndighederne ...

Kl. 10:17

Formanden:

Må vi lige bede om lidt mere ro i salen, tak! Samtaler skal ske udenfor, tak.

Så er det ordføreren igen.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det er jo også en vigtig sag.

Disse lovændringer vil bringe dansk lovgivning på niveau med de andre EU-regler, som Danmark tidligere har tiltrådt. Derefter kan danske skattemyndigheder bistå myndighederne i andre europæiske lande med oplysninger til brug ved kontrol, ligning og inddrivelse af skatter. Denne lovændring vil endvidere ske i forventning om, at de øvrige EU-lande tilpasser deres lovgivning og de ligeledes bistår vores myndigheder i arbejdet med kontrol, ligning og inddrivelse af skatter, hvor danske skatteydere har indkomst i andre EU-lande.

Lovforslaget her er et arvestykke fra VK-regeringen, og Venstre er således positiv over for dette lovforslag. Jeg skal ligeledes på vegne af Det Konservative Folkeparti meddele, at de kan støtte lovforslaget.

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Her i Danmark skal vi gøre så meget, vi kan, for at bekæmpe skadelig skattepraksis, og det er åbenlyst for enhver, at internationale forhold spiller en stadig større rolle på skatteområdet. Derfor får det stadig større betydning, at de enkelte landes skattemyndigheder kan få adgang til især bankoplysninger og oplysninger om selskabskonstruktioner og lignende fra andre lande. Derfor er det positivt, at såvel EU som OECD og andre internationale fora har fokus på det stigende behov, der er for et stadig tættere samarbejde mellem landenes skattemyndigheder med netop det formål at bekæmpe skadelig skattepraksis.

Formålet med nærværende lovforslag er så at sikre, at Danmark i videst muligt omfang kan opfylde de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i det internationale samarbejde. Lovforslaget består dels af EU-direktiver, dels af anbefalinger fra Global Forum on Transparency and Exchange of Information. Rent praktisk består bistand i skattesager mellem landene dels af, at landene indbyrdes kan udveksle oplysninger til brug for skatteligning og skattekontrol, dels af at landene kan bistå hinanden med inddrivelsen af skatter. Danmark deltager allerede aktivt i begge former for samarbejde, men med forslaget styrkes Danmarks forpligtelser over for andre lande, ligesom Danmark forventer, at andre lande også imødekommer danske ønsker.

Lovforslagets delelementer er for det første, at EU-direktivet om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger gennemføres. Og det er et direktiv, der afløser et tidligere direktiv om det samme emne. For det andet gennemføres direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Og for det tredje foreslås det at indføre sanktioner over for overtrædelse af særlige indberetningspligter, der er indført for at sikre, at Danmark kan overholde sine forpligtelser efter rentebeskatningsdirektivet, som jo handler om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger. Endelig imødekommer forslaget delvis anbefalingerne i Global Forum on Transparency and Exchange of Information's landerapport om Danmark fra januar 2011. I rapporten anbefales det, at Danmark sikrer tilstedeværelsen af ejeroplysninger om alle former for selskaber, uanset ejerandelens størrelse. Det imødekommes med det her forslag, og resten af anbefalingen på det her område gennemføres så senere i denne folketingssamling med et lovforslag ved erhvervs- og vækstministeren.

Det er alt sammen positive tiltag, som skal bidrage til, at folk ikke kan unddrage sig skattebetaling på tværs af landegrænser, og som gennemfører de her EU-direktiver, og som følger anbefalingerne fra Global Forum on Transparency and Exchange of Information.

Derfor kan Socialdemokraterne støtte forslaget.

Kl. 10:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Dette lovforslag handler om, at Danmark skal opfylde de internationale forpligtelser, som vi har påtaget os i forhold til skatteforhold. Mere konkret handler det om, at Danmark forpligtes til indbyrdes

mellem landene at udveksle oplysninger, som anmoderlandet skal bruge til skatteligning eller skattekontrol. Derudover forpligter landene sig også til at bistå hinanden med at inddrive skatter. At Danmark deltager i et internationalt samarbejde omkring udveksling af skatteoplysninger, synes vi i Dansk Folkeparti er fornuftigt. Grunden til, at det er nødvendigt med dette samarbejde, er jo, at vi lever i en mere og mere globaliseret verden, hvor myndighederne i højere grad er afhængige af, at man kan få de relevante oplysninger fra andre lande. Man kan også sige om forslaget, at Danmark jo stort set altid har deltaget aktivt i international udveksling af oplysninger på skatteområdet, og det gør vi bl.a. gennem de dobbeltbeskatningsskiftaler, som vi har indgået igennem årene, og de indeholder jo ofte bestemmelser om deling af oplysninger.

Med disse ord kan jeg sige, at Dansk Folkeparti derfor kan støtte forslaget.

Kl. 10:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Dette lovforslag sigter på, at Danmark i bredeste forstand kan opfylde og overholde de forpligtelser i internationalt samarbejde om skatteforhold, som Danmark har påtaget sig. Bistand i skattesager forekommer ved, at lande kan udveksle oplysninger indbyrdes og bistå hinanden på anden vis med at tilvejebringe det korrekte grundlag for beskatning. En anden form for bistand er, at skatter og afgifter, som et land har pålagt nogle at betale, kan inddrives i et andet land.

Hvorfor er alt det her vigtigt? Jo, det er det, fordi i en stadig mere globaliseret verden er landenes behov for gensidig bistand på beskatningsområdet stigende. Den teknologiske udvikling og den stigende internationalisering har medført større mobilitet og bedre muligheder for, at skattepligtige i et land kan have indtægter og kapital i et andet land. Håndhævelsen af skattelovgivning i det enkelte land bliver derfor i højere og højere grad afhængig af, at skattemyndighederne kan få relevante oplysninger og anden hjælp og bistand fra udlandet.

Samlet set er det et fornuftigt og fremsynet forslag, som giver god mening, og som har ræson i sig, og med disse bemærkninger støtter Radikale Venstre lovforslaget.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Flere ordførere har gennemgået, hvad lovforslaget betyder. Men det er klart, at i forhold til gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer og i henhold til alle de EU-regler, som der er på området, vil den her lov gøre det muligt at gennemføre EU-reglerne. Det betyder også på længere sigt, at det vil gøre det nemmere at sikre de her forskellige skatteforhold på tværs af landegrænserne. Dermed sikrer vi også fra dansk side, at vi bliver i stand til at leve op til vores internationale forpligtelser på området. Det giver også mulighed for at udveksle oplysninger eller yde anden form for bistand, således at man sikrer et korrekt grundlag for beskatningen. En anden form for bistand består i, at afgifter og skatter, som et land har pålagt nogle at betale, også kan inddrives i et andet land, og det synes jeg også vi har set flere eksempler på vil være en ganske ønskelig udvikling.

De her ting betyder også, at bistand kun kan ydes, hvis der foreligger en decideret aftale mellem de pågældende lande, og det er også det, vi nu får sikret, og derfor er der fra SF's side opbakning til

forslaget. Som flere allerede har været inde på, er det en gennemførelse af de gældende EU-regler.

Så der er opbakning til det fra SF's side.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig støtter vi også et forbedret samarbejde mellem de enkelte landes skattemyndigheder for at kunne inddrive den skat, som folk skal betale. Vi gør det nu ikke så automatisk som andre, bare fordi det er vedtaget i EU. Det er ikke vores tilgang til verden, at vi gør noget, bare fordi det er vedtaget i EU. Vi synes også, at der i høringsfasen er kommet nogle retssikkerhedsmæssige betragtninger fra både revisorer og fra Advokatrådet, som vi gerne vil være sikre på at der er taget ordentlig højde for. Det vil vi så undersøge i udvalgsarbejdet.

Men som det ser ud nu, regner jeg med, at vi vil støtte lovforslaget.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker skatteministeren ordet? Nej.

Der har ikke været anmeldt nogen ordfører fra Liberal Alliance, og derfor har jeg ikke tilkaldt dem. Men nu er det hr. Ole Birk Olesen. Velkommen.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Det er et forslag, som man kun vanskeligt kan tale imod, medmindre man er helt imod skatteopkrævning, og det er vi i Liberal Alliance ikke.

Der er dog et enkelt element, som ikke kommer fra EU-direktivet, men fra Global Forum on Transparency and Exchange of Information, som jeg gerne lige vil fastholde. Det handler om at sikre tilstedeværelsen af ejeroplysninger om alle former for selskaber uanset ejerandelens størrelse. Fra erhvervslivet hører vi, at det vil være en meget indgribende regel for dansk erhvervsliv og betyde store administrative omkostninger. Derfor vil vi under udvalgsbehandlingen fokusere på, om det her nu også er nødvendigt, særlig set i lyset af at det jo ikke er indeholdt i EU-direktivet, men kommer fra en anden part, så vi således ikke er forpligtet til at gennemføre det.

Vi har også nogle retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, som vi også gerne vil undersøge i løbet af udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 10:27

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og også tak for markeringerne fra ordførerne. Jeg vil gerne takke for den umiddelbart brede tilslutning til lovforslaget. Jeg ser frem til en god videre behandling i udvalget, og meget tyder jo på, at vi kan vedtage det endelige lovforslag enstemmigt.

Jeg ser også frem til at kunne drøfte og uddybe de overvejelser, som Liberal Alliances og Enhedslistens ordførere fremfører. Min forventning er nu, må jeg også sige, at vi sikrer enstemmighed om det her forslag, da direktiverne, som flere også har nævnt, jo er pligtstof. Jeg mener faktisk også, at anbefalingerne fra Global Forum er det. Men jeg er helt med på, at naturligvis skal de bekymringer og

overvejelser, der måtte være, afdækkes igennem udvalgsbehandlingen.

Jeg vil samtidig også understrege, at regeringen er meget opmærksom på, at det ikke kun er OECD-landene, der har problemer med skattely, men i endnu højere grad landene i den tredje verden. Global Forum har taget fat på nogle meget vigtige problemstillinger. Efter min mening er Global Forum her og nu det bedste sted, hvor udviklingslandene kan hente bistand og inspiration til at få inddæmet deres problemer med kapitalflugt.

Derfor står regeringen helt bag den tidligere regerings beslutning om, at Danmark er gået aktivt ind i Global Forum. Det betyder så også, at vi selvfølgelig vil tage til efterretning, at Global Forum heller ikke mener, at vores og de andre OECD-landes systemer er perfekte, og vi vil selvfølgelig efterkomme de anbefalinger, Danmark har fået. Også på det punkt er regeringen helt på linje med den tidligere regering, og det her er et forslag, vi har overtaget uden at ændre et komma.

Naturligvis skal de bekymringer, der er rejst, drøftes i udvalgsarbejdet, og jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for ligestilling og kirke:

Hvad kan regeringen oplyse om konsekvenserne af de multikulturelle strømninger i samfundet, og er det regeringens politik at understøtte og fremme et multikulturelt samfund, herunder at sidestille andre kulturer med dansk kultur?

Af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF). (Anmeldelse 22.11.2011. Fremme 24.11.2011).

Kl. 10:29

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen.

Først giver jeg ordet til ordføreren for forespørgslerne, hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:30

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Martin Henriksen (DF):

Baggrunden for, at vi har rejst den her forespørgselsdebat fra Dansk Folkepartis side, er bl.a., at for et stykke tid siden var den tyske forbundskansler, Angela Merkel, ude at udtale følgende, og jeg citerer:

»Multikulti-troen på, at vi allesammen lever side om side og er glade for det, er en total fiasko.«

Det sagde altså Angela Merkel, og efterfølgende kom den britiske premierminister, David Cameron, med følgende udtalelse, og jeg citerer:

»Under doktrinen om stats-multikulturalisme har vi opmuntret forskellige kulturer til at leve hver for sig og holde sig ude fra flertallet. Det kan have medvirket til at gøre unge muslimer rodløse.«

Vi synes også, at det er en relevant diskussion at tage her i Folketinget. Ud over at man kan perspektivere det med, hvad den tyske forbundskansler og den britiske premierminister har sagt, så har vi også været ude for, at der i Danmark er eksempler på, at dansk kultur bliver presset, at dansk kultur bliver trængt, fordi der er andre kulturer, der så at sige trænger sig på. Det synes vi er en problemstilling, som er værd at diskutere i Folketinget, og det er baggrunden for, at vi har rejst den her forespørgselsdebat. Vi håber selvfølgelig, at vi kan få noget konstruktivt ud af det.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Det er sådan, at først er det social- og integrationsministeren, værsgo.

Kl. 10:31

Besvarelse

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først vil jeg indlede med at sige tak for forespørgselsdebatten. Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at det er et emne, der er ekstremt vigtigt altid at have fokus på og have debat om. Forespørgslen er stillet ikke kun til mig, men også til ministeren for ligestilling og kirke. Og efter aftale med ministeren for ligestilling og kirke vil jeg starte med at indlede forespørgselsdebatten. Herefter vil ligestillingsministeren komme ind på de spørgsmål, der vedrører hans område.

Jeg antager, at spørgerne med begrebet multikulturelt samfund henviser til, at parallelsamfund fungerer med egne normer, sprog og livsværdier. Den kultur, der skal være den dominerende i Danmark, er den kultur, der bygger på medborgerskab og fællesskab, lige præcis fordi vores samfundsmodel jo er baseret på solidaritet, omfordeling og fællesskab. Derfor må vi have andre forventninger til vores fællesskab, og derfor kan Danmark ikke være et multikulturelt samfund, hvor man lever i parallelsamfund, isoleret og efter egne kulturer, sprog og normer.

For regeringen handler det om at få løst den lange række af uløste problemer, som vi står over for på integrationsområdet. Det handler om, at vi skal føre en politik, der samlet set sørger for, at parallelsamfund undgås, og hvor vi altså har fokus på det, der samler.

Det løser ikke noget at sætte yderligere skel mellem mennesker med henvisning til vores forskellige baggrunde. Regeringen vil hellere fokusere på, hvad der binder os sammen nu og i fremtiden. Vi ønsker et samfund med plads til mangfoldighed, hvor alle har de samme, grundlæggende pligter og rettigheder uanset kulturel baggrund. Det omfatter pligten til at påtage sig et arbejde og bidrage til fællesskabet, og det omfatter retten til den personlige frihed, retten til selv at bestemme over sit eget liv og religiøs og kulturel frihed. Disse rettigheder står ligesom pligterne ikke til diskussion.

Denne regering vil sætte fokus på, at pligter og rettigheder går hånd i hånd, at balancen mellem pligter og rettigheder bliver tydelig, giver mening og respekteres af den enkelte borger. Samfundets regler, love og grundlæggende værdier skal respekteres, og inden for disse rammer er det regeringens holdning, at der skal være plads til, at mennesker kan leve forskelligt, uanset om forskelligheden skyldes etnicitet, religion, kulturel baggrund eller noget helt fjerde.

Men frihed indebærer også et ansvar, et ansvar for at forvalte sin frihed på en måde, som respekterer andres frihed. Indsatsen skal styrkes over for dem, som ikke har forståelse for, at den enkeltes fri-

hed til at udfolde sig skal ses i lyset af respekten for andres ret til at bestemme over deres eget liv. Over for det fåtal, som har en samfundsnedbrydende adfærd, og som ikke respekterer lov og orden, vil regeringen naturligvis føre en konsekvent politik.

Regeringen ønsker et samfund, hvor der reelt er lige muligheder for alle. Efter 10 år med en borgerlig regering må vi konstatere, at de økonomiske og sociale skel i det danske samfund er blevet større. Det har ikke mindst de borgere, der har en udenlandsk baggrund, mærket.

Integrationsopgaven er ganske enkelt ikke løftet godt nok. Det kan vi ikke være bekendt, hverken over for nye eller gamle medborgere. På beskæftigelsesområdet viser tallene, at kun halvdelen af nydanskerne i den erhvervsaktive alder er i arbejde. På uddannelsesområdet har omkring hver tredje efterkommer med ikkevestlig oprindelse i alderen 25-39 år ikke gennemført anden uddannelse end grundskolen. Og den tidligere borgerlige regering har ikke formået at nedbringe antallet af udsatte boligområder.

Regeringen vil tage fat på de konkrete udfordringer og opstille klare mål og via et integrationsbarometer stå på mål for dem. Jeg lægger ikke skjul på, at vi over for enkelte grupper har særlig store udfordringer. Det gælder udfordringerne med de æresrelaterede konflikter, og det gælder udfordringer i forbindelse med tendenser til ekstremisme og antidemokratiske tendenser og parallelle retsopfattelser i visse miljøer.

Jeg offentliggjorde for nylig en stor undersøgelse om social kontrol blandt unge 15-20-årige nydanskere. Undersøgelsen viste, at der eksisterer en omfattende social kontrol af de unge, særlig hvad angår kærester og valg af partnere. Rapporten viser også, at pigerne på næsten alle områder er udsat for en stærkere social kontrol end drengene. Mange unge har tilmed selv holdninger, der understøtter social kontrol.

Social- og Integrationsministeriet har også netop fremlagt en stor undersøgelse fra SFI om religiøse vielser. Undersøgelsen viste, at der blandt muslimer i Danmark er mange par, der vies religiøst af imamer. For mange par tillægges den religiøse vielse religiøst og socialt lige så stor betydning som en borgerlig vielse. Dette kan for nogle være en udfordring ved senere skilsmisse, især for kvindernes vedkommende. Selv om et par er blevet skilt juridisk, kan kvinden alligevel stå i en situation, hvor skilsmissen religiøst og socialt set ikke bliver anerkendt, medmindre eksmanden giver sit samtykke.

Vi kan som samfund naturligvis ikke acceptere, at så mange mennesker ikke deler vores frihedsrettigheder, og vi kan ikke acceptere, at så mange unge mennesker oplever social kontrol som en integreret del af deres hverdag eller ikke kan bryde ud af et ægteskab, som de ikke ønsker at være i. For den sociale kontrol ødelægger integrationen, ligestillingen mellem kønnene og den enkeltes ret til at bestemme over eget liv.

Kl. 10:36

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil fremlægge en national strategi mod æresrelaterede konflikter. Og vi har netop ved satspuljeforhandlingerne for 2012 sammen med de øvrige satspuljepartier aftalt at afsætte i alt 24 mio. kr. til denne strategi. Jeg vil gerne her endnu en gang sige tak for den brede opbakning, vi fik under satspuljeforhandlingerne til lige præcis den her indsats, som er rigtig vigtig.

Vi skal nu ud i skoler m.v., men vi skal også nå forældrene, og vi skal intensivere det opsøgende arbejde og opkvalificere de fagfolk, som møder de unge. På samme måde er der behov for en intensiv indsats for at støtte de unge til at blive mere selvstændige og kunne sige fra over for familiernes pres. Vi skal derfor arbejde mere målrettet med at styrke de unge, og vi skal sikre, at vi ligesom myndigheder er der til at gribe de unge, så ingen tabes undervejs.

Regeringen vil føre en konsekvent politik over for ekstremisme og antidemokratiske tendenser. Vi vil ikke tolerere samfundsnedbry-

dende kræfter, ekstremisterne skal have modspil, så deres budskaber ikke står alene og står uimodsagt. Ekstremister skal ikke have frit spil, og vi vil konsekvent følge, om f.eks. salafister bevæger sig på den forkerte side af loven. Foretager de sig noget ulovligt, skal de naturligvis retsforfølges. Men det er vigtigt for mig at sige, at de, der er på grænsen, de, der fristes af ekstremisterne, skal vi få til at vælge vores vej. De skal være frihedens sti frem for undertrykkelsens.

Her er den forebyggende indsats helt afgørende. Vi skal sikre, at alle unge har attraktive alternativer i form af uddannelse, job, kulturtilbud, klubtilbud og foreningstilbud og dermed ikke bliver tiltrukket af ekstremistiske fællesskaber. Og vi skal styrke de unges forudsætninger for kritisk tænkning og modstandskraft for at sikre, at de bliver i stand til at forholde sig kritisk til de ekstremistiske budskaber.

Regeringen ønsker en integrationspolitik, som dels sikrer, at der rekrutteres kvalificeret arbejdskraft, der matcher erhvervslivets behov, dels gør Danmark til et attraktivt sted at være og blive. Samtidig skal der gøres en større indsats for at få dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, i beskæftigelse. Det er i den enkeltes interesse, men også i samfundets og erhvervslivets interesse.

Vi har som mål, at alle, der kan, skal bidrage på arbejdsmarkedet. Der skal stilles krav til alle, men rimelige krav. Det gælder også flygtninge og indvandrere. Arbejdsmarkedstilknudning er helt afgørende for integrationen af den enkelte, og Danmark får brug for alle, også for den arbejdskraftressource, som flygtninge og indvandrere udgør.

I de kommende år vil det være en af regeringens højeste prioriteter at få flere nydanskere til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Vi har sat et mål om at få 10.000 flere nydanskere i arbejde. De, som ikke kan varetage et arbejde i dag, skal via uddannelse opkvalificeres til beskæftigelse, ligesom kontanthjælpsmodtagere skal arbejde for kontanthjælpen. Og de allersvageste skal modtage den hjælp, de har brug for. Sociale problemer skal mødes med en effektiv socialpolitik. Reelt lige muligheder kræver, at indsatsen målrettes den enkeltes behov.

Det gælder også på uddannelsesområdet. Vi skal gøre mere for at løfte de nydanske børns skoleresultater, og vi skal blive bedre til at fastholde de unge i uddannelse. Og de, som ikke allerede er i gang, skal væk fra gadehjørnerne og ind i uddannelsessystemet. Og så skal vi fortsat gøre en indsats for at sikre, at alle borgere i Danmark kan tilstrækkeligt dansk.

Parallelsamfund gør udsatte boligområder til ghettoer. Derfor skal vi sikre en mere blandet beboersammensætning i de udsatte boligområder, både socialt og etnisk, ellers får nydanske familier ikke den fornødne kontaktflade til det danske samfund, som de har brug for. Hvis vi skal have vendt udviklingen i de udsatte boligområder, handler det om frem for alt om at få flere i arbejde og om en målrettet indsats for de nydanske børn i områderne. Det gælder både en bedre elevsammensætning i skolerne og inddragelse af børnene i sports- og andre fritidstilbud.

Med uddannelse, arbejde og en ordentlig bolig er grundstenen til en vellykket integration lagt. Men det gør det ikke alene. Vi skal også sikre en endnu bedre social inklusion. Vi skal give mulighed for et aktivt og ligeværdigt medborgerskab for alle. Det handler om at få flere nydanskere med i foreningslivet, i bestyrelsesarbejde og andre demokratiske processer. Det er vejen til et socialt tilhørsforhold.

I mandags besøgte jeg Assens Kommune. Assens Kommune er bare en af de mange kommuner i landet, som har til opgave at binde integrationsindsatsen sammen i praksis. I Assens har man valgt en særlig måde at gøre det på. I Assens valgte man i april 2009 at samle integrationsindsatsen i én enhed, hvor én medarbejder blev tovholder for de familier, som ikke var godt integrerede på grund af en række sociale, beskæftigelsesmæssige og sundhedsmæssige problemer. Det har man haft stor succes med, så stor succes, at Assens Kommune i år vandt Integrationsprisen.

Det er selvfølgelig bare ét eksempel, men det er et godt eksempel på, hvordan vi konkret kan begynde at løse den lange række af uløste problemer, som vi står over for på integrationsområdet.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til social- og integrationsministeren. Så er det ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 10:42

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Indledningsvis vil jeg gerne tilslutte mig det, som min kollega, social- og integrationsministeren, har sagt. Det er vigtigt for regeringen, at det danske samfund bygger på, at alle mennesker er både lige og forskellige. Ingen mennesker er ens, men alle mennesker er lige meget værd.

Regeringen ønsker at fremme et Danmark, hvor mennesker bliver bedømt på, hvad de gør, og ikke på, hvordan de ser ud eller hvor de kommer fra. Regeringen ønsker at fremme et Danmark, hvor den enkeltes muligheder og rettigheder udvides og ikke indskrænkes. Derfor vil regeringen sikre lige muligheder og lige rettigheder for alle danske borgere.

Hvis man vælger at leve sit liv i Danmark skal de grundlæggende værdier, der er i Danmark, naturligvis respekteres. Heriblandt er respekten for ligestilling og ligeværd mellem kvinder og mænd rigtig vigtig, og det gælder selvfølgelig også for alle. For ligestilling mellem kønnene er kommet langt i Danmark, men den er selvfølgelig ikke kommet af sig selv, og som ligestillingsminister er jeg jo selvfølgelig optaget af, om de helt grundlæggende rettigheder og mænd og kvinders ligestilling fortsat respekteres.

Vi skal holde fast i, at kvinder og mænd behandles lige, nyder de samme rettigheder, nyder den samme respekt og oplever at have det samme værd. Vi skal ikke acceptere, at kvinder ikke nyder de samme frihedsrettigheder som mænd, og at de begrænses i deres daglige udfoldelse – det kan der ikke være nogen tvivl om. Det er helt oplagt, og det nævnte min kollega, social- og integrationsministeren, også.

Den enkelte skal kunne handle frit. Det er sådan, det danske samfund er indrettet, og det er en grundlæggende forudsætning for at kunne deltage i det danske samfund, at det sker på lige vilkår med alle andre. Samfundet har brug for den mangfoldighed af ressourcer, som begge køn kan bidrage med, og alle har ret til at bruge deres kompetencer til frit at kunne vælge, hvilket liv de ønsker at leve.

Når vi hører om, at særlig indvandrepiger og -kvinder i nogle tilfælde fratages denne mulighed for at bestemme over deres eget liv, så er det selvfølgelig ikke i orden. De har langt vanskeligere ved at blive integreret og blive en integreret del af det danske samfund, når de får frataget deres fundamentale rettigheder. Men igen: Ikke alle, der kommer hertil, lever jo sådan, og det er vigtigt at understrege.

Derfor er det også vigtigt at holde fast i, at selv om der bestemt skal være plads til, at man lever sit liv på mange forskellige måder i Danmark, er der selvfølgelig nogle ting, som man ikke kan acceptere, og som vi ikke vil acceptere. Det er f.eks., hvis piger og kvinder ikke har samme muligheder som drenge og mænd. For kulturelle normer må aldrig nogen sinde blive en undskyldning for at fastholde hverken kvinder eller mænd i nogle traditionelle kønsrollermønstre, som begrænser dem i forhold til deres deltagelse i det danske samfund.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak til ministeren for ligestilling og kirke. Så går vi til ordførerrækken. Først er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:45

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Når vi i Dansk Folkeparti har valgt at indkalde til denne forespørgselsdebat, er det på grund af det stigende pres, som dansk kultur og danske traditioner udsættes for i vores samfund. Vores kultur er værd at værne om, og det er afgørende for sammenhængskraften, at der er noget, der binder os sammen som folk, noget, der binder os sammen som danskere. Hvis ikke der er et fælles kulturelt ståsted for os, der bor i Danmark, så mister vi det nationale fællesskab og dermed vores identitet. Der er fortsat, og heldigvis for det, mange ting, der binder os til hinanden. Der er demokratiet, der er frihedsrettighederne og -værdierne, ytringsfriheden, det, at mænd og kvinder er lige meget værd, ligesom der er den personlige frihed og frihed under ansvar. Dette ansvar skal vi i højere grad tage på os.

Der er tale om værdier og principper, som vi skal bevare, og netop derfor er det så vigtigt at forstå, at disse værdier ikke er opstået ved en tilfældighed, men er resultatet af vores historie og vores kultur. Det er vigtigt at understrege, at hvis vi kun har demokratiet, men glemmer kulturen bag, så ender demokratiet som en tom skal, ligesom forudsætningen for velfærdssamfundet er et kulturelt fællesskab. Vi skal have noget tilfælles, det gør demokratiet stærkt, og det fremtidssikrer velfærden for de mest udsatte og for dem, der gennem et liv har bidraget. Dansk kultur er fundamentet, og når fundamentet, grundpillerne, er truet, skal vi turde diskutere det åbent, og det kan vi forhåbentlig gøre i dag.

Vi ser desværre i stigende grad, hvordan vores traditioner tilsidestættes og presses af de multikulturelle strømninger i vores samfund. Ghettoer og parallelsamfund udfordrer vores måde at leve på. I Dansk Folkeparti bliver vi bekymret, når offentlige institutioner fravælger den traditionelle julegudstjeneste, eller når folkeskoler indretter undervisningen og skolens daglige virke efter, at der går mange elever med en anden baggrund end dansk. Vi bliver bekymret, når fagbevægelsen vil skrive danske helligdage ud af overenskomsterne, og når der i bestemte boligområder og miljøer eksisterer parallelle retssystemer i strid med dansk retskultur og -tradition. Så mister vi noget af os selv.

Vi ser sågar, at der inden for de seneste år er kommet et pres på den over 150 år gamle tradition for, at medlemmerne går til gudstjeneste i forbindelse med Folketingets åbning. En del af vores bekymring går på de konsekvenser, som indvandringen har haft og har for et lille land som Danmark. Men vores bekymring vedrører også de danskere, der ikke tager sig selv og deres kultur alvorligt med det til følge, at dansk kultur bliver trængt og presset af andre kulturer.

Det er baggrunden, og formålet med denne forespørgselsdebat er at diskutere lige præcis det. Jeg håber, at Folketinget over en bred kam vil støtte et forslag til vedtagelse, som understreger politikernes vilje til at kæmpe for dansk kultur og dermed kæmpe for det, der binder os sammen som danskere. Vi skal råbe vagt i gevær, når danske traditioner nedprioriteres af misforstået hensyn eller frygt for, at vi som danskere fremstår intolerante. Når det sker, skal vi stoppe op og tænke over de langsigtede konsekvenser. I stedet for at give efter burde vi stå fast og invitere andre, indvandrerne og efterkommerne, ind i vores kulturelle fællesskab.

Det er ikke bare uretfærdigt og urimeligt over for kommende generationer af danskere, at vi som samfund frarøver dem deres kulturarv på grund af misforstået hensyn. Det er sådan set også uretfærdigt over for lige præcis de udlændinge, som ender med at blive her og stifte familie. Vi beder dem om at blive integreret, men alt for mange steder glemmer man at forklare dem og ikke mindst vise dem, hvad det er, de skal integreres ind i, hvad der forventes af dem. Det kan vi

alle gøre bedre, men det kræver, at både pædagogen, læreren, familiefaren og -moren og politikeren løfter sin del af ansvaret. Det kræver noget af os alle sammen.

I Dansk Folkeparti ønsker vi ikke et multikulturelt samfund, hvor alle kulturer er ligestillede. Vi anerkender naturligvis, at der findes mange forskellige kulturer i Danmark. Vi anerkender også, at dansk kultur udvikler sig, men når store grupper nægter at tage det, der er dansk, til sig og generation efter generation insisterer på at fastholde forældrenes og bedsteforældrenes kultur og værdier til åbenlys skade for samfundet, skal der siges klart og tydeligt fra. Når alverdens kulturer pludselig skal sidestilles med dansk kultur med det resultat, at vores kultur nedprioriteres og det nationale sammenhold nedbrydes, så skal der reageres både lokalt og nationalt. Bliver der ikke reageret lokalt, mener jeg, at man nationalt har en forpligtelse til at gøre det.

Det kommer selvfølgelig ikke som en overraskelse, at Dansk Folkeparti først og fremmest anser den stigende islamisering af samfundet som den største udfordring. Det er her, de største problemer er, og som en naturlig konsekvens heraf lægger vi også væsentlige dele af vores indsats her. Men der skal heller ikke være tvivl om, at vi mener, at alle udlændinge, som ender med at slå sig permanent ned i Danmark, uanset om de kommer for at arbejde eller for at studere eller er flygtninge eller bliver familiesammenført, skal være indstillet på at tage dansk kultur til sig. Alle udlændinge uanset baggrund har en særlig forpligtelse til at indordne sig under danske forhold. Skik følger eller land fly. Det gælder hele vejen rundt.

Jeg anerkender, at der fra politikere til politikere og fra parti til parti er forskellige opfattelser og vurderinger af de multikulturelle strømninger i samfundet, men disse forskelle til trods burde vi kunne blive enige om, at dansk kultur betyder noget positivt for sammenhængskraften, og set i lyset af at flere årtiers indvandring fra lande, hvis kultur man kan mene om, hvad man vil, i hvert fald har præget og fortsat præger samfundet, ja, så burde vi kunne blive enige om en indsats gående på i første omgang et politisk løfte om at værne om og passe på dansk kultur og dermed sikre, at dansk kultur og danske traditioner fremadrettet indtager en førsteplads i vore skoler, institutioner og i samfundet som helhed.

Så fremsætter jeg på vegne af Dansk Folkeparti et:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at de multikulturelle strømninger i samfundet i stigende grad medfører, at dansk kultur bliver trængt af andre kulturer. Denne udvikling tager Folketinget afstand fra. Folketinget ønsker at fastholde dansk kultur som den bærende kultur og dermed sikre sammenhængskraften. På den baggrund opfordres regeringen til at indlede politiske drøftelser med henblik på at modvirke udviklingen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Kl. 10:50

Formanden:

Det af hr. Martin Henriksen oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger. Der er ikke korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren.

Så er det fru Inger Støjberg som ordfører for Venstre.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Først og fremmest skal der lyde en stor tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her vigtige debat. Jeg synes, at det er en stor styrke, at vi i Folketinget ikke kun diskuterer helt konkrete lovforslag og paragraffer, men også fra tid til anden tager en mere grundlæggende debat som den her. Det er jo så det, vi får muligheden for i dag, så mange tak til Dansk Folkeparti for det.

I Venstre er vores holdning klar. I det åbne og frie møde med fremmede kulturer bør vi være bevidste om, at vor verden udgår fra Danmark og fra det danske. I vores liberale kultursyn er vores historiske og folkelige rødder afgørende.

I Venstre er vi ikke kulturrelativister. Vi er stolte af at være danske. Vi mener, at det danske har en særlig værdi for os som folk, og vi mener, at vi som politikere og som samfund skal værne om den danske kultur og også om vores kristne kulturarv. Andre kulturer kan selvfølgelig godt være repræsenteret i Danmark, naturligvis, men andre kulturer skal ikke trænge den danske kultur og vores værdier tilbage, og vi skal ikke i misforstået hensyntagen pålægge os selv bånd, hverken på traditioner eller vaner.

Det er jo i virkeligheden det, der er essensen af hele debatten her i dag. Der er ikke noget galt i, at der kommer mennesker til Danmark, og at de tager deres kultur og traditioner med, tværtimod. Dansk kultur er netop over årene blevet formet i mødet med andre kulturer. Men kulturmødet skal ske i respekt for, at det her er Danmark, danskernes land, hvor vores traditioner har en særlig status.

Det handler om at have både rødder og antenner i orden, som hr. Bertel Haarder engang har sagt det. Rødderne handler om at føle en tilknytning til dansk historie og kultur. Det er en af grundene til, at vi har styrket de kulturbærende fag i skolen de sidste 10 år og i det hele taget sat mere fokus på de kulturbærende institutioner i det danske samfund. Men tingene skal hænge sammen, og det er så her, antennerne kommer ind i billedet. Antennerne er nemlig nok så vigtige, for de handler om vores deltagelse i den store verden og om, at Danmark er åben for indtryk udefra.

Når forespørgslen her i dag stiller spørgsmålet, om vi aktivt skal understøtte og fremme et multikulturelt samfund, så er Venstres svar nej. I Venstre mener vi ikke, at det er en statslig forpligtelse at arbejde for at skabe et multikulturelt samfund. I Venstre mener vi heller ikke, at staten skal arbejde for at sidestille andre kulturer eller udjævne forskellene mellem kulturerne i Danmark. Vi skal naturligvis give plads til, at mennesker kan leve det liv, de ønsker, i Danmark, så længe det sker inden for og med respekt for de danske love.

Kl. 10:54

Formanden:

Så er det en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:54

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg forstod det sådan, at Venstre deler i hvert fald nogle af de bekymringer, som Dansk Folkeparti har; sådan opfattede jeg det i hvert fald lidt. Jeg vil høre, om ikke Venstre mener, at der er behov for, at man politisk aftaler at gøre en indsats for at finde nogle strategier for, hvordan man skal håndtere det, hvis der f.eks. er nogen, der kommer og siger, at de ikke længere ønsker at have nogle juletraditioner eller andet på en institution, fordi der er et stort mindretal, der har f.eks. muslimsk baggrund.

Synes Venstre, at det kunne være relevant, at man satte sig ned og drøftede politisk, hvordan man kunne give nogle redskaber til de lokale, der er derude?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Inger Støjberg (V):

Vi har faktisk ad flere omgange drøftet indsatser. Vi har endda sammen med Dansk Folkeparti på et tidspunkt gjort en meget stor indsats omkring ghettoerne, hvor vi gennemførte en ghettostrategi. Nu kan jeg forstå, at den nye regering ikke vil kalde det for ghettoer længere. Jeg tror, det sker i en lidt misforstået tro på, at hvis man la-

der være med at kalde noget ved dets rette navn, forsvinder problemet nok. Det er jeg ikke enig med regeringen i.

Man kan naturligvis godt lave indsatser og sætte fokus på ting rundt omkring, men jeg synes omvendt set også, at man skal passe på med, at man ikke lovgiver om alting. Jeg har godt set børnehaver og skoler, som har gjort op med en god tradition for at gå i kirke op til jul. Det synes jeg er synd og skam, og det er noget af det, som jeg meget gerne vil debattere. Jeg tror ikke, at hr. Martin Henriksen og jeg får en særlig lang debat om det, fordi den slags er vi faktisk fuldstændig enige om.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:56

Martin Henriksen (DF):

Det er godt, og det kunne også være rart, hvis vi kunne blive enige om – den tid, hvor vi havde mulighed for at have et flertal, er forbi; i hvert fald lige nu – at det på nogle områder faktisk også godt kan være nødvendigt at bruge lovgivning. Vi sender alle sammen nogle signaler, og jeg synes, at de signaler, som fru Inger Støjberg sender, er positive og rigtige, men hvis man ude lokalt ikke lever op til det ansvar, man har for at sikre de danske traditioner i en børnehaver eller i en folkeskole, kan det også en gang imellem være nødvendigt, at vi fra Christiansborgs side tager lovgivningsmidlet i brug. Er det helt udelukket for Venstres vedkommende?

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Inger Støjberg (V):

Vi har faktisk givet en vid mulighed for, at man rundt omkring på de forskellige skoler og daginstitutioner via f.eks. forældrebestyrelser selv kan bestemme og indrette sig i hverdagen. Det synes jeg er et godt fundament i et demokrati som det danske. Men jeg vil også gerne understrege, at alle, der kan og vil bidrage, selvfølgelig er velkomne i Danmark. Man er også velkommen med den kultur, man kommer med, men der skal også være respekt omkring dansk kultur og danske traditioner. Deri er vi helt enige, Dansk Folkeparti og Venstre.

Vi er også helt enige om, at i mange tilfælde skal vi ikke have lovgivning, og at der i andre tilfælde skal være lovgivning. Hvis man kigger hele ghettostrategien igennem, synes jeg, man vil se, at der blev taget nogle vigtige initiativer, lige så vel som vi jo igennem 10 år har sørget for at give indvandrerne mulighed for at komme ud på det danske arbejdsmarked. Det har vi bl.a. via 225-timers-reglen, starthjælpen og kontanthjælpsloftet. Det er så nogle regler, som den nuværende regering vil fjerne, og det er også nogle regler, som den nuværende regering vil fjerne med åbne øjne, fordi de siger, at det betyder, at færre indvandrere kommer ud på det danske arbejdsmarked. Det synes jeg er synd og skam, for det er igennem arbejdsmarkedet og kulturlivet, at god integration foregår.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jacob Bjerregaard som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det. I Danmark har vi en stærk kultur, og vi har en kultur, der bygger på nogle helt grundlæggende værdier. Det er frihed, det er lighed, og det er fællesskab. Frihed er jo, at det enkelte menneske er sat fri til at vælge sin egen livsbane. Lighed er, at vi har lige muligheder, at mennesker skal have bedre udgangspunkt for at blive det, som de drømmer om, og udnytte deres potentiale. Fællesskab er jo, at vi har et ansvar for hinanden og et særligt ansvar over for dem, som er de svageste.

De her værdier trives i et samfund, hvor der er en sammenhængskraft. Samtidig er det sammenhængskraften, der er fundamentet for disse værdier. Så hver gang sammenhængskraften i Danmark bliver udfordret, er Socialdemokraterne på vagt. Vi står værn om vores kultur og vores værdier. Vi har forventninger til fællesskabet og til vores medmennesker. Vi forventer af hinanden, at alle borgere her i landet bidrager til samfundets sammenhængskraft. Den kultur, der skal være dominerende i Danmark, er den kultur, der bygger på vores medborgerskab og på vores fællesskab. For vores samfundsmodel er baseret på solidaritet og omfordeling, og derfor må vi have andre forventninger til vores fællesskab, og derfor er min holdning, at Danmark ikke kan være et multikulturelt samfund, hvor parallelsamfund lever efter egen kultur og sprog og egne normer. Vi er meget stærkt optaget af at få løst den lange række uløste problemer, vi står over for på vores integrationsområde. Særlig optaget er vi af at føre en politik, der samler borgerne i nationen, så parallelsamfund undgås. Løsningen er ikke at lave splittelse mellem borgere med forskellig baggrund. Nej, løsningen er at sætte fokus på, hvad det er, der binder os sammen som samfund nu og i fremtiden.

Samfundets regler, love og grundlæggende værdier skal respekteres, og det gælder os alle. Men for mig er det vigtigt, at mennesker har mulighed for at leve deres liv, som de ønsker det. Folk skal f.eks. have lov til at udleve den religion, som de ønsker. Jeg mener, det er helt grundlæggende, at vi ikke begynder at hetze folk, fordi de vælger at have en tro og praktisere en religion. Det er folks eget ansvar, og det er folks egen frihed. Men friheden indebærer også et ansvar. Alle mennesker her i samfundet har et ansvar for at bruge deres frihed rigtigt. Det må ikke gå ud over andre.

Det, der dog er langt vigtigere end at diskutere multikultur, som Dansk Folkeparti især er optaget af, er jo at få gjort noget ved de massive integrationsproblemer, der er i Danmark. For efter 10 år med borgerligt styre er der virkelig god grund til at få sat fut i integrationen. Alt for mange indvandrere og deres efterkommere har ikke de samme muligheder som os andre for at skabe sig en tilværelse, hvor de fuldt ud kan udnytte deres potentiale. Vi ønsker et samfund, hvor der reelt er lige muligheder for alle. Integrationsopgaven er ganske enkelt ikke løftet godt nok. Det kan vi ikke være bekendt, hverken over for nye eller gamle medborgere. Det er meget vigtigt for Socialdemokraterne, både når vi taler om uddannelse, beskæftigelse og boligområder.

Socialdemokraterne har i mange år kæmpet for reel ligestilling mellem kønnene. Den kamp fortsætter vi, og den kamp gælder naturligvis samtlige befolkningsgrupper i landet. Jeg tager kraftigt afstand fra holdninger, der fratager kvinder deres rettigheder. Jeg tager også kraftigt afstand fra holdninger, der diskriminerer befolkningsgrupper, ligesom jeg naturligvis tager kraftigt afstand fra holdninger, der vender sig mod vores demokrati.

For Socialdemokratiet er det helt afgørende, at vi sikrer ligestilling mellem kønnene, at vi alle bakker op om det danske demokrati, og at der ikke etableres parallelle retsopfattelser, og at vi alle vender os skarpt mod diskriminationen af borgere her i landet.

Det danske samfund bygger på nogle helt grundlæggende værdier, og dem hverken kan eller skal der sættes spørgsmålstejn ved.

Ved at efterleve disse værdier skaber vi den bedst mulige sammenhængskraft i landet, og det er mit ønske, at et bredt flertal i Folketinget også vil arbejde for denne sammenhængskraft.

Kl. 11:03

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:03

Mikkel Dencker (DF):

Jeg lyttede med interesse til ordførerens fremlæggelse af Socialdemokratiets bud på, hvad dansk kultur er for en ting. Jeg hæftede mig ved, at definitionen på dansk kultur ifølge Socialdemokratiet er noget med frihed og lighed – det er jo sådan nogle slogans fra den franske revolution – og så er det noget med solidaritet og omfordeling, altså noget med økonomi. Det synes jeg godt nok er en noget overfladisk definition af, hvad dansk kultur er.

Kan Socialdemokratiet slet ikke anerkende, at kristendommen er meget vigtig og har stor betydning for dansk identitet, kultur og traditioner og for normdannelsen i Danmark i det hele taget? Anerken- der Socialdemokratiet ikke det, og mener Socialdemokratiet ikke, at kristendommen skal fortsætte med at have sin særlige placering i dansk samfundsliv?

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

Jacob Bjerregaard (S):

Nu sagde jeg jo andet, end at det kun byggede på frihed, lighed og solidaritet. Det var den ramme, jeg satte talen ind i. Men jeg takker for spørgsmålet.

Selvfølgelig har kristendommen en ganske særlig betydning i dansk historie – det har den haft gennem mange hundrede år, og det har den fortsat i vores samfund. Nu er Dansk Folkeparti selvfølgelig meget optaget af, hvem der går i kirke hvornår, men det er jeg ikke så optaget af. Jeg er mere optaget af at slå fast, at der selvfølgelig er en kristen kulturarv, som det her land bygger på, men den kulturarv gør også, at vi er rummelige mennesker, som kan tage andre folk til os, og som kan sikre, at vi har en høj grad af frisind, der gør, at der er religionsfrihed her i landet, og at folk sådan set har lov til at praktisere den religion, de vil.

Det er for mig helt afgørende at slå fast, at vi skal stoppe den hetz, der er mod visse religioner, som nogle folk synes det er interessant at forfølge. Jeg synes sådan set også, det ligger i vores kultur og værdier, at man skal lade folk have den religion, de vil, og at man skal lade være med at punke dem for det.

Kl. 11:05

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:05

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan jo forstå, at hr. Jacob Bjerregaard ikke mener, at det er en god, dansk tradition, som er værd at holde fast i, at f.eks. børnehaver og skoler går i kirke op til jul, sådan som man i hvert fald gjorde, da jeg var barn – der er måske nogle, der vil mene, at det er længe siden, men det føler jeg egentlig ikke selv at det er. Men da jeg gik i skole, gik vi i kirke, og det er ved at være afskaffet rigtig mange steder.

Synes Socialdemokratiet, det er godt, at det bliver afskaffet i religionsfrihedens hellige navn? Jeg mener jo, at religionsfriheden går ud på, at man kan lade være med at gå med i kirke, hvis man ikke vil

det. Hvis man nu ikke føler, at man hører til i kirken, synes jeg, det er helt fint, at man lader være med at komme der, men jeg synes sandelig, det er vigtigt, at vi holder fast i den danske tradition, det er, at man i skolerne går i kirke til jul. Det synes jeg at man skal holde fast ved.

Skal jeg også forstå det på den måde, at Socialdemokratiet synes, det er helt fint, når man f.eks. i børnehaver laver julearrangementer, som er klinisk rensset for ethvert element af kristendom, altså hvor julen bare er reduceret til noget med nogle gaver, nogle nissemand og nogle pebernødder? Er det sådan, Socialdemokratiet gerne vil have julen fejret i børnehaver og skoler?

Kl. 11:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:06

Jacob Bjerregaard (S):

Socialdemokraterne mener, at det enkelte menneske må holde jul, som de vil. Vi mener også, at de enkelte institutioner må holde jul, som de vil. Og jeg synes, man skal passe meget på med i virkeligheden at blande sig i, hvordan forskellige institutioner her i landet opfører sig. Det er en usik, der har sneget sig ind i det danske Folkeeting, at man skal begynde at fortælle, hvordan folk ude i institutionerne skal opføre sig.

Vi har her i landet en god tradition for, at man decentralt beslutter sig for, hvordan man indretter sig, og det er jeg meget stor tilhænger af. Jeg synes, det er farligt, hvis vi skal begynde at stå her og gøre os til dommere over, hvilke traditioner der er rigtige, og hvilke traditioner der er forkerte. Så hvis en børnehaves ledelse gerne vil beslutte, at man går i kirke, synes jeg, de skal gøre det, og hvis de beslutter sig for at lade være, synes jeg, de skal lade være.

Kl. 11:07

Formanden:

Jeg kan måske give den oplysning, at i den folkeskole, jeg gik i, blev vi ikke taget med i kirke til jul, så der er nok meget forskellig praksis, men jeg skal jo ikke blande mig i debatten.

Det er fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 11:07

Inger Støjberg (V):

Nu kan jeg jo forstå, at det er ordførerens debut på talerstolen, og tillykke med det.

Nu kunne jeg forstå på social- og integrationsministeren, at et af regeringens højest prioriterede områder – og jeg tror, at det her er et ret nøjagtigt citat – er at få flere nydanskere i arbejde. Det kan jeg sige vi støtter fuldstændig op om fra Venstres side. Men det afføder selvfølgelig så spørgsmålet her: Hvordan kan det så være, at det første lovforslag, man lægger frem, rent faktisk betyder, at færre nydanskere kommer i arbejde? Faktisk drejer det sig om 2.000-3.000 personer, og det er regeringens egne beregninger.

Det må man jo sige strider lodret imod det, som i hvert fald ministeren sagde tidligere i dag. Jeg ved ikke, om det også er den socialdemokratiske holdning, eller om det sådan kun var regeringens holdning, der kom til udtryk der.

Kl. 11:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:08

Jacob Bjerregaard (S):

Der har udviklet sig en tendens til fattigdom i Danmark gennem de sidste 10 år. Derfor har man lavet den nye form for overførselsindkomst for at undgå fattigdom.

Vi har rigtig, rigtig mange børn, som lever i dyb fattigdom, og som derfor ikke bliver integreret. Derfor er det et trade-off, kan man sige: der vil selvfølgelig være nogle få mennesker, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde på samme måde. Men der er hele pointen jo, at det handler om, at når man er på en form for ydelse, skal man stå til rådighed for samfundet.

Det har ikke fungeret godt nok indtil nu med den måde, vores arbejdsmarkedspolitik har kørt på. Og det er jo så den tidligere regering, der bærer det ansvar. For os er det vigtigt at sige, at hvis børn skal have mulighed for at integrere sig, som jeg lige sagde i min tale, kan vi ikke tillade os, at de lever i fattigdom. Det er det, der er sket, og der synes jeg måske at Venstre skal kigge indad og spørge: Har vi måske skabt lige lovlig meget fattigdom de sidste 10 år, så det faktisk bliver et problem for integrationen?

Kl. 11:09

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:09

Inger Støjberg (V):

Nu kan jeg afsløre over for ordføreren, at vi har haft en meget, meget lang diskussion med både beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om det lovforslag, som er blevet fremsat om 225-timers-reglen, starthjælpen og kontanthjælpsloftet.

Det bragte ikke klarhed. Det eneste, der sådan set er klarhed over, er netop det, at færre indvandrere vil komme i arbejde. Og det har regeringen også klokkeklart indrømmet både på skrift og i tale.

Derfor strider det jo fuldstændig mod det, som man står og siger. Det er jo bragesnak, når regeringen og repræsentanter fra regeringspartierne siger, at man vil gøre alt for at få indvandrere i arbejde, for det kan ikke længere betale sig at arbejde for en lang række indvandrere. Derfor vil jeg bare bede ordføreren om at bekræfte, at den bedste form for integration foregår gennem arbejdsmarkedet og kulturlivet og det at deltage i det danske samfund.

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Jacob Bjerregaard (S):

Jamen ordføreren vil da gerne bekræfte, at den vigtige del af integrationen foregår gennem arbejde, gennem deltagelse i foreningsliv og gennem uddannelse. Men ordføreren vil også gerne bekræfte, at det ikke handler om at fjerne folks levebrød. Og det er en borgerlig logik, at hvis man fjerner folks levebrød, ryger de i arbejde. Det kræver for det første, at der er et arbejde. For det andet er det jo ikke sådan, at man får en ydelse for bare at ligge hjemme på sofaen. Man får en ydelse for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Og det system skal forbedres her i de kommende år.

Men jeg vil gerne have lov til at slå fast til, at grunden til, at vi rent faktisk har fjernet de her fattigdomsskabende ydelser, er, at vi gerne vil have, at de børn, der vokser op i indvandermiljøer og i efterkommersmiljøer, faktisk får muligheden for at have en anstændig barndom og få en uddannelse, så de kan komme til at gøre nytte i vores samfund fremover.

Det er måske det grundlæggende syn, som adskiller os fra Venstre, men det ændrer ikke ved, at jeg håber, at vi kan finde hinanden

i at lave en integrationspolitik, der kommer til at betyde, at der kommer flere i arbejde og flere i uddannelse, og at vi får en større sammenhængskraft i vores samfund.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg bed mærke i, at hr. Jacob Bjerregaard gav udtryk for, at det er Socialdemokratiets holdning, at det er en uskik, at politikere blander sig i, om danske traditioner bliver opretholdt i vores institutioner. Det synes jeg da godt nok er et bemærkelsesværdigt synspunkt.

Skulle det være en uskik, at politikere, som er valgt på baggrund af deres holdninger, blander sig i, hvad der foregår ude i samfundet i vores institutioner? Hvordan kan det være en uskik? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det må hr. Jacob Bjerregaard meget gerne svare på.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre om Socialdemokratiets holdning til noget, der er lidt i en anden boldgade, men bestemt er inden for emnet. Hvad er Socialdemokratiets holdning til det muslimske tørklæde? Mener man, at det er noget, som skaber skel i befolkningen, eller hvordan forholder man sig til det fra Socialdemokratiets side?

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Jacob Bjerregaard (S):

Vi kommer vidt omkring her i dag. I forhold til om det er en uskik, vil jeg sige, at jeg synes, at der har været en tendens til, at politikere blander sig for meget i folks religion og folks traditioner. Det synes jeg man skal passe på med. Jeg er faktisk af den klare opfattelse, at folk, der har en religion, skal have lov at have den, hvad det så end er for en religion, de har. Så længe den kan rummes inden for de kulturer, jeg har ridset op før, og de værdier, der blev grinet lidt af, men som jeg faktisk synes er meget vigtige, så synes jeg, at folk skal have lov at have den. Jeg synes også, at institutioner skal have lov til at praktisere de traditioner, de har, uden at vi politikere skal gå ind og blande os i det. Der har vi en decentral model, som er ganske fornuftig.

I forhold til tørklædet vil jeg igen sige, at det er de enkelte menneskers valg, om de vil gå med tørklæde eller ej. Jeg mener sådan set ikke, at vi som politikere kan gå ind og blande os i, om folk går med tørklæde, eller om de går med kors, eller om de går med noget som helst andet.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:13

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, at det er en helt mærkværdig indgangsvinkel at have til debatten, som vi er blevet indkaldt til, at det er en uskik at forholde sig til, hvordan vores institutioner, som selvfølgelig er forpligtet på dansk kultur, agerer. Det synes jeg er en meget pudsig opfattelse at have. Vi gør os jo kloge på mange forskellige ting, der foregår ude i institutionerne, normeringer osv., men hvis politikerne lige præcis blander sig i den del, der drejer sig om, om man opretholder danske traditioner, er det altså en uskik. Det synes jeg er mærkværdigt. Det har i øvrigt ikke noget som helst at gøre

med, hvilken religion folk har, det har det sådan set ikke. Så det første svar synes jeg var lidt mystisk.

Jeg synes også, at det andet svar var meget mystisk, for i går havde jeg statsministeren i salen i spørgetiden, og der gav statsministeren udtryk for, at det muslimske tørklæde var noget, der efter hendes opfattelse skabte skel i befolkningen. Men jeg kan altså forstå, at den socialdemokratiske integrationsordfører er uenig med statsministeren på det her område, og det vil jeg så bare gerne have bekræftet.

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Jacob Bjerregaard (S):

Næh, det er vi sådan set overhovedet ikke uenige om. Jeg siger bare, at jeg som politiker ikke kan stå og bestemme, hvad folk skal gå med af hovedtørklæde eller kors. Jeg har den grundlæggende opfattelse, at folk som udgangspunkt skal have mulighed for at klare sig i samfundet, og jeg synes, at det er et problem, hvis kvinder i visse miljøer bliver pålagt en social kontrol eller det, der er værre, som gør, at de ikke kan være en del af samfundet. Det synes jeg er et kæmpestort problem.

Men jeg synes ikke, at det er vores opgave som politikere at være med til at bestemme folks beklædning. Det mener jeg simpelt hen ikke vi kan. Der er jo forskel på, hvordan man gerne vil have integrationen til at fungere, og så kan man have nogle personlige holdninger til, hvilke religioner man mener er bedre end andre. Men min holdning er sådan set meget klar: Vi kan ikke som politikere stå og bestemme, hvad folk må gå med, hvad de må bære. Vi må bare sørge for, at så mange som muligt er i stand til at deltage i det danske samfund.

Kl. 11:15

Formanden:

Fru Fatma Øktem for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Fatma Øktem (V):

Mange tak, og tillykke med jomfrutalen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren mener, at der ikke er lige muligheder for alle i Danmark. Det er i forbindelse med integrationen, at der skal være lige muligheder for alle, sagde ordføreren. Jeg kunne godt tænke mig at høre – bare som et eksempel: Skal man have danske rødder eller aner for f.eks. at sidde i Folketinget? Skal man have det for at tage en uddannelse? Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren uddybede det lidt mere. Hvor er det, vi ikke har lige muligheder?

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Jacob Bjerregaard (S):

Nej, det skal man da heldigvis ikke. Jeg synes da, det er vigtigt, at vi har et mangfoldigt samfund, hvor folk på tværs af køn og etnicitet kan få mulighed for f.eks. at opnå at blive medlem af Folketinget. Det synes jeg er meget vigtigt.

Der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig har nogle problemer i samfundet, fordi nogle grupperinger, som er kommet til landet, har skullet bruge noget tid på at finde sig til rette her i samfundet. Og det vil stadig væk tage noget tid fremover.

Jeg hilser det meget velkommen, at vi har fået flere og flere medlemmer, som har en anden etnisk baggrund end dansk. Det synes jeg

er dejligt, og den udvikling synes jeg da sådan set bare viser, at integrationen på lange stræk går i den rigtige retning. Men derfor er der stadig væk nogle problemer. Og som jeg sagde før om børnene, har vi stadig væk et stort uddannelsesefterløb – det er et af de steder, man kan se det – for indvandreres og deres efterkommeres børn. Det skal vi have gjort noget ved. Det synes jeg er helt afgørende.

Kl. 11:17

Formanden:

Fru Fatma Øktem.

Kl. 11:17

Fatma Øktem (V):

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at det ikke kun er rammerne, men også nogle gange det inden for rammerne, der gør, at vi ikke har en super velfungerende integration i Danmark. Dertil vil jeg sige, at der findes rigtig mange undersøgelser og rapporter, der viser, at kvindens rolle med hensyn til at få en velintegreret familie er afgørende.

Jeg er af den overbevisning, at arbejde er et meget, meget vigtigt element i en vellykket integration – bare det at være en del af det samfund, man bor i, og yde noget og være med i et fællesskab. Det viser sig også, at rigtig mange kvinder – det ser man senest i en undersøgelse, der er lavet af SFI – lever meget isoleret fra samfundet, lever under social kontrol. Så er det, jeg godt vil spørge ordføreren: Er det så ikke lidt ærgerligt, at man vælger at tage et redskab fra de her kvinder – et incitament, et argument, der måske bliver brugt over for manden for at kunne komme ud på arbejdsmarkedet – netop ved at fjerne 225-timers-reglen og 450-timers-reglen?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Jacob Bjerregaard (S):

Men der er det igen, at det jo handler om den økonomi, en familie skal have for at få det hele til at løbe rundt. Du kan have det syn på det, du har der, men der er jo rigtig mange familier, hos hvem det kniber med økonomien. Jeg tror måske også, at spørgeren kan nikke genkende til, at der er familier, som ikke har råd til de basale fornødheder. Vi har truffet det valg, at det kan vi ikke acceptere i Danmark. Vi har haft et langt opgør mod fattigdommen igennem over 100 år, og den kamp vil vi sådan set gerne fortsætte.

Men når det så er sagt, er jeg sådan set enig med spørgeren i, at kvinder udgør en meget vigtig del af integrationen i Danmark. Det synes jeg er meget vigtigt. Jeg ser bare ikke sådan på det, at det at fjerne deres ydelse er vejen for dem. Vejen er at give dem en uddannelse, det er at give dem muligheden for selv at vælge deres livsbane. Det tror jeg er det vigtige. Kvinderne klarer sig faktisk bedre og bedre, og den udvikling skal vi bakke op om, og så kan vi håbe, at de kan give deres brødre og mænd noget inspiration til, hvordan de kan klare sig lige så godt som kvinderne.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg skal minde om, at tiltaleformen du bruger vi ikke i Folketinget.

Så er det fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat. Det er altid godt og sundt for os at debattere de

danske værdier, på trods af at vi på tværs af partispektret er uenige om, hvad disse er, og hvordan de bedst består i fremtiden.

Danmark er et stærkt samfund bestående af dygtige individer, som for størstedelens vedkommende og størstedelen af tiden lever i fredelig og givtig sameksistens. Somme tider sker der naturligvis ting, som er u hensigtsmæssige og ubehagelige, ja, problemer opstår som i ethvert andet samfund. Det er naturligt, men som politikere har vi en forpligtelse til at adressere de her problemer og finde løsninger på dem. Derfor skal vi på politisk niveau gå forrest for at sikre, at det danske samfund også i fremtiden bliver et samfund domineret af sammenhængskraft og af sameksistens på tværs af grupper, på tværs af individer og på tværs af forskellige kulturer og forskellige livsopfattelser.

Det er lige meget, om man kalder vores samfund for mangfoldigt eller forskelligartet eller noget helt tredje, for de her labels er alligevel så fattige. Det altafgørende er, om der er plads til os alle sammen. Hvis der skal være plads til os alle sammen, er det vigtigste princip, at man i et ret stort omfang lader individer leve, som de har lyst til, og i fred og ro lader individer passe deres egne traditioner og deres egne overbevisninger. Det her princip begrænses naturligvis. Det er klart, for vi har også et fællesskab at tage hensyn til. Derfor begrænses individets frihed af, at det ikke skal gå ud over andre individers frihed, og det begrænses naturligvis også af det danske demokrati og de danske love og regler.

Derfor skal vi som samfund med alt, hvad vi har, bekæmpe had, vold, ydmygelse og tvang. For ud over at spise og sove er det mest basale for et individ nok at kunne leve i frihed fra frygt. Had, vold, ydmygelse og tvang er naturligvis ikke en konsekvens af et samfund med flere kulturer, men somme tider opstår der i sammenstødet mellem forskellige kulturer eller forskellige grupperinger eksempler på det her. Eller rettere: Det opstår i sammenstødet mellem få repræsentanter fra forskellige grupperinger eller forskellige kulturer, og imens lever størstedelen af borgerne i Danmark uproblematisk sammen.

Men fordi der er eksempler på det her, skal vi kæmpe imod diskrimination, imod hadforbrydelser, imod æresrelaterede konflikter og social kontrol og andre ting, som foregår i små mindretal i forskellige grupperinger, som ødelægger det for flertallet. Når man kæmper imod de her ting, kæmper man også for et samfund, som er domineret af inklusion af alle vores borgere, som kan favne bredt, og som består af forskellige kulturer, der lever i sameksistens.

Det ønsker vi i Det Radikale Venstre, og vi er glade for at være en del af en regering, som ønsker det samme. Tak for ordet.

I forlængelse heraf vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance have lov til at oplæse et:

Forslag til vedtagelse

Danmark er et samfund med grundlæggende værdier om personlig frihed, gensidig respekt, tillid og ligeværd mellem kønnene. Et samfund, der bygger på, at rettigheder og pligter gælder for alle, uanset baggrund. Folketinget opfordrer regeringen til at værne om disse værdier.

Folketinget understreger samtidig, at den enkeltes personlige frihed begrænses af pligten til at respektere andres ret til samme, og at den enkeltes udfoldelse til hver en tid skal respektere det danske samfunds grundlæggende regler og love.

Folketinget opfordrer regeringen til at sikre ligestilling mellem kønnene, opbakning til demokratiet og den danske retsstat samt modvirke diskrimination, hadforbrydelser og æresrelaterede konflikter. (Forslag til vedtagelse nr. V 13).

Kl. 11:24

Kl. 11:27

Formanden:

Tak. Det af fru Liv Holm Andersen oplæste forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokratiet, Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Liberal Alliance vil indgå i de videre drøftelser.

Der er et par korte bemærkninger. Det er først fru Inger Støjberg.

Kl. 11:25

Inger Støjberg (V):

Tak. En af de ting, der har været til debat her i den seneste tid, har været, om der er behov for at oprette et islamisk råd, der på baggrund af sharialovgivning skal rådgive i bl.a. skilsmisssager. Det er noget, som ordførerens partikollega i Aarhus, nemlig viceborgmesteren, har bakket op om. Jeg vil bare høre, om det er en radikal holdning, for jeg kan nemlig også se, at det er sådan, at kirkeministeren tidligere har udtalt – det var, da han var retsordfører – at der var behov for et imamråd. Derfor kan man sige, at det hele kredser lidt omkring, at man godt kan have et råd, der rådgiver om sharia og den slags. Er det noget, De Radikale går ind for?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. I Danmark har vi jo en lovgivning, som er gældende på ægteskabsområdet. Hvis man vil giftes i Danmark, er der jo en dansk lovgivning på området, som man skal følge. Det er rigtigt, at der i visse kredse er kulturelt bestemte ægteskaber, og at disse ægteskaber indgås. Men for at et ægteskab skal være gyldigt, skal det jo formelt indgås og følge dansk lovgivning. Så på den måde har jeg ingen angst for, at sharialovgivningen pludselig skal blive gyldig lov i det danske samfund.

Kl. 11:26

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:26

Inger Støjberg (V):

Jeg tror ikke helt, at jeg forstår det svar, som ordføreren giver. Men sådan som jeg tolker det, og så kan ordføreren korrigere mig, hvis det ikke er korrekt, så siger ordføreren, at man i Det Radikale Venstre accepterer, at der også er mennesker, der lever efter sharialovgivningen i Danmark, og at det derfor ville være fornuftigt at nedsætte et islamisk råd og også et imamråd, må vi forstå, for det er jo noget af det, den nuværende kirkeminister før har plæderet for. Jeg vil godt sige, at det ville bekymre mig meget, hvis vi havde et regeringsparti, der mente det, men jeg kan se, at det både er noget, den nuværende kirkeminister mener, og at det er noget, viceborgmesteren i Aarhus mener. Derfor må konklusionen vel være, at det er en radikal holdning.

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg kan berolige fru Inger Støjberg med, at det ikke er den radikale holdning. Det Radikale Venstre går ikke ind for at inkorporere sharialovgivningen i den danske lovgivning. Vi forventer i øvrigt, at alle borgere i det her land lever op til den danske lovgivning, hvilket også var en del af min ordførertale.

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Martin Henriksen (DF):

Tak. Der er jo mennesker i Danmark, der lever efter andre regelsæt. Det er der også rapporter der viser. Sådan er det. Det er fuldstændig rigtigt, at de pågældende ægteskaber ikke er ægteskaber efter dansk lovgivning, men i nogle miljøer kunne de sådan set lige så godt være det, for de betragtes som værende lige så gældende. Det er ægteskaber, der bliver indgået mellem en mand og en kvinde, nogle gange en mindreårig pige, og som bliver forrettet af en imam, hvor familierne er med til at opretholde et pres. Og hvis det er sådan, at man ønsker at blive skilt, kan det godt være, at de danske myndigheder siger, at man er blevet skilt, men hvis det ikke anerkendes i det pågældende muslimske miljø, er man i deres bevidsthed ikke skilt.

Dermed er der jo i realiteten parallelle retssystemer i Danmark. Og der har Det Radikale Venstre jo rent faktisk været ude at tale for, at man skal bakke op om de her parallelle retssystemer i Danmark. Sådan har jeg i hvert fald opfattet det. Så anerkender Det Radikale Venstre, at der er parallelle retssystemer i Danmark? Og er det sådan, at Det Radikale Venstre rent faktisk mener, at løsningen på det er, at man skal give flere beføjelser til imamerne, sådan som flere radikale politikere har været ude at tale om?

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes ikke nødvendigvis, at man behøver at give flere beføjelser, blot fordi man anerkender, at der også er andre kulturer. Det er den frihed, der følger af, at man kan praktisere sin egen kultur og religion. Der er så nogle traditioner, der praktiseres i visse kredse. I Danmark er polygami f.eks. ikke tilladt, men hvis der er nogen, som i deres egne hjem har besluttet sig for at leve i et polygamisk forhold, som ikke er juridisk gyldigt i Danmark, er det jo lidt svært for staten at gå ind i de enkelte hjem og blande sig i det.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:29

Martin Henriksen (DF):

Det synes jeg var et mærkværdigt svar. Skal jeg bare forstå det sådan, og så må ordføreren rette mig, hvis jeg tager fejl, at Det Radikale Venstre anerkender, at der er parallelle retssystemer i Danmark? Og hvis man anerkender det i Det Radikale Venstre, er Det Radikale Venstres svar så, at vi ikke kan blande os i, hvad der foregår i private hjem og i forskellige miljøer? Det synes jeg er en rystende holdning at have, især hvis man anerkender problemstillingen.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Liv Holm Andersen (RV):

Så vil jeg gerne prøve at gøre mit svar lidt mere klart. Jeg anerkender ikke, at der er parallelle retssystemer i Danmark. Der er muligvis paralleller retsopfattelser, og der er andre traditioner og kulturer. Det foregår i privatsfæren, og de er altså ikke juridisk gyldige. Hvis der

er mennesker, der udsættes for tvang, hvis der er mennesker, der udsættes for ubehageligheder, så er alle mennesker i det her samfund jo heldigvis stillet lige med hensyn til at opsøge myndighederne og bede om hjælp. Det må man formode også gælder for piger og kvinder, det være sig piger og kvinder fra danske familier, fra udenlandske familier, fra kristne familier, fra muslimske familier, som kan opsøge den hjælp, der er nødvendig.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak til De Radikales ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører for SF.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Det er en interessant tekst, der er i den her forespørgsel. Der står:

»Hvad kan regeringen oplyse om konsekvenserne af de multikulturelle strømninger i samfundet, og er det regeringens politik at understøtte og fremme et multikulturelt samfund, herunder at sidestille andre kulturer med dansk kultur?«

Jeg vil ikke gå ind i en semantisk diskussion. Jeg går ind i en diskussion om, hvad det er, vi vil bevare i det danske samfund. Hvad er det, vi vil udvikle? Vi vil udvikle det danske samfunds sammenhængskraft. Det handler om, at vi sikrer, at alle, der bor i Danmark, har en oplevelse og fælles forståelse af, at der er nogle fundamentale værdier; at vi har et godt demokrati; at vi respekterer menneskerettighederne, og at vi alle er enige i, at alle mennesker har værdi, og at alle har noget at bidrage med til vores samfund.

Derfor er jeg glad for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne, Enhedslisten og Liberal Alliance har fremsat her i dag, for med det forslag gør vi det klart, at vi vil fremme et samfund med grundlæggende værdier, personlig frihed, gensidig respekt, tillid og ligeværd mellem kønnene. Det er også vigtigt, at vi i vores forslag til vedtagelse understreger, at vi arbejder ihærdigt for at forebygge enhver form for diskrimination. Det enkelte menneske skal bedømmes på, hvad personen kan og gør, og ikke bedømmes på baggrund af personens religiøse eller etniske baggrund. Det er et helt afgørende og ufravigeligt princip.

Sagen er jo i al sin enkelhed den, at den tidligere regering med Dansk Folkepartis aktive støtte har fået splittet dette samfund og hele tiden har argumenteret for, at samfundet skal polariseres. Det er det, vi vil gøre op med. Og derfor er dette forslag til vedtagelse vigtigt. Vi ønsker et samfund, hvor folk oplever, at de har en værdi, at de har ret til at blive integreret. Vi ønsker et samfund, hvor mennesker har lige muligheder. Derfor afviser vi Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse og stemmer med stor fornøjelse for vores eget.

Kl. 11:33

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Martin Henriksen (DF):

Jeg fornemmer fru Anne Baastrups store fornøjelse ved at kunne afvise Dansk Folkeparti. Tillykke med det. Det må virkelig være rart, efter at man i så mange år har været lukket inde med al den vrede, så endelig at kunne komme ud med den. Men jeg vil bare godt høre, om ikke fru Anne Baastrup og Socialistisk Folkeparti anerkender, at de multikulturelle strømninger, der er i samfundet, på visse områder presser dansk kultur, f.eks. når man ude i institutionerne fraviger danske traditioner, fordi der f.eks. er et stort muslimsk mindretal. Det har vi jo set en række eksempler på. Synes Socialistisk Folkeparti, at det er en udvikling, der er i orden, eller er det en udvikling, som det kunne være relevant at problematisere?

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Anne Baastrup (SF):

Til forskel fra Dansk Folkeparti mener SF, at de mennesker, der bor og er her i landet, kan tænke selv. Det gælder også institutionsledere, også skoleinspektører, også skolebestyrelser, også bestyrelser i daginstitutionerne. Vi har rent faktisk gennemdemokratiseret vores samfund, og vi mener, at når folk har fået retten, så har de også pligten til at drive deres institution inden for de konkrete vilkår, den enkelte institution drives bedst på.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:34

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er alle tiders, at Socialistisk Folkeparti og fru Anne Baastrup er nået frem til, at mennesker er i stand til at tænke selv. Også tillykke med det. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Socialistisk Folkepartis holdning er, for fru Anne Baastrup er vel også i stand til at tænke selv. Så hvad er Socialistisk Folkepartis holdning til, at der er en række institutioner, hvor man fraviger danske traditioner, f.eks. efter pres fra et muslimsk mindretal? Er det helt i orden med Socialistisk Folkeparti? Det har man vel en holdning til.

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg ikke selv været medlem af den danske folkekirke, efter at jeg begyndte at producere børn, men jeg har syntes, at det var i orden, at børnene kom i folkekirken til jul. Det har været fuldstændig uproblematisk, men jeg synes ikke, det ville være i orden, hvis man forsøgte at overtale mine børn til at have en bestemt tro.

Hvis man kan komme rundt i de forskellige institutioner – kirker, moskeer eller andet, hvor man så bare kan lære noget – så synes jeg, at det er helt fint. Men det er forældrene, som i fællesskabet i bestyrelsen finder ud af, hvordan de håndterer den her sag. Hvad er det, forældrene synes er den rigtige måde at gøre det på? Hvordan vil præsten konkret behandle børn med en anden religion? Vil han overtale dem? Vil han mobbe dem? Nej, det vil han formentlig ikke, men det er en diskussion, som forældrene i bestyrelsen selv må gå ind i, for hvis det er sådan, at vi vil have et demokratisk samfund, bliver vi altså nødt til at tage udgangspunkt i, at folk tænker selv. Jeg ved godt, at det er svært for Dansk Folkeparti, at der sker noget som helst i det her samfund, som de ikke har styr på, men det er ikke svært for os.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kunne forstå på fru Anne Baastrups meget engagerede tale, hvor hun virkelig slap sine mange års vrede mod Dansk Folkeparti løs, at der var mangt og meget, hun var uenig med Dansk Folkeparti i. Er fru Anne Baastrup også uenig med Dansk Folkeparti i, at kristen-

dommens og folkekirkeens særlige status i Danmark skal opretholdes? Er fru Anne Baastrup også uenig i det?

Kl. 11:39

Kl. 11:36

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:39

Kl. 11:36

Anne Baastrup (SF):

Nu ved jeg, at hr. Mikkel Dencker og jeg selv har skrevet under på grundloven, og i den står der, at den danske folkekirke har en helt speciel status. Det agter jeg at overholde.

Anne Baastrup (SF):

Man kan ikke være gift med to efter dansk ret, og sådan er det. Hvis det er, at man har snydt præsten eller snydt borgmesteren, skal man straffes. Sådan er det. Man kan ikke efter dansk ret være gift med to, så derfor kan bigami ikke finde sted, medmindre man bryder straffeloven. Sådan er det.

Kl. 11:36

Kl. 11:39

Formanden:

Så er det hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:37

Kl. 11:39

Søren Espersen (DF):

Tak. Det er lidt i forlængelse af det, som den radikale ordfører var inde på, og det vil jeg egentlig også gerne høre SF's holdning til. Der blev talt om, jeg tror, det hed polygamiske forhold, bigami osv., som det er klart for mange også desværre trives i vores land. Bigami er jo en straffelovsovertrædelse. Jeg tror, at det er straffelovens § 208, og der er temmelig strenge straffe for det. Jeg forstod på den radikale ordfører, at det var hun nærmest uinteresseret i. Det var noget med, at det må folk selv finde ud af inden for deres egne fire vægge. Jeg vil gerne være helt sikker på, at SF er indstillet på, at der skal arbejdes hårdt for at få disse lovovertrædelser standset i vores samfund. Eller er man også fra SF's side sådan næsten ligeglad?

Kl. 11:38

Formanden:

Ordføreren.

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Da jeg hørte hr. Martin Henriksens ordførertale, blev jeg så lidt klogere på, hvad den her forespørgselsdebat går ud på. Jeg kan forstå, at Dansk Folkepartis bekymring for de såkaldte multikulturelle strømninger bl.a. bunder i, at det ikke er alle folketingsmedlemmer, der går til gudstjeneste.

Som en af de gudløse, må jeg jo tilstå, at jeg heller ikke går til gudstjeneste. Det er jeg nu ikke så bekymret for; jeg er ikke så bekymret for os gudløse. Jeg ville være meget bekymret, hvis folketingsmedlemmer blev tvunget til at gå i kirke. Det ville jeg synes var virkelig, virkelig problematisk. For mig er frihed og frie samfund bl.a. kendetegnet ved, at man må vælge at lade være med at gå i kirke. Jeg synes faktisk, at det er ret afgørende for frihed og for frie samfund, at man ikke tvinges til en bestemt religion eller til religion i det hele taget, og for mig gælder det sådan set både for folketingsmedlemmer, som er en af de grupper, hr. Martin Henriksen tog op i sin ordførertale, og for børnehaverbørn, som er en anden af de grupper, hr. Martin Henriksen tog op i sin ordførertale. Det bekymrer ikke mig, hvis de ikke sidder ude i børnehaverne og taler om Jesus i december måned. Jeg ville til gengæld være meget bekymret, hvis man fra Folketingets side besluttede, at de i børnehaverne *skulle* tale om Jesus i december måned.

Jeg synes i virkeligheden, at den her debat kan betegnes lidt som en alt godt fra DF-kassen-debat. Vi har haft børnehaverbørnenes kirkegang oppe som tema, vi har haft folketingsmedlemmernes – ifølge Dansk Folkeparti – manglende kirkegang oppe som tema, og så har vi haft klassikeren selvfølgelig ej at forglemme: tørklædet.

Jeg er så glad for at leve i et samfund, hvor mennesker ikke tvinges til at leve på en bestemt måde, et samfund, hvor man altså stort set kan få lov til selv at indrette sit liv. Man skal selvfølgelig lige holde sig inden for lovens rammer, og det man gør, må ikke gå ud over andre mennesker, men man kan selv bestemme, hvordan man vil leve. Jeg synes, at der i Danmark er en sund skepsis imod tankepoliti, imod fundamentalisme, hvor man vil tvinge andre til at være præcis som en selv. Kære Dansk Folkeparti, jeg synes jo, at Dansk Folkeparti kan tage det helt roligt, for der er ikke nogen, der vil tvinge Dansk Folkeparti til at leve på en bestemt måde. Til gengæld synes jeg også, at Dansk Folkeparti må finde sig i, at Dansk Folkeparti heller ikke kan tvinge andre til at leve på en bestemt måde.

Jeg synes, de sidste 10 år har været præget af en meget voldsom mistillid til alle dem, som er en lillebitte smule anderledes, og jeg synes, at det er så dejligt, vi har fået et nyt flertal og kan trække vejret lidt friere. Det synes jeg er rigtig dejligt.

Det sidste, jeg vil sige, handler om ligestilling, for jeg kan forstå, at det er noget af det, som Dansk Folkeparti betegner som en særlig

Kl. 11:38

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Det var da et underligt svar. Man siger, at bigami skal straffes, og at man ikke vil have det, men i samme åndedrag siger man så, at det sådan set kan være ligegyldigt, for man har også selv nogle eksempler på nogle, der har boet sammen i alle mulige mærkelige forhold. Da jeg var barn, var det helt normalt, at bigamister blev sat i fængsel. Er det ikke det, man skal? Skal man ikke sætte folk i fængsel, når de overtræder straffelovens § 208 om bigami, eller er man nået dertil i SF og dermed i regeringen, at man er fuldstændig flintrende ligeglade med, hvordan folk indretter sig, herunder ægteskabeligt? Er det der, vi er?

dansk værdi. Jeg synes nu, at det lige er at gå langt nok at betegne ligestilling som særlig dansk og tage dansk patent på ligestilling. Jeg tror nok, der ville være nogle mennesker rundtomkring i verden, som ville synes, at det var lidt underligt, men o.k. Med hensyn til ligestilling: Jeg synes jo, det er mærkeligt, at Dansk Folkeparti har haft 10 år som støtteparti til en regering, og jeg kan ikke huske, at Dansk Folkeparti nogen sinde har foretaget sig noget for at øge ligestillingen i det danske samfund. Det er jo f.eks. sådan, at der er omkring 18 pct. forskel på, hvad mænd og kvinder tjener. Det synes jeg faktisk er et meget, meget stort ligestillingsproblem i det danske samfund. Der kom nye tal i går, der viser, at lønforskellen stiger. Det synes jeg er meget alvorligt. Hvis Dansk Folkeparti gik så meget op i ligestilling, ville det da være et meget relevant sted at tage fat.

Det andet, jeg må sige, er, at jeg kan forstå, Dansk Folkeparti interesserer sig særlig meget for ligestilling for kvinder med anden etnisk baggrund. Jeg kan så bare konstatere, at det, der hedder time-reglen, der også er blevet kaldt 450-timers-reglen, i særlig grad er gået ud over kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Det er i meget høj grad dem, der har fået frataget kontanthjælpen, med det resultat at de har været et hundrede procent økonomisk afhængige af deres mænd. Det har jo ellers været sådan et mantra i velfærdsstaten Danmark i årevis, at netop den økonomiske uafhængighed var forudsætningen for ligestilling, men jeg kan konstatere, at det med ligestilling for kvinder med anden etnisk baggrund åbenbart ikke er så vigtigt for Dansk Folkeparti, at de synes, at time-reglen skal afskaffes.

Kl. 11:44

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:44

Martin Henriksen (DF):

Altså, man bliver jo næsten i helt godt humør af at se på, hvordan den ene socialistiske kvinde efter den anden går op på talerstolen og er ovenud lykkelig over, at Dansk Folkeparti ikke længere har den indflydelse, som Dansk Folkeparti har haft før. Det er jo en sand fornøjelse at se, at det gode humør spredt sig i Folketingssalen. Dernæst kunne vi måske også forlange, at man forholdt sig en lille smule til substansen i den forespørgsel, som er blevet rejst. Jeg synes, der har været mange, ja, sådan dumme bemærkninger, som ikke rigtig har haft noget med forespørgslen at gøre. Nu siger fru Johanne Schmidt-Nielsen, at man er glad for, at Dansk Folkeparti ikke kan tvinge folketingsmedlemmer til at gå i kirke. Jeg ved ikke, hvornår det har været på tale, at Dansk Folkeparti skulle tvinge folketingsmedlemmer til at gå i kirke. Jeg har ikke hørt tale om det. Fru Johanne Schmidt-Nielsen var lige så glad for, at man i december måned ikke talte om Jesus i børnehaven, som om Dansk Folkeparti hermed havde mistet noget indflydelse.

Jeg synes, det er nogle mærkelige ting, som man fra Folketingets talerstol står og glæder sig over i stedet for at forholde sig til substansen i debatten, som jo er den, at de multikulturelle strømninger i samfundet, uanset om man kan lide det eller ej – man kan jo lide det, eller man kan lade være – presser dansk kultur, presser danske traditioner, f.eks. i vores institutioner. Synes Enhedslisten, det er en god udvikling, eller synes Enhedslisten, det er en dårlig udvikling? Eller er man lidt ligeglad?

Kl. 11:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:46

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, når jeg forholdt mig til det her med folketingsmedlemmers kirkegang, var det jo, fordi det var en del af ordførers tale. Ordføreren brugte det, at der er nogle af folketingsmedlemmerne, der ikke går i kirke, som eksempel på, at de multikulturelle strømninger presser det danske samfund. Og så er det, jeg siger, at hvis det er udtryk for en multikulturel strømning, at man som folketingsmedlem eller som borger i det hele taget har ret til at lade være med at gå i kirke, så synes jeg, det er en skøn strømning.

Kl. 11:46

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:46

Martin Henriksen (DF):

Ak, siger jeg, men jeg tror jo også, det nok bare er et forsøg på med vilje at afspore debatten. Vi mener fra Dansk Folkepartis side – og jeg skal gerne gentage det – at det, når vi kan se, at man ude på institutionerne, at man ude på folkeskolerne indretter sig efter, at der f.eks. er elever, der har en anden baggrund end dansk, og at man af hensyn til, at man ikke ønsker at fornærme dem, eller hvad ved jeg, eller ønsker at tage nogle hensyn, så er et udtryk for de multikulturelle strømninger i samfundet, fordi man, fordi der kommer nogle andre mennesker til Danmark, så at sige presser danske traditioner ud af vores institutioner, som vi mener er forpligtet på dansk kultur. Det synes vi i Dansk Folkeparti er et problem, fordi vi faktisk mener, at vores kultur og vores traditioner er værd at holde af og vigtige at værne om.

Herfra trækker vi så en linje hen til, at vi inden for de seneste år har kunnet se, at der har været en række protester i forbindelse med, at Folketinget i forbindelse med Folketingets åbning går til gudstjeneste. Det er jo en tradition, der er over 150 år gammel, hvilket også siger noget om, at vores demokrati og vores kultur i Danmark faktisk hører sammen. Det er jo det, vi fra Dansk Folkepartis side prøver at problematisere, og så får Enhedslisten det til at lyde, som om vi skulle have sagt, at der var nogen, der skulle tvinges til at gå i kirke. Det er plat.

Kl. 11:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Gad vide, om hr. Martin Henriksen ved, at der findes pæredanske borgere, som egentlig heller ikke synes, at deres unger skal gå i kirke, og som heller ikke selv har lyst til det. Altså, jeg ved ikke, hvor det der med, at det skulle være sådan et særligt multikulturelt pres udefra, som gør, at det ikke er alle, der har lyst til at gå i kirke, kommer fra. Jeg kan fortælle hr. Martin Henriksen, at der findes pæredanske borgere, som heller ikke synes, at kirken er noget for dem, og heldigvis lever vi i et frit land, hvor man kan vælge, at man ikke har lyst ti det.

Så vil jeg til det her med børnehaverne og skolerne, som jeg kan forstå hr. Martin Henriksen går meget op i, sige, at der er en værdi, som vi i Enhedslisten sætter højt, nemlig demokrati. Og jeg synes, det er alle tiders, at man på skolerne har forældrebestyrelser, at man i daginstitutionerne har bestyrelser, hvor man kan beslutte, om man f.eks. synes, at børnene skal gå i kirke eller de ikke skal gå i kirke, eller hvad der dér er vigtigt.

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

pointe: Det gør det. Vi hører masser af historier, ikke alene her fra landet, men også fra udlandet, om, hvordan specielt muslimske kvinder i dybt islamistiske samfund regulært bliver holdt som slaver. De lever et ufrit liv, et uværdigt liv, næsten som fødselsproducenter. Det er ikke ordentligt.

Kl. 11:49

Derfor må jeg sige, at netop det er det centrale punkt: Det må ikke gå ud over andre mennesker. Men det gør det. Hvordan forholder Enhedslisten sig til det?

Kl. 11:52

Søren Espersen (DF):

Jeg vil heller ikke tvinge nogen til at gå i kirke. Men jo mere jeg hører fru Johanne Schmidt-Nielsen, desto mere bliver jeg overbevist om, at hun trænger til et trøstende guds ord, så det ville måske være en god idé at lægge stilen om her i december, hvor Jesus ligesom er på programmet – jeg kunne også forstå, at det var det, hun sagde.

Jeg synes, at det, vi er ude i her – og hr. Martin Henriksen nævnte det også selv – faktisk er den der fuldstændig lallende ligegyldighed. Det er det, som kendetegner Enhedslisten, det er det, der kendetegner Det Radikale Venstre, og det er det, der kendetegner SF – og for så vidt også Socialdemokratiet. Jeg havde håbet på noget bedre. Men man er ligeglad. Man er fuldstændig ligeglad. Og specielt hvad angår ligestilling, som fru Johanne Schmidt-Nielsen ofte taler om, er det store problem jo ikke, om der er nogle enkelte lønforskelle i det her samfund, men det er, om der er nogle kvinder, der regulært bliver holdt som slaver under slavelignende forhold i fanatiske islamistiske cirkler. Men det er fru Johanne Schmidt-Nielsen fuldstændig ligeglad med. Jeg vil spørge: Er det bare ligegyldighed? Er det bare sådan, at man er fuldstændig ligeglad?

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, jeg vil betragte det som en form for omsorg, når det lyder fra hr. Espersen, at jeg trænger til Gud, for jeg ved, hvor meget Gud betyder i Dansk Folkeparti – så jeg vil betragte det som en slags omsorg.

Nej, vi er bestemt ikke ligeglade. Frihed er som sagt for mig og for Enhedslisten meget, meget vigtigt, og en del af friheden er netop, at man selv får lov til at indrette sit liv, så længe det ikke går ud over andre mennesker. Det synes jeg er meget, meget grundlæggende, når vi taler om frihedsrettigheder og frihedsværdier, f.eks. retten til at vælge religionen fra. Det er meget afgørende for os. Jeg tvivler nogle gange på, om det er afgørende for Dansk Folkeparti, for jeg synes, det nogle gange virker, som om man synes, at man skal pådutte andre mennesker en bestemt måde at leve på, men heldigvis – heldigvis – kan man være dansk på mange forskellige måder.

Til sidst til det her med ligestilling: »Enkelte lønforskelle« var vist ordførerens ord. Nåh ja, 18 pct. forskel på, hvad mænd og kvinder tjener i Danmark, betegner jeg da bestemt ikke som enkelte lønforskelle.

Kl. 11:51

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 11:51

Søren Espersen (DF):

Jeg tror aldrig, jeg har sagt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen trænger til Gud. Det lyder som sådan et eller anden narkotikum eller en alkoholtilvænning. Det er ikke det, jeg mener med det. Det, jeg sagde, var, at hun godt kunne have brug for et trøstende guds ord. Det er noget helt andet.

Må jeg godt lige sige, at det netop præcis er det, der rammer hovedet på sømmet, når fru Johanne Schmidt-Nielsen siger: »Så længe det ikke går ud over andre mennesker«. Det er jo det, der er vores

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er meget, meget alvorligt, når mennesker undertrykkes. Jeg har så svært ved at forstå det: Når nu Dansk Folkeparti påstår, at man går så meget op i kvinders ligestilling og kvinder i Danmark med anden etnisk baggrunds ligestilling, og når nu man påstår, at det er så vigtigt for Dansk Folkeparti, hvordan har man så kunnet acceptere en 450-timers-regel, som primært er gået ud over kvinder med anden etnisk baggrund, og som har haft det resultat, at rigtig mange kvinder med anden etnisk baggrund end dansk har fået frataget deres kontanthjælp, har haft 0 kr. at leve for, har været et hundrede procent økonomisk afhængige af deres mænd? Det ligger meget langt fra, hvordan man traditionelt har set på forudsætningen for ligestilling i Danmark, nemlig kvindens økonomiske frihed, uafhængigheden af hendes mand. Det hænger ikke sammen, vil jeg sige til hr. Søren Espersen, det hænger ikke sammen. Når man på den ene side siger, at man kæmper for kvinder med anden etnisk baggrunds ligestilling, og på den anden side accepterer 450-timers-reglen, er jeg tæt på at ville kalde det hykleri.

Kl. 11:53

Formanden:

Fru Marie Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Marie Krarup (DF):

Jeg kan forstå, at Enhedslisten mener, at det er værd at bevare vores valgfrihed, vores lighed og vores store frihed i Danmark. Anerken- der Enhedslisten ikke, at der kan være sammenhæng mellem graden af frihed og den dominerende religion i et land?

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jo, bestemt, især i forbindelse med hvordan den religion tolkes. Religion har i mange tilfælde været brugt til at undertrykke mennesker.

Kl. 11:54

Formanden:

Fru Marie Krarup.

Kl. 11:54

Marie Krarup (DF):

I den forbindelse synes jeg, at Enhedslisten og også Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti udtrykker en utrolig arrogance over for bevarelsen af dansk kultur, der jo lige præcis bygger på kristendommen. Jeg ville ønske, at man kunne bibringe nogen her en forståelse af, at den kolossale frihed, som vi heldigvis nyder i Danmark, har nogle kristne rødder. Friheden til at fravælge at være kristen har også en sammenhæng med den frihed, som ligger i kristendommen.

Derfor kan jeg kun blive rystet over at høre, at man ikke vil stemme for den her meget blide udformning i det her forslag til vedtagelse om, at vi skal forsvare dansk kultur i forhold til de multikulturelle strømninger. Kristendommen er en meget væsentlig del af den danske kultur, og den har lagt fundamentet for den frihed, som vi har i dag, og uden at blive ved med at kæmpe for det mister vi på længere sigt den frihed.

Kl. 11:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:55

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, det er de færreste, der vil betvivle, at kristendommen har haft stor betydning for det danske samfund og langt større betydning end alle mulige andre religioner for udviklingen i det danske samfund. Det er fuldstændig rigtigt. Men fordi noget var på en bestemt måde engang, behøver det jo ikke at være på samme måde i dag, og fordi man f.eks. engang havde det sådan, at der kun var en religion, der var i orden, og det var kristendommen, og i øvrigt skulle alle gå i kirke osv., behøver det ikke mere at være sådan, heldigvis, for samfund udvikler sig. Det synes jeg er en positiv ting at samfund udvikler sig.

For mig er det med friheden meget, meget vigtigt, og for mig hænger friheden, som jeg har sagt flere gange før, uløselig sammen med retten til at bestemme over sit eget liv. Det er f.eks. retten til at vælge religion til eller fra og retten til at vælge, hvordan man vil leve. Det er meget, meget vigtigt for Enhedslisten.

Kl. 11:56

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 11:56

Inger Støjberg (V):

Jeg synes jo, at det er lidt pudsigt i dag at høre fru Johanne Schmidt-Nielsen tale så ivrigt om frihed og trangen til at have frihed og leve i frihed, når man tænker på det udspring, som netop fru Johanne Schmidt-Nielsens parti sådan rent ideologisk set har.

Men det, det egentlig handler om, er, at jeg studsede noget over, at fru Johanne Schmidt-Nielsen brugte netop 450-timers-reglen som et argument for, at man skulle holde kvinder nede i nogle miljøer, at man ikke skulle give kvinder frihed, og at når man nu fjernede 450-timers-reglen, skulle det give kvinder frihed. Jeg ved ikke, om fru Johanne Schmidt-Nielsen har læst de undersøgelser, der rent faktisk er lavet, fordi det er lige nøjagtig sådan, at den regel har betydet, at mange kvinder har haft en mulighed for at sige til deres mand, at hvis ikke jeg tager arbejde i et vist antal timer, så ryger vores forsørgelsesgrundlag via kontanthjælpen. Så det er i hvert fald ikke et rigtigt argument. Det er faktisk et argument for det modsatte, det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen står og siger nu.

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der kom en undersøgelse fra SFI for et par år siden, som jeg er sikker på at fru Inger Støjberg er bekendt med, som viste, at det i høj grad er kvinder med anden etnisk baggrund, som blev ramt af 450-timers-reglen og altså fik frataget kontanthjælpen og derved kom til at stå i den her situation, hvor de var et hundrede procent økonomisk

afhængige af deres mænd. Det synes jeg er et rigtig dårligt udgangspunkt for ligestilling.

Så vil jeg gerne kommentere det her med, at Venstre står og taler om frihed, fordi jeg synes, at det er så pudsigt, at et parti, der kalder sig Danmarks liberale parti – og det er jo fuldstændig rigtigt, at man taler om de grundlæggende borgerlige frihedsrettigheder – har siddet 10 år ved magten og har afskaffet gruppeeksamen, fordi man tænkte: Vi ved bedst, hvordan elever og studerende skal gå til eksamen. Adskillelse af kirke og stat er slet ikke kommet på tale. Det har været meget vigtigt at normalisere Christiania – alene ordet, undskyld mig, normalisere. Man har indført sådan et minuttyranni i hele den offentlige sektor, en ekstrem kontrol af de offentligt ansatte; danskedstest, tænk en indfødsrettest, hvor man bl.a. skal kunne svare på, hvem Struense er, for at blive stemplet som rigtig dansker. Alt det der, må jeg sige til fru Inger Støjberg, har for mig at se meget lidt med frihed at gøre.

Kl. 11:59

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:59

Inger Støjberg (V):

Jeg forstår da godt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke rigtig svarer på spørgsmålet om 450-timers-reglen, for fru Johanne Schmidt-Nielsen kan nemlig ikke bruge det som argument for, at man i visse miljøer skulle prøve at holde kvinder nede. Tværtimod. Jeg ved ikke, om fru Johanne Schmidt-Nielsen er bekendt med den undersøgelse, der ligger fra AKF, der viser det modsatte, nemlig, at det her netop har været et argument for at komme ud på arbejdsmarkedet, for at komme ud at skabe sin egen identitet i Danmark. Så jeg ved ikke, om det simpelt hen er en misforståelse, når fru Johanne Schmidt-Nielsens parti vil stemme sammen med regeringen, for det formoder jeg at man vil, og det er i hvert fald det, jeg har hørt og har forstået at man vil, når man vil ophæve den her regel.

Jeg kan da i hvert fald sige, at det går lige lukt den anden vej, og det er jo faktisk også det, regeringen selv har sagt. Regeringen har jo selv sagt, at det her betyder, at der er færre indvandrere, der kommer ud på arbejdsmarkedet. Det kan fru Johanne Schmidt-Nielsen da ikke stå og sige er frihed. Det er da lige præcis det modsatte. Hvis man vil skaffe indvandrerkvinder frihed, må man da skaffe dem en adgang til arbejdsmarkedet, adgang til at komme til at deltage på det danske arbejdsmarked, få danske kollegaer osv.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når man indfører en regel, som betyder, at rigtig mange kvinder med anden etnisk baggrund kommer til at stå med 0 kr. at leve for, er det for mig at se ikke at arbejde for ligestilling. Men det kan være, at vi har et grundlæggende forskelligt syn på ligestilling – det kunne jeg faktisk godt forestille mig. For mig at se er netop den økonomiske uafhængighed meget, meget afgørende for ligestilling, og det har været en del af kampen for kvinders rettigheder i Danmark og i mange andre lande, netop det her med at kæmpe for kvindens økonomiske uafhængighed. Så er det, jeg siger, at når man laver en regel, som betyder, at mange kvinder med anden etnisk baggrund får fratrækket deres indkomst, mener jeg bestemt ikke, at det på nogen måde skulle hjælpe den her gruppe af kvinders mulighed for ligestilling – tværtimod.

Så er jeg så ked af, at jeg ikke fik lejlighed til at få et svar på mine spørgsmål om det her med Venstre som Danmarks liberale parti,

fordi jeg synes, at det er pudsigt, at et parti, som har afskaffet gruppeeksamen, indført minutt tyranni, villet normalisere osv., stadig væk taler om frihed.

Kl. 12:04

Kl. 12:01

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Joachim B. Olsen (LA):

Som fru Inger Støjberg så korrekt siger, har 450-timers-reglen jo betydning, at flere kvinder med etnisk baggrund er kommet ud på arbejdsmarkedet. Ordføreren siger, at det, at nogle af de her kvinder er afhængige af deres mænds indkomst, ikke er værdigt, og at de dermed ikke er frie. Hvorfor er det mere værdigt, at de er afhængige af alle mulige andres indkomst, at de får penge fra alle mulige andre mennesker, som betaler via deres skattebillet? Hvorfor er det mere værdigt?

Kl. 12:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:02

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg går generelt ind for økonomisk ligestilling mellem mænd og kvinder. Det synes jeg er en ret afgørende forudsætning for ligestilling. Derfor synes jeg f.eks. også, at lønforskellen på 18 pct. er et problem, og det skyldes selvfølgelig en bekymring for, om den økonomiske skævhed vil betyde et skævt magtforhold. Det er det, det handler om her: en frygt for, om det, at man er meget økonomisk afhængig af – i det her tilfælde – sin mand, betyder, at man får sværere ved at sige fra over for urimeligheder.

Nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Joachim B. Olsen har beskæftiget sig med kvindefrigørelsen igennem historien, jeg ved ikke, om det har været et tema i Liberal Alliance, men netop spørgsmålet om kvinders økonomiske ligestilling har jo været helt afgørende for muligheden for at kunne blive skilt fra sin mand. Tidligere havde man en situation, hvor skilsmisse betød social og økonomisk katastrofe, og hvor det, at kvinder tjente egne penge og havde et forsørgelsesgrundlag, gjorde, at de f.eks. kunne sige fra over for urimelige mænd.

Så ja, for mig at se er den økonomiske ligestilling mellem mænd og kvinder helt, helt afgørende for kvinders frihed.

Kl. 12:03

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:03

Joachim B. Olsen (LA):

Nu ligger der jo i det, at der er en lønforskel, bl.a. at mænd arbejder mere og derfor tjener flere penge – jeg ved ikke, om man så også skal udligne det, men det er jo en anden sag.

Men jeg vil gerne fastholde mit spørgsmål og have et ordentligt svar på, hvorfor det er mere værdigt for en indvandrer kvinde eller en hvilken som helst anden kvinde eller mand at være afhængig af skatteborgernes penge end af deres partners indkomst. Altså, det er jo ikke deres egne penge lige meget hvad. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor det skulle være mere værdigt, at man er afhængig af skatteydernes penge, end at man er afhængig af sin egen families penge. Det må jeg indrømme at jeg gerne vil have en forklaring på.

Kl. 12:04

Formanden:

Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har to ting at sige til det. Vi har valgt at indrette os i et velfærdssamfund, hvor der er et sikkerhedsnet, der griber os, hvis vi f.eks. bliver ramt af arbejdsløshed eller sygdom. Det er jeg godt tilfreds med; det synes jeg er en styrke ved det danske samfund. Og det, at man f.eks. som enlig mor har kunnet få tilskud til daginstitution, få børnepenge osv., har været en af forudsætningerne for, at kvinder netop har kunnet lade sig skille fra deres mænd. Og det er jo igen nem fællesskabet, at man har organiseret den slags. Altså, vores fælles løsninger, vores fælles sikkerhedsnet, det, at vi støtter hinanden, når vi har brug for støtte, har været så afgørende for kvinders ligestilling. Men jeg ved godt, at Liberal Alliance har et andet syn på vores velfærdssamfund, og det er fair, at vi er politisk uenige.

Det andet, jeg vil sige, handler om det her med lønforskellen. Den primære årsag til, at der er så store lønforskel i Danmark, som der er, er, at de erhverv, hvor mange kvinder arbejder, er dårligere aflønnet end de erhverv, hvor mange mænd arbejder, også f.eks. når man sammenligner uddannelsesniveauet. Jeg synes personligt, at det er et stort problem, at det, der typisk er blevet kaldt det klassiske mandearbejde, belønnes bedre end det klassiske kvindearbejde. Det synes jeg er et ligestillingsproblem.

Kl. 12:06

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Vi kører mødet lidt længere, for vi får en lang pause bagefter.

Værsgo.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Dansk Folkeparti har stillet en forespørgsel om, hvad regeringen kan oplyse om konsekvenserne af de multikulturelle strømninger i samfundet, og om det er regeringens politik at understøtte og fremme et multikulturelt samfund, herunder at sidestille andre kulturer med dansk kultur.

Det konkrete svar på det spørgsmål vil vi overlade til regeringen, men vi vil gerne gå ind i debatten alligevel. Den handler om to elementer: Hvad er dansk kultur? Og hvad er det multikulturelle? Lad mig lægge ud med dansk kultur, og hvad det danske måske er.

Man ved, at Liberal Alliance ikke er særlig optaget af flere love og flere regler, men jeg vil alligevel citere – med forlov – lidt fra indledningen i Jyske Lov fra 1241:

»Med lov skal land bygges, men ville enhver nøjes med sit eget og lade andre nyde samme ret, da behøvede man ikke nogen lov.«

Kan danske værdier defineres smukkere end i netop denne første sætning fra Jyske Lov? Som liberal har man i hvert fald svært ved at finde en smukkere definition.

Man skal selvfølgelig være opmærksom på, at det danske udvikler sig. Det, der er danske værdier på ét tidspunkt, er ikke nødvendigvis danske værdier på et andet tidspunkt. Engang måtte man tæve sin kone, indtil 1937 måtte man tæve sin lærling, og indtil for få årtier siden måtte man tæve sine børn – og i lidt tid længere definerede man det med, at man kun måtte slå dem, dog ikke tæve dem, hvad definitionsforskellen så end måtte være. Så det er vigtigt at have for øje, at det danske selvfølgelig ændrer sig, men igen: Hvis man ville nøjes med sit eget og lade andre nyde samme ret, var der ikke brug for så meget andet.

Der er så det med det multikulturelle, og her bliver det mere spændende. Der er det faktisk en fordel at have været medlem af partier på begge sider af den politiske midte, for jeg har forstået det sådan, at når man blandt dem, man populært sagt kalder røde partier,

diskuterer det multikulturelle, taler man om at give plads til forskellighed, retten til forskellighed, retten til at være forskellige, retten til at nyde de samme rettigheder, hvad enten man er muslim eller jøde, tilhører en arbejderkultur, en bondekultur eller en middelklassekultur eller bare er en stille og rolig homoseksuel ateistisk liberal.

Går man så over på højrefløjen og diskuterer, hvad det multikulturelle er, taler man om multikulturalisme som ideologi; som nogle, der ønsker at indføre parallelsamfund; som nogle, der ønsker et særligt retssystem ved siden af det almengyldigt anerkendte. Der vil jeg bare sige, at den form for multikulturalisme er vi imod i Liberal Alliance. Det håber jeg sådan set at et bredt flertal i Folketinget er imod, det forventer jeg at et bredt flertal i Folketinget er imod. Men det, at der er forskellige subkulturer, underkulturer og delkulturer er faktisk en rigtig vigtig del af det, jeg opfatter som dansk kultur, nemlig retten til at være forskellige.

Man kan så bekymre sig om, om dansk kultur er i forfald, som forfatteren og journalisten Torben Steno også har gjort på det seneste. Sædernes forfald eller formernes forfald, man taler ikke høfligt nok til hinanden. Torben Steno skyder skylden på 68'erne, og det er vi jo gerne friske på at være med på i Liberal Alliance. Men hvad er det, der gør, at der bliver den her kulturløshed, denne historieløshed, som i virkeligheden – og det er jeg sådan set enig i – præger det danske samfund? Jeg tror, at svaret ligger lige for, og jeg tror desværre, at der er et stort ansvar at placere i denne sag, for det er barnepigestaten, der er grunden til det historiemæssige og kulturelle forfald. Det er det, at vi ikke sikrer, at mennesker lever i frihed, og at vi ikke sikrer, at mennesker tager et ansvar, der gør, at vi har fået en hel generation af børnevoksne, voksne mennesker af alder, som tror, at ansvar er noget, andre tager sig af, og som derfor i virkeligheden er børn, der skal forestille sig at opdrage andre børn. Det er jo en tragedie for dansk kulturs fremtid. Så ender vi med at gå alt for meget op i de symbolpolitiske diskussioner i stedet for det, der betyder noget. Det er også derfor, at Liberal Alliance har indgået en aftale om en rets- og udlændingepolitisk pakke med regeringen og Enhedslisten, for vi vil gerne gøre op med noget af symbolpolitikken. Der er rigtig meget mere, man kan gøre, og vi skal nok presse regeringen for også at tage den diskussion videre. Men giv ansvaret tilbage til borgerne.

Hvis jeg må, vil jeg lige afslutte med et sidste citat. Det er igen fra Jyske Lov, som fortsætter efter det, jeg citerede først, med:

»Men ingen lov er jævngod at følge som sandheden, men hvor man er i tvivl om, hvad der er sandhed, der skal loven vise sandheden. Var der ikke lov i landet, da havde den mest, som kunne tilegne sig mest. Derfor skal loven gøres efter alles tarv, at retsindige og fredsommelige og sagesløse kan nyde deres fred, og uretfærdige og onde kan ræddes for det, der er skrevet i loven, og derfor ikke tør fuldbyrde den ondskab, som de har i sinde.«

Kl. 12:12

Formanden:

Jeg tillod en lille overskridelse af taletiden, fordi det var et meget smukt citat.

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg skulle til at spørge, om det sidste var et forslag til vedtagelse fra Liberal Alliance, men det var det nok ikke.

Jeg synes, det er en glimrende og fremragende måde at starte sin tale på. Jeg ynder også, når der er rundvisning, at fremhæve noget af det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll fremhævede fra Jyske Lov. Jeg synes, det er vise ord, og det er fuldstændig rigtigt, at hvis man bare kunne sørge for at passe sit på fornuftig vis, var der ikke behov for så meget lovgivning og regulering i samfundet. Sådan forholder det sig desværre ikke altid, og derfor er der jo lovgivning og regulering i samfundet.

Det er jo også rigtigt, at dansk kultur forandrer sig, men der, hvor jeg synes, at også Liberal Alliance går galt i byen, er, at de mangler at anerkende, at selv om dansk kultur forandrer sig, udvikler sig og påvirkes udefra, sådan er det jo, er der også noget, der er et fundament. Der er nogle grundpiller i dansk kultur. En af de grundpiller er bl.a. vores kristne kulturarv, og det er jo klart, at det er en del af fællesskabet. Når vi fra Dansk Folkeparti siger, at den kristne kulturarv er en del af vores kultur, vil jeg vove den påstand, at det ikke kun er en holdning, vi har – det er det også – men er den virkelighed, vi lever i. 80 pct. af befolkningen er på forskellige måder medlemmer af folkekirken, og størstedelen af befolkningen fejrer de kristne traditioner, og derved bliver de også til danske traditioner. Så er spørgsmålet jo bare, om man synes, at det er et problem, at de bliver udsat for et pres. Hvad mener Liberal Alliance?

Kl. 12:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu havde ordføreren desværre ikke så meget taletid, at ordføreren kunne redegøre for, hvori det pres består. Det fremgik jo sådan set slet ikke af den korte bemærkning, hvor presset kommer fra.

Jeg tror, det er vigtigt at anerkende, at Danmark på godt og på ondt gennem 1.000 år er påvirket af kristendommen. Derom hersker der vel ingen tvivl. Jeg tror også, at vi i de seneste 150 år på godt og på ondt er blevet påvirket af arbejderkulturen. Det er derfor, at der nu er så meget, som vi bør rulle tilbage, fordi den kamp, der måske var retfærdig for arbejderbevægelsen for 150 år siden, er det ikke længere i dag, fordi man har skabt dette barnepigesamfund, der skaber de ansvarsfrie og ansvarsløse borgere, som ikke sørger for at tage de udfordringer på sig, som er deres. Sådan vil det være på en lang række områder.

Kl. 12:14

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:14

Martin Henriksen (DF):

Presset kommer jo fra flere forskellige steder. Presset kommer fra danskerne selv, hvis man ikke ønsker at stå fast, når man f.eks. får at vide, at der skal afskaffes nogle traditioner i en institution eller en folkeskole, eller hvor det kan være, fordi der er nogle mennesker, som er kommet til udefra. Det er et problem, at der er nogle danskere, der ikke står fast. Indvandringen i sig selv – eller i hvert fald noget af indvandringen – er også et problem og er også noget af det, der giver et pres på dansk kultur.

Jeg synes jo, at problemet med liberalismen er, at friheden gælder alt – sådan forstår man det i hvert fald – for jeg synes også, det er vigtigt, at man tager ansvar for det fællesskab, man er en del af; at man har frihed under ansvar. Der synes jeg at liberalismen fejler.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Simon Emil Ammitzbøll, om hr. Simon Emil Ammitzbøll mener, at vi skal værne om f.eks. den kristne kulturarv. Er det en forpligtelse, som Liberal Alliance synes at vi f.eks. her i Folketinget har?

Kl. 12:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:15

Kl. 12:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes sådan set, at den enkelte må være salig i sin tro, og jeg synes selvfølgelig, at samfundet skal sørge for at sikre, at der er en fuldstændig religionsfrihed i det danske samfund, sådan at folk, der har den tro, de nu måtte have, kan dyrke den i fred.

Så vil jeg sige, at grunden til, at jeg bad om lidt elastik i taletiden for at læse anden halvdel af citatet fra Jyske Lov op, var faktisk for at understrege, at vi sådan set ikke ønsker det lovløse samfund. Vi synes sådan set også, at der er en del af lovgivningen, som der kan være god grund til at have. Det er f.eks. straffeloven, som kan sætte nogle grænser for, hvor mennesker kan gribe ind over for andre menneskers frihed.

Så vil jeg i øvrigt sige, at der er en grund til, at vi er med i det forslag til vedtagelse, som fru Liv Holm Andersen læste op. Der står netop, at vi skal have et samfund, der værner om personlig frihed, gensidig respekt, tillid og ligeværd mellem kønnene. Det er jo nogle af de grundlæggende værdier, som jeg forstår på debatten at hr. Martin Henriksen også bakker op om.

Kl. 12:16

Formanden:

Så er der ikke mere til Liberal Alliances ordfører.

Der er nogle, der klager over, at der er et samråd, der ikke kan gå i gang, men der vil til gengæld være pause indtil kl. 14.30, fordi det næste punkt først skal starte kl. 14.30. Så det er derfor, jeg kører den her debat igennem.

Værsgo, hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 12:17

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for det. Først og fremmest vil jeg sige tak for en vigtig debat. Det er en styrke, at vi her i Folketinget ikke nøjes med at diskutere konkrete lovforslag, men også tager os tid til de mere værdiprægede debatter.

Den konservative politik er krystalklar. Vi har det synspunkt, at man i det åbne og frie møde med fremmede kulturer må være bevidst om, at vores verden udgår fra Danmark og det danske, og i vores frihedsorienterede udsyn er historien og forankringen i det danske helt afgørende.

Vi Konservative modtager folk udefra med åbne arme, smil på læben og tillid, indtil det modsatte er bevist, og det gør vi uanset deres nationalitet og hudfarve, naturligvis. Vi er danskere, og det skal vi være glade for og stolte af. Det danske kendetegn er særdeles vigtigt, og det skal vi bevare og passe på. Vores synspunkter udspringer af kristne værdier.

Andre kulturer er hjertelig velkomne, men andre kulturer må ikke fortrænge den danske kultur og vores danske værdier. Vores tillid og imødekommenhed må ikke i misforstået hensyn lægge bånd på vores traditioner og vaner og forhindre os i at leve vores liv på vores måde. Folk, der kommer hertil, må gerne tage deres kultur og traditioner med. Vores danske kultur er jo over tid blevet påvirket og formet positivt af andre, men det skal ske i respekt.

I Danmark har vi vores traditioner, vaner og adfærd, som naturligvis skal respekteres og anerkendes. Men når der i dag stilles spørgsmål om, hvorvidt vi skal understøtte og fremme et multikulturelt samfund, svarer vi som konservative: Nej.

Vi har det klare synspunkt, at vi naturligvis skal give plads til, at mennesker, der lever det liv, de ønsker at leve, i Danmark, skal have mulighed for at gøre det, så længe det sker inden for og med respekt for de danske love, og så længe de bidrager positivt til familien Danmark.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 12:19

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til Det Konservative Folkeparti hr. Mike Legarth, for hr. Mike Legarth var inde på, at det var i orden, at folk kom hertil med en anden kulturel baggrund osv. og var her og fastholdt deres kultur. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er Det Konservative Folkepartis holdning, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal assimileres.

Kl. 12:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:19

Mike Legarth (KF):

Jeg har det helt grundlæggende synspunkt, som jeg egentlig også gav ganske klart udtryk for i min tale, at vi modtager dem med åbne arme og synes, de skal integreres på bedst tænkelige måde. Men yderligere krav stiller vi ikke, så længe de er her og bliver en del af vores land og vores adfærd og vores vaner og de lever deres liv i samspil med os. Vi er tilfredse, så længe det sker inden for lovgivningens rammer.

Kl. 12:20

Formanden:

Så har ministrene nogle bemærkninger. Først er det social- og integrationsministeren.

Kl. 12:20

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil starte med at sige tak for en rigtig god debat. Jeg synes, det har været en debat, som har gjort det meget tydeligt for alle, der har deltaget i den, men forhåbentlig også for dem, der har lyttet på, at når alt kommer til alt, er vi herinde i Folketinget jo faktisk rigtig meget enige om, hvad det er, der samler. Vi har parti for parti været på talerstolen og gjort meget klart rede for, hvad det er, vi ser der samler os som samfund. Og jeg synes faktisk, det er rigtig rart at se, at det er kærligheden måske til vores samfund og den måde, vi behandler hinanden på, og respekten for, at vi skal have mulighed for at være her, der er det, der går så meget igen.

Der er selvfølgelig også steder, hvor der har været debatter, og hvor der har været ordvekslinger, men jeg synes egentlig, at det har været en oplysende debat. Og vi er ikke kun blevet belært om, hvordan mange har haft det i deres barndom, men det understreger i hvert fald også for mig, hvor vigtigt det er, at vi sørger for, at alle har en god barndom; det er der, man lægger grundstenene til en god tilværelse.

Selve udgangspunktet for debatten har jo drejet sig om, hvorvidt det danske samfund er presset. Og der vil jeg sige, at det ikke er regeringens opfattelse, og derfor kan regeringen jo heller ikke på nogen måde stemme for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Dansk Folkeparti, hvor man lige præcis skriver, at den danske kultur bliver trængt. Det er rigtigt, at der er forskellige kulturer, der er til stede i Danmark, men jeg oplever ikke, at den danske kultur bliver trængt. Jeg synes faktisk, at man må konkludere, at den danske kultur er stærk. Den bærer vores identitet, og den har nogle styrker, som gør, at den er i stand til at absorbere indtryk, som kommer udefra. Og jeg mener ikke, at det er dansk kultur at skærme sig mod omverdenen. Så jeg vil sige, at jeg sad og nød det rigtig meget, da Liberal Alliances ordfører var på talerstolen og læste op af Jyske Lov – hvor

var det ganske fremragende at få slået meget, meget tydeligt fast, at frihed til forskellighed er det, der i virkeligheden også er det grundlæggende ved den danske kultur.

Vi er som regering naturligvis meget optaget af at løse de helt konkrete problemer, der er på integrationsområdet, hvoraf nogle også har været inddraget i debatten. Og der er jo ikke nogen tvivl om, at vi overtager en stor opgave fra den tidligere regering og fra tidligere regeringer før den. Det synes jeg er vigtigt at vi slår fast. Det, der er behov for, er en bred og helhedsorienteret integrationsindsats. Vi ønsker ikke kun, at nydanskere skal integreres på arbejdsmarkedet, men i lige så høj grad, at integrationen skal finde sted alle andre steder i vores hverdag – at der er fokus på muligheder, rettigheder og pligter.

Når jeg kommer rundt i foreninger – og det gør jeg tit – bliver jeg altid så utrolig berørt, når jeg ser foreninger, som har åbnet deres døre og budt nydanskere ind. Jeg tror, at alle os, som sidder herinde, og som er rundet af kulturen, som vi kender fra vores organisationer, kender til, hvad man føler, når man bliver optaget i et fællesskab, og det er jo det, man gør, når man kommer ind i en forening. Lige pludselig er man ikke længere bare den, man er, men man har et fælles formål, man har en fælles identitet, man er der, fordi man dyrker det samme, om det så er politik eller sport. Derfor er det rigtig vigtigt for mig at understrege, at når vi skal sørge for en vellykket integration, skal vi som danskere også åbne dørene til vores fællesskaber. Jeg tror, der vil være rigtig god gavn af, at vi har meget fokus på, hvordan vi lige præcis sørger for, at integrationen også finder sted på den måde i det civile samfund. For det er, når man ikke længere ser hinanden som en del af en eller anden bestemt gruppe, men at man bare er Hassan eller Miriam eller Hans eller Kirsten, at man har debatten på en ligeværdig måde, og hvor det, der udgør, hvad man er rundet af, måske ikke er så vigtigt som det, man har tilfælles.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at vi naturligvis altid fra regeringens side og fra Folketingets side skal have skarp fokus på de udviklingstendenser, som truer samfundets sammenhængskraft og vores demokrati. Men jeg bliver også nødt til at sige, at for regeringen er mangfoldighed og sammenhængskraft ikke hinandens modsætninger. Mangfoldighed er på mange måder en styrke og en kilde til vækst, og hvis vi anerkender den og udnytter den rigtigt, sådan som man heldigvis er i stand til på rigtig mange arbejdspladser, så vil man få gode resultater ud af det. Jeg synes derfor, at vi skal lade os inspirere af de gode eksempler og have fokus på det, når nu debatten her er slut. Vi følger jo op på det fra regeringens side med en lang række lovforslag; jeg har nedsat en arbejdsgruppe, som ser på nogle af de her ting. Og jeg glæder mig til den fortsatte debat i salen, for jeg synes selvfølgelig, at det er rigtig vigtigt.

Jeg vil gerne som det allersidste afslutningsvis slå fast, at regeringen har fremsat et forslag til vedtagelse, og jeg er rigtig glad for, at Liberal Alliance har tilsluttet sig det ved siden af SF, De Radikale, Socialdemokraterne og Enhedslisten – nu bliver jeg lidt småforvirret, men jeg håber meget, at det er det, der vil være resultatet. Og jeg håber, at alle andre, der heller ikke synes, at den danske kultur er trængt, vil følge det spor.

Kl. 12:25

Formanden:

Der er kommet ønsker om et par korte bemærkninger. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:25

Martin Henriksen (DF):

Tak. Mens regeringen og Liberal Alliance finder ud af, hvem der har tilsluttet sig eller ikke tilsluttet sig hvilke forslag til vedtagelse, vil jeg stille et spørgsmål til social- og integrationsministeren. Jeg kan forstå, at det er ministerens opfattelse, at dansk kultur ikke er trængt, og derfor kan man ikke være enige med Dansk Folkeparti. Sådan har

jeg forstået det. Så skal jeg bare høre, hvordan det kan være, at ministeren for et par uger siden – i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti – var ude at tilkendegive, at det var et problem, at man i en institution havde fravalgt julegudstjenesten af hensyn til et stort muslimsk mindretal.

Hvorfor mente man på det tidspunkt, at det var et problem? Er sådan nogle eksempler ikke et udtryk for, at dansk kultur er trængt – der kan også være andre eksempler, og det ved vi jo at der er. Er sådan nogle eksempler ikke udtryk for, at dansk kultur bliver presset og trængt? Det mener ministeren ikke – eller hvordan? Nu er jeg lidt forvirret, fordi ministeren jo sådan set har tilkendegivet, at man gerne så, at man fejrer danske traditioner i institutioner osv., og så forstod jeg også på de udtalelser, der har været før, at man var lidt ked af, at man gik væk fra de danske traditioner. Men den udvikling, som jeg så kan forstå at ministeren anerkender, for ministeren har kommenteret den, mener man ikke er et udtryk for at dansk kultur er trængt. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 12:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:26

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg husker det, var det et citat – jeg tror måske i metroXpress. Det, jeg kan huske jeg blev citeret for, var, at jeg naturligvis syntes, at det var godt, at man gik til julegudstjeneste eller tog del i alt muligt andet, men også, at det må folk jo sådan set selv om. Det synes jeg stadig væk er en vigtig pointe. Hvis børnehaver beslutter sig for, at det vil de gerne, synes jeg, det er rigtig godt, men jeg bryder mig ikke om det, hvis der er nogen, der siger: Af princip vil vi aldrig, aldrig nogen sinde sørge for, at børn kan komme ind og se en kirke. Uanset om man er religiøs eller ej, kan der godt være store oplevelser ved at komme ind i en kirke og mærke, hvordan det er at være i kirkerummet. Og det er sådan set, uanset hvilken tro man har.

Jeg synes, vi skal stå vagt om, at institutioner selv må definere, hvad der for dem er en god jul, og selv må finde ud af, hvordan de tilrettelægger et forløb, så de kan sørge for, at deres børn får en rigtig glædelig december og en rigtig god jul. Men jeg synes ikke, det er noget problem, der betyder, at vores kultur er trængt. Det er nok dér, forskellen ligger.

Kl. 12:27

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:27

Martin Henriksen (DF):

Jamen o.k. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, social- og integrationsministeren siger. Det må jeg ærligt indrømme at jeg ikke forstår. Det vanskeliggør selvfølgelig diskussionen.

Så lad mig spørge sådan her: Når det forholder sig sådan, at institutioner, f.eks. folkeskoler, indretter undervisningen og folkeskolens daglige gang efter, at der f.eks. er elever, som har en anden baggrund end dansk – vi ved jo, at det forholder sig sådan ude i det danske samfund – og når det forholder sig sådan, at der er børn, der f.eks. ikke møder undervisningsparate i lange perioder på grund af ramadanen osv., er det så ikke udtryk for, at dansk kultur, danske traditioner, danske vaner og danske værdier bliver trængt af andre kulturer? Hvis det ikke er udtryk for det, skal jeg bare lige forstå, hvad det så er udtryk for.

Kl. 12:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:28

Kl. 12:31

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg mener ikke, at vores samlede kultur kan gøres op til så lidt, at det handler om, hvorvidt børnehavebørn går i kirke til jul. Vores kultur er det, der definerer vores identitet, og er det, vi er. Og om der er en børnehavet, der fravælger at gå i kirke, tror jeg ikke vores kultur hverken bliver sat under pres eller stækket af. Tværtimod tror jeg, at vores kultur er så stærk, at det kan den såmænd sagtens rumme.

Når spørgeren stiller et spørgsmål til det om, at man ikke møder klar op til skolegang, fordi man har holdt ramadan, vil jeg sige, at det er en stærk forpligtelse for skoler at italesætte det problem, hvis det finder sted. Børn skal gerne møde op til tiden, de skal gerne være udhvilede, og det er selvfølgelig en opgave for os alle sammen som forældre at sørge for, at det sker så godt som overhovedet muligt. Hvis der på skoler findes problemer med børn, som ikke har sovet, eller som ikke har spist, er det noget, skolerne må tage op. Og det ved jeg også at man gør, jeg ved, at man indskærper over for de her forældre, at det altså er vigtigt, fordi skolegangen i Danmark ligger på det tidspunkt, den nu engang gør.

Det synes jeg må være i alles interesse, og det er jeg sikker på er en opgave, man også decentralt tager fuldstændig hånd om.

Kl. 12:29

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 12:29

Inger Støjberg (V):

Jeg synes, at der er en tendens til, at social- og integrationsministeren bruger utrolig mange ord. Sådan er det ofte, når man har svært ved at forklare sin politik. Derfor vil jeg egentlig bare stille et meget simpelt spørgsmål, et ja/nej-spørgsmål.

Er social- og integrationsministeren enig med sin radikale kollega i, at der skal nedsættes et imanråd – det er et råd, som kirkeministerens har bedt om skulle nedsættes – og med den radikale viceborgmester i Aarhus, der mener, at der skal nedsættes et islamisk råd? Er ministeren enig i det, som man er enig om internt i regeringen, ja eller nej?

Kl. 12:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:30

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg bliver nødt til at sige, at nu kører debatten af sporet, for jeg har jo siddet på min stol og overhørt den debat, der er foregået tidligere, og hvor jeg også overhørte Venstres ordfører spørge den radikale ordfører om præcis det samme. Og der fik man afmonteret den illusion om, at De Radikale går ind for sharialov og for at oprette imanråd i Danmark. Derfor burde ordføreren jo vide bedre, når ordføreren siger, at nu står jeg så her og snakker, fordi jeg ikke har noget at sige, og fordi jeg sikkert vil skjule et eller andet.

Det er et meget simpelt ja/nej-spørgsmål, jeg bliver bedt om at svare på. Og der kan jeg bare svare, at selvfølgelig er det ikke regeringens opfattelse, at der skal indføres shariat. Og det er heller ikke De Radikales opfattelse, kan jeg så supplere med at sige. Og jeg kan så endnu en gang understrege, at det har spørgeren jo allerede fået at vide en gang tidligere under den her debat.

Kl. 12:31

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Jamen så er det da, at jeg bliver temmelig forvirret, for jeg står her med udskrifter af avisartikler fra bl.a. den 2. februar, hvor den daværende retsordfører for Det Radikale Venstre, hr. Manu Sareen, som senere er blevet kirkeminister, siger, at der skal oprettes et imanråd, så det er jo ganske enkelt ikke korrekt, hvad ministeren siger. Og hvis man kiggede i Jyllands-Posten den 8. december, kunne man læse, at Det Radikale Venstre i Aarhus gik ind for, at der skulle nedsættes et islamisk råd. Så det er simpelt hen ikke rigtigt. Det er jo fremtrædende radikale politikere, der har sagt det her, så det kan man ikke stå og tale sig udenom. Er man enig, eller er man uenig med Det Radikale Venstre i det her? Ja eller nej?

Kl. 12:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:31

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg synes, at det bliver usagligt, når man står og bliver ved med at fremføre nogle påstande, som man har fået tilbagevist.

Jeg kan da godt se, at fru Inger Støjberg vifter med papirer og læser noget op, der er blevet sagt af en eller anden i Aarhus. Men man bliver nødt til at forholde sig til, at fru Liv Holm Andersen netop har været på talerstolen som radikal ordfører og lige præcis har givet til kende, at det ikke er radikal politik. Og så er den vel ikke så meget længere.

Så jeg synes altså, at man må lytte efter, når man får et svar, og lade være med at stille det samme spørgsmål igen og igen, som om virkeligheden fuldstændig farer hen over hovedet på én. Man har bare truffet en beslutning om, at sådan vil man tolke det, og det gør man så, også selv om man bliver oplyst om noget andet. Det synes jeg ikke er værdigt for en debat.

Kl. 12:32

Formanden:

Tak til social- og integrationsministeren. Ønsker ministeren for kirke og ligestilling ordet? Ja. Værsgo.

Kl. 12:32

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen jeg vil også sige tak for en god og meget, meget vigtig debat. Ligesom social- og integrationsministeren har gjort det, har jeg da også noteret mig, at vi ikke er så uenige. Vi er imod den manglende ligestilling, der kan være, og vi er for respekt for hinanden, og det er jeg selvfølgelig rigtig, enig i, det er klart. Jeg er også enig med fru Inger Støjberg, hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Mike Legarth i, at den danske kultur selvfølgelig er blevet formet gennem tiden og er blevet til det, den er nu.

Men jeg vil også lige knytte et par bemærkninger til det med de kirkeudfordringer, som har været diskuteret i forbindelse med daginstitutioner, altså om, hvorvidt det går ind og skaber en belastning mange steder.

For det første skal man huske proportionerne i det her. Jeg tror kun, at det er en håndfuld daginstitutioner, der har oplevet det her problem. Det betyder ikke, at vi ikke tager hånd om det; det gør vi. Og det, vi også kan se, er, at når man går ind og oplyser forældrene og hjælper personalet til at tackle de her ting på den rigtige måde, viser det sig, at langt de fleste mennesker gerne vil være med i et fællesskab, men ofte bunder det selvfølgelig i et manglende kendskab til netop de fællesskaber, så oplysning er helt klart vejen frem.

Så er der for det andet det famøse fra Aarhus, fra den radikale viceborgmester, som jeg talte med i går. Jeg har noteret mig, at der har

været nogle forkerte citater i forbindelse med det her. Den oprindelige artikel – tror jeg – var fra den 8. december, og der var også en fra den 9. december. Det, som viceborgmesteren har sagt, er, at man kunne oprette nogle nævn, hvor der sidder jurister, hvor der sidder eksperter, og hvor der tilfældigvis også sidder imamer eller andre, der har forstand på at rådgive og hjælpe, som man også gør i kirken, hvor man også går ind og rådgiver. F.eks. kan man gå ind i en hvilken som helst kirke, og hvis man har problemer, kan man gå ind til en præst for at få hjælp, for at få rådgivning.

Der er ikke noget odiøst i det. Og der bliver ikke talt om islamiske råd. Der er ikke blevet talt om sharia eller om noget, der bare ligger. Og jeg skal lige gøre ordførerne opmærksom på, at andre f.eks. også rådgiver, når nogle har problemer, det gør f.eks. Mødrehjælpen, og retsmægling er heller ikke nyt.

En sidste ting: I forbindelse med Det Arabiske Initiativ, som den tidligere regering selv har været med til at bakke op om, har man selv givet penge til og støttet, at der i Marokko bliver mæglet i skilsmisssager. Så der er intet nyt i det her. Så vil jeg også sige, at der er forskel på det og et shariatråd og et islamisk råd, hvor tingene er baseret på religiøsitet. Men det, at der sidder nogle mennesker sammen, som gerne vil rådgive, behøver ikke at være religiøst på nogen som helst måde.

Det føromtalt citat kom fra februar måned, hvor der var jøder, der blev stenet, man kastede sten efter dem. Og det, debatten gik ud på, var, om man kunne samle nogle personer med autoritet, der kunne henvende sig og få fat i mange af de unge mennesker. Der var intet religiøst i det her. Så man skal være lidt varsom med at trække citater ud af deres sammenhæng.

Til slut vil jeg bare sige, at det, som jeg hører alle sige, og det er jo selvfølgelig det positive, er, at alle er enige om ligeværd, ligestilling, respekt for hinanden som hinandens medmennesker, og det synes vi selvfølgelig fra regeringens side er vejen frem.

Kl. 12:36

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:36

Martin Henriksen (DF):

Altså, kirkeministeren gjorde det samme som socialministeren: erklærede, at alle var enige. Jeg er ikke enig med kirkeministeren, og jeg er ikke enig med socialministeren. Dermed må man også konkludere, at de nok heller ikke er enige med mig. Hvis de var det, kunne man jo stemme for det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har lagt frem. Det forstår jeg at man ikke gør. Så det er så som så med den der enighed.

Skal jeg forstå kirkeministeren sådan, at det er i orden, at man kan bruge organer, råd, hvor der sidder imamer, f.eks. i forbindelse med konfliktmægling i bestemte områder og i bestemte sager; at det er i orden, som imam Abdul Wahid Petersen også har været ude med, at man kan bruge dem til at verificere danske myndigheders afgørelser – det mener jeg også var en del af forslaget i forbindelse med den sag fra Gellerup? Er det Det Radikale Venstres og dermed, må jeg forstå, regeringens politik, at det er i orden?

Kl. 12:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:37

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg går ud fra, at vi godt kan være enige om – og det var faktisk det, jeg mente – at vi vil ligestilling. Med hensyn til om imamer skal gå ud og blande sig i lovgivningen, vil jeg sige, at det er vi fuldstændig imod. Det er også det, som viceborgmesteren i Aarhus har sagt. Og

han har gentaget det i går, da jeg talte med ham. Nogle gange så er det meget godt at henvende sig direkte til kilden. Så jeg tror, at man kan tage det fuldstændig roligt, det er ikke det, der er tale om.

Kl. 12:38

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:38

Martin Henriksen (DF):

Men Det Radikale Venstre og dermed regeringen synes, at det er en god idé, at der bliver etableret råd – så kan man kalde dem, hvad man vil – hvor der ud over andre mennesker sidder imamer, som skal have en afgørende stemme i forbindelse med konfliktsager og andre sager. Jeg skal bare forstå, om det er regeringens politik, at det er en god idé, for det er vi grundlæggende uenige i i Dansk Folkeparti. Jeg mener i øvrigt ikke, at man kan sammenligne det med det, der foregår i folkekirken eller i Mødrehjælpen for den sags skyld. Men jeg skal bare forstå, om det er Det Radikale Venstres og regeringens holdning, at det bare skal køre; at sådan noget er helt i orden.

Kl. 12:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:39

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er regeringens holdning, at der er råd og nævn, som baserer sig på religiøsitet, og som blander sig i lovgivningen, hører det selvfølgelig ikke nogen steder hjemme, slet ikke i Danmark.

Men det, som vi også har sagt, og som jeg også siger, og som vi også hører fra Aarhus, og som vi også hører fra den radikale ordfører, er, at hvis der er nogen, der kan finde nogle pragmatiske løsninger – og det kan være eksperter – så lad dem gøre det. Er det politiet, så lad dem gøre det, er det daginstitutionspersonale, så lad dem gøre det, er det præster i den danske folkekirke, så lad dem gøre det. Det vigtigste er at finde nogle løsninger. Og selvfølgelig skal det ikke på nogen som helst måde syltes ind i religiøsitet.

Kl. 12:39

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 12:39

Inger Støjberg (V):

Jeg er simpelt hen bekymret for, om ligestillings- og kirkeministeren overhovedet forstår alvoren i det her, fordi nu bliver det sådan ligesom negligeret. Jeg vil bare lige sige, hvad det er for et råd, som Abdul Wahid Pedersen rent faktisk kom med. Det var et råd, der kunne blåstemple en skilsmisse, så ægtefællerne også er skilt under islamisk lov. Det kan man jo ikke sammenligne med Mødrehjælpen og pædagoger i en daginstitution. Jeg har da aldrig kendt mage! Det er da det her, fremtrædende radikale politikere har sagt ja til, et råd, der kan blåstemple en skilsmisse, så ægtefællerne også er skilt under islamisk lov. Er det virkelig radikal politik?

Kl. 12:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:40

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg bliver jo faktisk bekymret, fordi ordføreren ikke gider at høre efter. Vi talte jo ikke om Abdul Wahid Petersen. Vi talte om det, som den radikale viceborgmester har sagt, og det var ikke det, som Abdul Wahid Petersen tog udgangspunkt i. Det, som den radikale viceborg-

mester har sagt, er, at hvis der er nogen, der kan være eksperter – jeg har sagt det tidligere – så må det være sådan. Der har overhovedet ikke været noget religiøsitet i det. Med hensyn til Abdul Wahid Petersens forslag tager både jeg og regeringen afstand fra det.

Kl. 12:41

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 12:41

Inger Støjberg (V):

Så det vil sige, at nu endelig langt om længe tager kirkeministeren afstand fra sin radikale kollega i Aarhus, for det var netop præcis det råd, som Abdul Wahid Petersen foreslog. Det var jo præcis det, som ministerens egen radikale kollega i Aarhus kommenterede, da han sagde: Jeg ser et konkret behov for at have et råd, der blåstempler skilsmisser inden for islamisk lov.

Kl. 12:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:41

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu har jeg talt med viceborgmesteren, og jeg har fra hans egen mund, at det ikke er det, han har sagt. Jeg har talt med viceborgmesteren, og jeg har fra hans egen mund, at der overhovedet ikke skal syltes religiøsitet eller bare det, der ligner, ind i hans tanker. Jeg kan desværre ikke komme det nærmere, men jeg må stole på, at det er det, han har sagt.

Kl. 12:42

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Der er ønske om en anden runde. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:42

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, at det har været en debat, hvor ingen rigtig har forholdt sig til det, der egentlig var udgangspunktet for debatten, nemlig at dansk kultur bliver presset af andre kulturer. Men det kom jo så lidt frem her til sidst, hvor socialministeren og sådan set også kirkeministeren vel fastslog, at det var regeringens opfattelse, at dansk kultur ikke er trængt, at dansk kultur ikke bliver presset. Og dermed kan man sige, at så er vi jo grundlæggende uenige om en del af forudsætningen for debatten, og det er jo nok også grunden til, at vi ikke har kunnet finde sammen om et forslag til vedtagelse.

Socialministeren var inde på, at hun ønskede at bekæmpe ekstremisme – det er vi da glade for i Dansk Folkeparti, det er vi sådan set enige i. Kirkeministeren bekendtgjorde, at kirkeministeren går ind for ligestilling, og det synes vi da også er godt og dejligt i Dansk Folkeparti, men jeg synes nu nok, at man kunne have forholdt sig lidt mere til substansen i debatten.

I forhold til den diskussion, der har været mellem undertegnede og fru Inger Støjberg og kirkeministeren om, hvad det er, en radikal viceborgmester har sagt, så synes jeg jo nok, at det er dybt problematisk, når man læser de udtalelser, der har været, hvor man f.eks. fremhæver eksempler fra Frankrig og England på f.eks. muslimske råd, der bliver brugt til at bekræfte de engelske og franske myndigheders afgørelser. Det var også det, man var lidt inde på fra Abdul Wahid Pedersens side. Det var jo en kommentar til hans forslag.

Jeg synes, at det er dybt problematisk, at man fra Det Radikale Venstre side har sådan nogle ideer, har sådan nogle tanker, men det har man altså, og de er i regeringen – jeg må forstå, at der trives de

jo så åbenbart meget godt. Jeg synes, at det klinger lidt hult, når socialministeren går ud og taler om, at man skal bekæmpe social kontrol. Så kunne det også godt være, at man skulle overveje at bekæmpe de råd og nævn, hvor imamer efter Det Radikale Venstres opfattelse og dermed efter regeringens opfattelse godt kan få plads, hvis det er, de kan have en eller anden konfliktæmpende rolle. Så må man se, hvad man gør den dag, hvor de har den modsatte rolle.

Den socialdemokratiske ordfører mente, at det var en uskik, at politikerne blander sig i, om institutioner fejrer danske traditioner, og det er vel også et meget godt udtryk for det, som er regeringens holdning, forstod jeg, nemlig at man ikke mener, at der er pres på danske traditioner. Man mener ikke, at der er pres på dansk kultur. Det synes jeg er beklageligt at man ikke anerkender.

Jeg vil opfordre til, at næste gang, der kommer en sag i medierne, hvor der er en institution, en folkeskole, eller hvad det kan være, der fraviger en dansk tradition efter pres eller af hensyn til f.eks. et stort muslimsk mindretal, så er der ikke nogen fra regeringspartierne eller fra andre partier, der går ud og problematiserer det, for det synes man jo så åbenbart er helt i orden; så længe det er lokalt besluttet, er det i orden. Det må være det, der er regeringens holdning, og den er vi grundlæggende uenige i i Dansk Folkeparti.

Jeg synes, at Det Radikale Venstres svar på, at der er parallel-samfund, er, at hvis man bliver udsat for noget ubehageligt, må man gå til myndighederne. Hvis man nu opretter de her nye råd, hvor der skal sidde imamer, behøver man jo ikke længere at gå til myndighederne, for så kan Det Radikale Venstre jo bare henvise til, at der sidder nogle råd, hvor man har nogle imamer – måske statsansatte, hvad ved jeg – og så kan de vel tage sig af det.

Det lød, som om Socialistisk Folkeparti mest af alt var glad for, at Dansk Folkeparti er sat uden for indflydelse, og det var vel essensen af det ordførerindlæg.

Enhedslisten var bekymret for, at folketsmedlemmer bliver tvunget til at gå i kirke, og så er Enhedslisten ligeglad med, om man taler om Jesus i børnehaven i december måned – det var også en debat på et meget højt niveau.

Jeg synes så til gengæld, at Liberal Alliance havde nogle gode bemærkninger. Jeg synes også, at de havde nogle relevante bemærkninger. Men igen: Jeg synes, at man fejler, fordi man ikke i liberalis-mens navn vil gå ind at tage ansvar for at værne om de traditioner, som nu engang er vores, og som nu engang er danske.

Vi beklager selvfølgelig i Dansk Folkeparti, at der ikke var opbakning til vores forslag til vedtagelse, og vi håber, at vi en anden gang kan få en ny debat, hvor man forhåbentlig også forholder sig mere til substansen.

Kl. 12:46

Formanden:

Jeg tror, fru Inger Støjberg har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Inger Støjberg (V):

Tak. Nu lagde jeg mærke til, at hr. Martin Henriksen også bed mærke i den hidsighed, som kirkeministeren lagde for dagen, da vi begge spurgte ind til det råd, man nu vil have nedsat i Aarhus. Jeg lagde også mærke til, at kirkeministeren sagde, at det ikke havde noget på sig. Man måtte tro på, at det slet ikke havde noget på sig, at man ville have nedsat imamråd eller islamiske råd, for viceborgmesteren fra Aarhus havde nemlig sagt til kirkeministeren, at sådan var det.

Det undrer mig jo bare en lillebitte smule, og jeg vil så bare høre, om ordføreren har set en berigtigelse i Jyllands-Posten, hvor ellers ønsket om et islamisk råd blev fremført af den radikale viceborgmester. Jeg har nemlig ikke selv bidt mærke i, at der har været en berigtigelse, og det er jo en ret voldsom ting at gå ind for. Og så vil jeg bare høre, om ordføreren har set sådan en berigtigelse, for ellers står vi jo i lidt af et vadeded, må man sige.

Formanden:

Det er ordføreren.

Kl. 12:48 Det sidste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 11:**Forespørgsel til statsministeren og europaministerne:****Hvad kan regeringen oplyse om planer og prioriteringer for det danske EU-formandskab i første halvdel af 2012?**

Af Jens Joel (S), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Vilumsen (EL), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF).
(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 14.12.2011).

Kl. 14:31

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er muligt, at vi så står i et vadeded. Altså, jeg har tolket det, som Det Radikale Venstre har været ude med – selvfølgelig ikke kun ved den her lejlighed, men også ved andre lejligheder – som at man bakker op om råd, der sidder imamer i, hvor imamer har mulighed for at mægle, og hvad imamer nu kan finde på. Altså, det er den opfattelse, jeg har efter at have lyttet til, hvad bl.a. Det Radikale Venstre har af synspunkter på det område.

Kl. 12:48

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 12:48

Inger Støjberg (V):

Jeg vil bare tilslutte mig den udlægning. Det er nemlig også, hvad jeg har fået ud af debatten her i dag, og det synes jeg ærlig talt nærmest er beskæmmende.

Kl. 12:48

Formanden:

Vil ordføreren kommentere det?

Kl. 12:48

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil da benytte den ekstra taletid til at sige, at jeg synes, det er rigtig, rigtig trist, at der i regeringspartierne er det synspunkt, at imamer er noget, man kan bruge til at mægle, til at bekræfte afgørelser, der kommer fra danske myndigheder. Det synes jeg er en helt gal vej at gå. Man kan så forhåbentlig også på et tidspunkt få en bredere debat om dansk kultur og ikke en så overfladisk debat, som jeg synes at især de socialistiske partier har gjort sig skyldige i i dag.

Kl. 12:49

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Jeg skal sige, at min fantasi ikke rakte til – det beklager jeg – at debatten ville gå så lang tid over kl. 12. Det så ikke sådan ud på det tidspunkt, da jeg tog beslutningen om ikke at udsætte mødet før nu. Hvis det har forstyret andre arbejdsgange i huset, beklager jeg.

Mødet er nu udsat til kl. 14.30.

Mødet er udsat. (Kl. 12:49).

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Mødet er genoptaget.

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen.

Værsgo til ordføreren for forespørgerne, Jens Joel.

Kl. 14:32

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Jens Joel (S):

Tak for det. Vi skal jo i dag have en snak om Europa og det forestående formandskab, og det er meget, meget vigtigt. Derfor er jeg også rigtig, rigtig glad for, at jeg på vegne af forespørgerne kan sige, at det var et enigt Folketing, som bakkede op om, at der skulle være en forespørgsel. Det er vigtigt for regeringspartierne og for oppositionspartierne at få en god og gennemgribende debat om det europæiske samarbejde, og det er særlig vigtigt – som vi gør i dag – at få en debat om det formandskab og de prioriteter, som der lægges op til.

Det er vigtigt, fordi vi gerne vil sikre en demokratisk inddragelse. Det er vigtigt, fordi vi gerne vil sikre, at der kommer en bred opbakning til den førte politik i Europa. Og det er vigtigt, at netop det at være formandskabsland ikke bliver gjort til en indenrigspolitisk kampplads.

På baggrund af disse motivationer har forespørgerne bedt regeringen om at oplyse om planer og prioriteringer for det danske EU-formandskab i første halvdel af 2012.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Statsministeren.

Kl. 14:33

Besvarelse**Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):**

Jeg er rigtig glad for at stå her i Folketinget i dag og redegøre for regeringens prioriteter for det kommende danske formandskab. Her i Danmark har vi en tradition for en tæt inddragelse af Folketinget i alle europapolitiske spørgsmål. Der er ingen tvivl om, at det er sundt og bidrager til debat og dialog om Europa. Det har også dannet grundlaget for en bred politisk opbakning til den Europapolitik, som skiftende regeringer har ført i Danmark. Også under formandskabet vil vi fastholde det brede samarbejde. Der er ingen tvivl: Formandskabet er en national opgave, og den skal vi stå sammen om.

Regeringen ønsker et aktivt Danmark og et stærkt Europa. Det europæiske samarbejde er af afgørende betydning for Danmark: Det er afgørende for vores vækst og beskæftigelse, for vores sikkerhed og for vores indflydelse i verden. Europæiske udfordringer kræver europæiske løsninger. Det er den grundopfattelse, der har bragt EU fremad, og det er den samme grundopfattelse, som vi nu vil gøre til vores for at bringe EU videre.

Som sagt: Den 1. januar 2012 overtager Danmark EU-formandskabet. Det er der kun lidt over 2 uger til, men ingen skal være i tvivl om, at vi er klar. Regeringens ministre har de seneste uger og måneder haft travlt med at skabe tæt kontakt til Europa-Parlamentet, europæiske kollegaer og Europa-Kommissionen. Som flere ved, har jeg også selv rejst Europa tyndt for at mødes med mine kollegaer og lytte til deres ideer om, hvordan vi får Europa videre og ud af krisen.

Danmark overtager formandskabet på et historisk tidspunkt. Der er ingen tvivl om, at Europa befinder sig i en krise. Forbundskansler Merkel har talt om en eksistentiel trussel, og kommissionsformand Barroso har betegnet krisen som den måske største udfordring i EU's historie. Jeg er enig. Og det er også derfor, at eurolandene for en uge siden i Det Europæiske Råd blev enige om en finanspolitisk aftale, som skal sikre større disciplin og et stærkere sikkerhedsnet under euroen. Det videre arbejde med at følge op på den her aftale vil foregå mellemstatsligt, og dermed vil det ikke foregå med formandskabet for bordenden. Men det siger også sig selv, at vi som formandskabsland vil være parat til at bistå, hvis vi bliver bedt om at gøre det. Under alle omstændigheder er den styrkede disciplin i tråd med det danske formandskabs prioriteter, og det er dem, regeringen fremlægger i dag.

Vores formandskab vil, uanset om vi vil det eller ej, komme til at stå i krisens tegn. Men det er også under kriser, at man er i stand til at træffe vigtige beslutninger. De løsninger, vi finder i dag og i de kommende måneder, vil påvirke Europa mange år frem i tiden. Danmark kan bidrage – og Danmark skal bidrage – til at løfte Europa ud af den krisestemning, vi befinder os i nu. Det skal vi gøre ved at vise, at EU er i stand til at levere konkrete resultater, konkrete resultater til gavn for EU's borgere og EU's virksomheder. De konkrete resultater kan vi vise, og vi kan vise det ved det helt almindelige lovgivningsarbejde, hvor alle 27 medlemslande deltager. Vi skal vise, at det stadig fungerer. Det er og bliver de konkrete resultater til gavn for europæerne, der i sidste ende holder sammen på det europæiske samarbejde.

I arbejdet med at få Danmark ud af krisen og videre vil det danske formandskab have fire overordnede prioriteter: Vi skal sikre et ansvarligt Europa, et dynamisk Europa, et grønt Europa og et sikkert Europa. Kort sagt skal vi få styr på økonomien i EU, og vi skal have væksten og jobbene tilbage. Vi skal sikre, at europæiske virksomheder får de bedste muligheder og incitamenter til en grøn vækst. Samtidig skal vi bidrage til at skabe sikkerhed og tryghed for de europæiske borgere.

Jeg vil nu med stor fornøjelse overlade ordet til europaministeren, som vil gå i dybden med de nævnte prioriteter.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren, værsgo.

Kl. 14:38

Besvarelse

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Mange tak for ordet. Som statsministeren netop sagde, vil vi under det danske formandskab tage udgangspunkt i fire overordnede prioriteter.

Det er for det første et ansvarligt Europa. Det danske formandskab vil arbejde for at sikre en ansvarlig europæisk økonomi. Europa skal ud af krisen, og vi skal forebygge nye kriser og fremadrettet fokusere på at styrke vækst og jobskabelse. Det kræver først og fremmest, at alle EU-lande skal gennemføre den nødvendige genopretning af de offentlige finanser og de reformer, der er brug for. Det er forudsætningen for at genvinde markedernes tillid til de europæiske

økonomier, og det er forudsætningen for at komme ud af krisen og ind på vækstsporet.

Vi har i Europa ikke været gode nok til at efterleve og håndhæve de fælles spilleregler og aftaler om reformer. Den nye aftale, som eurolandene nåede til enighed om på Det Europæiske Råds møde i sidste uge, vil udgøre en styrket ramme for at sikre større finanspolitisk disciplin i eurozonen. Det er vigtigt for Europa og dermed også for Danmark, at der kommer større økonomisk stabilitet. Aftalen skal udmøntes under dansk formandskab, men vi er i øjeblikket i gang med at finde ud af, præcis hvilken rolle det danske formandskab kommer til at spille i den forbindelse.

Samtidig med udmøntningen af den nye aftale er det vigtigt, at vi fastholder fokus på gennemførelse af de nye styrkede fælles økonomiske spilleregler, som allerede er vedtaget. Det gælder bl.a. den såkaldte sixpack. Det danske formandskab vil lægge vægt på at få ført de nye og stærkere spilleregler ud i livet. Vi skal også styrke tilsynet med og reguleringen af den finansielle sektor, så vi undgår finansielle kriser i fremtiden. Det vil vi bl.a. kunne bidrage til gennem afslutningen af forhandlingerne i Rådet om kapitalkravsdirektivet.

Under vores formandskab skal vi også medvirke til at sikre en moderne og ansvarlig ramme for EU's eget langsigtede budget for 2014-2020. Forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme bliver en af de tungeste og også sværeste opgaver under det danske EU-formandskab. Danmark vil som formandskabsland drive forhandlingerne så langt som muligt, og vi vil bestræbe os på at få tilvejebragt det tekniske grundlag for en aftale, som kan gøre, at man i anden halvdel af næste år kan gøre forhandlingerne færdige.

Forhandlingerne om EU's flerårige budget vil være præget af, at medlemsstaterne har meget stærke interesser på spil. På den ene side argumenterer en stor gruppe af bidragsyderlande for, at der bør ske væsentlige udgiftsreduktioner i forhold til det forslag, der ligger fra Kommissionen. På den anden side har andre landegrupper stærke interesser forbundet med særligt samhørighedspolitikken og landbrugspolitikken. Samtidig er der tale om en teknisk meget kompliceret sag, som skal ses i tæt sammenhæng med forhandlingerne om de mere end 60 underliggende forslag til sektorretsakter om de forskellige EU-politikker.

For det andet vil vi under det danske formandskab arbejde for et dynamisk Europa, fordi disciplin, hvor vigtigt det end er, ikke er nok til at få EU ud af krisen. Det er også nødvendigt, at vi får skabt fornyet vækst og beskæftigelse. Det indre marked er en af EU's største succeser, og vi vil skabe en mere dynamisk europæisk økonomi ved at videreudvikle og reformere det indre marked, bl.a. gennem arbejdet med de 12 nøgleprioriteter, som Kommissionen har lagt frem for, hvordan vi kan gøre det indre marked bedre, end det er i dag.

Det indre marked skal bl.a. bringes ind i den digitale tidsalder ved at gøre det lettere og mere sikkert at handle på tværs af landegrænser. Som led i en videreudvikling af det indre marked skal vi samtidig sikre respekt for arbejdstageres rettigheder, ved at sikre at reglerne om løn- og arbejdsvilkår overholdes. Endelig vil vi arbejde for at åbne nye handelsmuligheder for europæiske virksomheder, bl.a. gennem WTO og bilaterale handelsaftaler med eksempelvis Japan, Indien, Canada og Tunesien. Konkret vil vi i arbejdet med et dynamisk Europa skulle arbejde med roamingdirektivet, standardiseringspakken og udbudsdirektivet.

Kl. 14:43

Den tredje store opgave, vi står med, er at skabe et grønt Europa. Vi ønsker under det danske formandskab at sætte en offensiv dagsorden inden for grøn og bæredygtig vækst. Målet er at skabe vækst uden et øget ressource- og energiforbrug, og det kan lade sig gøre. EU har i de seneste år udviklet en ambitiøs energi- og klimapolitik, som betyder, at vi i EU kan gå forrest på globalt plan. Vi skal fra det danske formandskabs side gøre vores til at fastholde det forspring gennem nye indsatser. Vi vil generelt arbejde for at integrere energi-,

klima- og miljøhensyn i flere af EU's politikker, f.eks. landbrugspolitikken og fiskeripolitikken og transportpolitikken, og også på det indre marked kan der gøres fremskridt. Indretningen af EU's budget for 2014-2020 kan også være med til at sende EU i en mere grøn retning.

En anden central målsætning vil også være at vedtage konkrete tiltag, der forbedrer ressource- og energieffektiviteten i Europa. Vi vil arbejde for et fokuseret syvende miljøhandlingsprogram og en ambitiøs europæisk miljøpolitik og energipolitik frem mod 2050 med forbedret energieffektivitet og øget anvendelse af vedvarende energi.

Der skal også være en stærk europæisk stemme ved Rio+20-topmødet i arbejdet for vedtagelsen af en køreplan for bæredygtig omstilling af verdensøkonomien. I arbejdet med et grønt Europa vil det konkret være vigtigt, at vi gør, hvad vi kan for at bringe energieffektiviseringsdirektivet videre i EU-arbejdet. Det er en kæmpe stor og svær opgave, og det er ikke sikkert, at det kan lykkes under det danske formandskab, men vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at bringe det her godt i vej.

Det fjerde er et sikkert Europa. Vi ønsker at gøre Europa mere sikkert. I en globaliseret verden skal vi samarbejde i Europa, hvis vi skal sikre de europæiske borgers sikkerhed og løse grænseoverskridende problemstillinger. Danmark vil arbejde for en mere effektiv bekæmpelse af international kriminalitet og terrorisme samt et velfungerende europæisk asylsystem og et stærkere Schengensamarbejde. Væsentlige opgaver bliver at arbejde for et velfungerende asylsystem samt sikker kontrol ved EU's ydre grænser.

De fordele, som samarbejdet indebærer, vil vi på grund af forholdet ikke fuldt ud selv kunne nyde godt af, og vi vil naturligvis respektere retsforbeholdet, men som formandsland kommer vi til at sidde for bordenden ved en række af de forhandlinger, der foregår på det her område.

Formandskabet vil også støtte stærkt op om en styrkelse af EU's udenrigs- og udviklingspolitik. På grund af globale magtforskydninger er det blevet endnu mere nødvendigt med en stærk global stemme fra Europa. En stærk fælles udenrigspolitik er i Europas og ikke mindst Danmarks interesse, og vi vil derfor gøre alt, hvad vi kan, for at støtte op om udenrigsrepræsentantens arbejde under det danske formandskab. Vi skal fortsætte arbejdet med udvidelsesprocessen, som har vist sig at være en af EU's mest succesrige instrumenter, når det gælder udenrigspolitik, og ved at bruge EU's tiltrækningskraft har vi aktivt gennem de senere år bidraget til reformer i en række lande. Det er til glæde for stabiliteten og velstanden i hele Europa. Vores tilgang til udvidelsen af EU vil være den velkendte tilgang, som der også er bred enighed om i Folketinget, nemlig en meritbase-ret tilgang. Det skal være ansøgerlandenes konkrete fremskridt og indfrielse af det, de har lovet, der afgør, om de kan være medlem. Sådan må det være. Konkret vil vi også under overskriften »Et sikkert Europa« skulle arbejde med EU's grænsekodeks.

Det er en omfattende dagsorden, Danmark står med, men det er også en dagsorden, som regeringen er klar til at levere på. Vi er ambitiøse, men vi er også realistiske, og begge dele har Europa brug for netop nu. I Danmark har vi tradition for et bredt samarbejde, når det gælder europapolitikken, og vi har i fællesskab mellem en række partier været enige om, at danske interesser tjenes bedst, når der er ro om den europapolitiske linje og beslutningerne træffes med et bredt flertal.

Kl. 14:48

Europa står lige nu i sin største krise siden anden verdenskrig, særlig derfor er der brug for sammenhold og fokus på, hvordan vi i fællesskab kan levere et godt formandskab under Danmarks ledelse. For at tjene danske interesser, danske virksomheders muligheder og danske lønmodtagers tryghed og sikkerhed er der brug for sammenhold i Folketinget. Ikke mindst derfor er jeg også glad for, at vi i dag

vil opleve, at regeringen og en stor del af oppositionen vil stå sammen om de overordnede europapolitiske linjer. Det er vigtigt for Danmark, og det er godt for Europa.

Med de ord ser jeg frem til debatten og vil blot minde os alle sammen om, at der hviler et stort ansvar på os alle, ikke alene på regeringen, men på alle Folketingets partier. Den opgave kan og skal vi løfte. Europa har store forventninger til det danske formandskab, og vi har en fælles forpligtelse til at gøre, hvad vi kan, for at leve op til de forventninger.

Kl. 14:49

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til europaministeren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Joel, værsgo.

Kl. 14:49

(Ordfører for forespørgerne)

Jens Joel (S):

Tak. Fra den 1. januar overtager Danmark EU-formandskabet. Vi står midt i den måske største krise, som samarbejdet har stået i, og alt tyder på, at det næste halve år bliver fuldstændig afgørende for fremtidens EU. Derfor er der knyttet store krav og store forventninger, men også store forhåbninger til det danske formandskab.

De store krav handler først og fremmest om den bundne opgave, der ligger i at få skabt holdbare løsninger på den økonomiske krise. Eurolandene har netop taget det første skridt med den europagt, der vil sikre mere økonomisk disciplin, styr på butikken og nedbringelse af gælden i Europa. Vi Socialdemokrater støtter fuldt ud op om de nødvendige tiltag, fordi vi ved, at en sund og ansvarlig økonomi er fundamentet for fremtidig vækst og fremgang for flertallet.

De store forventninger knytter sig til Danmarks evner som formandsland. Vi har ry for at arbejde seriøst med tingene, vi har dygtige embedsmænd og diplomater, og senest har den tyske kansler, Angela Merkel, understreget Danmarks centrale rolle som bindeled og mægler mellem de 17 eurolande og de 10 lande, der står uden for. Vi Socialdemokrater tror på fællesskabet, også når det går over grænser, og også når det forpligter, fordi vi ved, at det kun er gennem fællesskabet, vi kan skabe frihed og fremgang for de mange.

Netop derfor næres der også store forhåbninger til det kommende halve år. Der var mange, der så med stor lettelse på, at den nye regering som noget af det første droppede skilderhusene ved grænsen. Der er mange, der stadig kan huske, at Danmark tidligere er gået foran på det grønne område, og der er mange, der har brug for, at vi skaber helt konkrete resultater for både den hårdtarbejdende og den arbejdsløse europæer.

Som jeg allerede har sagt, er den økonomiske krise en bunden opgave. Under dansk formandskab vil den nye europagt implementeres i eurolandene og de lande, der måtte ønske at tiltræde pagten. Dertil kommer en håndtering af krisen, der lægger en effektiv implementering i det styrkede økonomiske samarbejde inden for rammerne af det Europæiske Semester, hvoraf det første netop falder sammen med vores formandskab.

Derudover vil vi konkret arbejde videre med den styrkede finansielle regulering. Der skal stilles større krav til kapitalbeholdningen hos kreditinstitutter, sikres styring af spekulanterne og samarbejdes om tidlige indgreb og forebyggelse af kriser som følge af problemer i bank- og kreditsektoren. Som samfund har vi ikke råd til, at finansverdenen gambler med fællesskabets skæbne, og som forbrugere har vi krav på beskyttelse og ordentlig lånerådgivning.

Men krisehåndtering alene er ikke nok. Vi skal også vise en vej ud af krisen ved at skabe nye perspektiver, fremgang og job til de millioner af europæere, som lige nu står uden job. Derfor tager det

danske formandskab fat på en række konkrete forslag, der skal styrke det indre marked, sikre flere investeringer i grønne job og arbejde for, at en større del af EU's budgetter bruges på forskning, udvikling og innovation.

500.000 danskere, en halv million, har i dag et job, der kan henføres direkte til handel på det indre marked. Over 60 pct. af vores eksport går til de andre EU-lande. Det er vigtigt, også for Danmark. Det indre marked fylder til næste år 20 år, og mens de første 10 år nok har været en større succes end de sidste 10 år, er vi klar til at prøve at rette op på det. Det indre marked skal genstartes, og vi bruger gerne choker, hvis det bliver nødvendigt. Vi vil arbejde for nye regler, som gør det nemmere at beskytte opfindelser, og for, at danskerne skal markedsføre deres produkter nemmere i resten af EU. Vi vil udvide det digitale indre marked, sikre forbrugerbeskyttelsen og dermed tilskynde til mere internethandel på tværs af grænserne. Vi skal gøre det nemmere for små og mellemstore virksomheder at byde på opgaver på tværs af grænser og reducere deres administrative byrder. Det er god socialdemokratisk vækstpolitik, men det skal ske i fuld respekt for lønmodtagernes rettigheder og sikkerhed. For os går indsatsen mod den sociale dumping hånd i hånd med arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er det, borgerne skal se sig selv i, og det er det, de forventer af Europa.

Lad mig slutte med et konkret eksempel på de grønne målsætninger der, hvor de går hånd i hånd: beskyttelse af miljøet og jobskabelse. Vi skal bl.a. her forhandle EU's energieffektivitetsdirektiv, og det handler om, at vi i fremtiden skal sikre, at vi bruger mindre energi og slider mindre på klimaet, men det giver også 2 millioner job i Europa gennem renoveringsprojekter, og det sikrer et marked for nogle af de danske opfindelser, som faktisk sparer energi.

Europa står ved en skillevej. Den er afgørende, og der er ikke tvivl om, at der skal styr på butikken og orden i økonomien, men for os er der heller ikke tvivl om, at Europa skal have større ambitioner. Derfor kommer det danske formandskab også til at handle om jobskabelse, grøn udvikling og større sikkerhed for borgerne.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgsmål, og fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti er den første, og det er for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokraternes ordfører, om man er enig med Socialdemokraterne i Sverige, som jo meget hurtigt har meldt ud, at man ikke er indstillet på at tilslutte sig europagten. Det er den ene ting, jeg gerne vil høre om.

Den anden ting er lidt i forhold til det, som ordføreren siger om, at man skal gøre det nemmere for virksomheder at byde på tværs af grænserne. Det er jo for så vidt et, hvad kan man sige, godt formål, men ikke desto mindre ved vi, at udbudsdirektivet står over for en revision lige nu og forhåbentlig bliver færdigt under dansk EU-formandskab, og der er i hvert fald en hel del kommuner, som mener, at det er et problem, at grænsen for, hvornår noget skal i EU-udbud, er så lav, fordi det giver et meget stort administrativt arbejde, og derfor ønsker de grænsen sat op. Det vil jeg meget gerne høre ordførerens kommentarer til.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:56

Jens Joel (S):

Tak for det. Først og fremmest bliver der spurgt til, om vi er enige med de svenske Socialdemokraterne. Det var sådan, jeg forstod det.

Jeg kan forstå på spørgeren, at man i Sverige har meldt ud fra Socialdemokraternas side. Vi har i den danske regering sagt, at inden vi kan sige noget om, hvorvidt det er en fordel for Danmark at tiltræde europagten, så bliver vi nødt til at have belyst alle de økonomiske, juridiske og faktiske omstændigheder, der er i forbindelse med det, og det kan vi ikke gøre på nuværende tidspunkt, fordi teksten ikke er lavet. Derfor bliver vi nødt til at vente på, at den politiske aftale, der blev lavet en sen natte time for en uges tid siden, nu bliver omsat til en juridisk tekst, sådan at vi kan se, hvad vi har at forholde os til, og vi bliver nødt til at vente på et udspil om, hvad det er, man fra EU's side vil tilbyde de lande, som ikke er eurolande. For vi skal jo tilbydes noget andet, al den stund vi har et forbehold, som vi står vagt omkring.

Jeg kan se, at min tid er ved at løbe ud her, men jeg vil sige, at vi er meget opmærksom på udbudsproblematikken, og vi er selvfølgelig også i dialog med kommunerne om de barrierer, der er lige nu. Det er jo en af de ting, man gerne vil sætte skub i for at være sikker på, at EU's regler ikke står i vejen, men tværtimod hjælper.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Pia Adelsteen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Pia Adelsteen (DF):

Det, jeg synes er så besynderligt, når vi taler om den her europagt, er, at nu har vi haft en afrapportering i tirsdags, hvor statsministeren også sad der, og man bliver ved med at sige, at man ikke vil forholde sig til det indhold, der trods alt er i den topmødeerklæring, der kom ud af mødet torsdag nat. Hvordan kan det være, at man afventer en juridisk vurdering, når der direkte fra kansler Merkels side er blevet sagt: Nu laver vi en finanspolitisk union? Er det, man vil fra socialdemokratisk side, at være med en finanspolitisk union? Det vil jeg meget gerne vide, og så pyt med juristeriet, for der står, at man vil lave en overordnet fælles finanspolitik. Det behøver jeg ikke en jurist til at oversætte for mig. Jeg ved godt, hvad det betyder, og det håber jeg da så sandelig også den socialdemokratiske ordfører gør.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Jens Joel (S):

Man skal jo passe på med at formane, men jeg håber ikke, at fru Pia Adelsteen i forbindelse med de kontrakter, hun måtte indgå med banken eller med andre, hun køber ting af, ikke læser den kontrakt, der er skrevet, eller den juridiske tekst, som ligger til grund for den aftale, hun siger ja til. Jeg synes faktisk, at det er sund fornuft, at man afventer, hvad det lige præcis er, man bliver bedt om, hvad det er, man bliver tilbudt, og hvad det er, man bliver underlagt, hvis man siger ja. Det er jo på nuværende tidspunkt ikke seriøst at buse frem at sige, at vi vil det ene eller det andet eller tredje, før vi har en klarhed for, hvad det er, vi bliver bedt om, hvad det er for nogle tilbud, vi får, og hvad det i øvrigt er for nogle betingelser, det skal ske under.

Så det er derfor, vi ganske klart har sagt – og det har statsministeren også sagt flere gange på europaudvalgsrådet – at vi er nødt til at få en gennemgang, før vi siger ja eller nej. Man kan selvfølgelig godt sige ja eller nej lige nu, men så risikerer man jo, at man siger ja til noget, man ikke ved hvad er, og det har vi ingen interesse i.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Kl. 15:02

Søren Espersen (DF):

Tak. Nu bed jeg mærke i, at den socialdemokratiske ordfører pralede af, at man har afskaffet grænsekontrollen, sådan at smuglere og andre banditter igen frit kan færdes over grænsen. Jeg kan så til gengæld love, at hvis vi nogensinde igen får indflydelse, vil vi genindføre den fornuftige grænsekontrol, som vi var med til at indføre.

I den forbindelse lagde jeg mærke til, at ordføreren sagde, at Socialdemokratiet tror på fællesskabet, også når det går over grænserne. Gælder det også Rumænien og Bulgarien? De to lande banker jo på i forhold til Schengen, og det aktualiseres af, at vi nu igen har afskaffet grænsekontrollen. Jeg føler, at Socialdemokratiet har haft en skeptisk holdning til de to landes optagelse i Schengen, men er ved at ændre holdning. Er det rigtigt forstået, eller vil man i det formandskab, der kommer nu, arbejde aktivt for, at de to lande bliver optaget i Schengen?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Jens Joel (S):

Mange tak for det. Jeg kan bekræfte, at vi Socialdemokrater tror på fællesskabet, også når det går over grænser, og også når det inkluderer folk af en anden nationalitet end os selv.

Det er faktisk sådan, at vi tror på, at en af de vigtigste og mest effektive måder hvorpå vi kan sikre stabilitet og bekæmpe de, lad os sige uheldige, samfundstendenser, der kan være i nogle lande, er ved at have noget attraktivt at lokke med: et marked at komme ind på, et fællesskab at være med i og nogle fælles regler at rette sig efter.

Det leder mig så frem til svaret på spørgsmålet, som er, at det her heldigvis ikke er noget med, at man bare stikker en finger op i luften og spørger, hvilken vej vinden blæser lige nu. Der er jo nogle klare forudsætninger, som skal være opfyldt, før man kan deltage i det europæiske samarbejde – det gælder også med hensyn til Schengen – og de vurderinger foretages i første omgang på et niveau under, og så må vi se, om vi når helt i mål under det danske formandskab.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Søren Espersen (DF):

Ordføreren siger, at man går ind for fællesskab over grænserne, også når det drejer sig om folk af anden nationalitet. Hvad kan det ellers være? Altså, fællesskab over grænserne må nødvendigvis være med folk af en anden nationalitet. Det er vi fuldstændig enige om, ellers giver det jo ingen mening.

Jeg vil gerne have en klar tilkendegivelse af – og ikke noget med, at nu skal man se på det, nu skal der nedsættes en kommission, og nu skal det sendes i udvalg, som er blevet den nye regerings standard-svar på alting – om Socialdemokratiet går ind for, at Bulgarien og Rumænien i det halve år, hvor Danmark har ordførerskabet i EU, bliver optaget i Schengen. Det synes jeg må være rimelig let at svare på.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Jens Joel (S):

Mange tak. Tak også for den sproglige rettelse. Det har hr. Søren Espersen naturligvis ret i. Nu vil jeg sige, at man godt kan være flere forskellige nationaliteter også inden for et lands grænser, og det vil vi også gerne udstrække fællesskabet til.

Når det handler om Schengensamarbejdet, er det jo fuldstændig ligesom svaret til fru Pia Adelsteen, nemlig at vi jo sådan set er nødt til at afvente, at der kommer styr på det, men vi har ikke nogen principiel holdning om, at det ikke skal ske. Det er også min opfattelse, at der faktisk er et flertal i Folketinget for, at hvis man lever op til kravene, og hvis det er, som det skal være, synes vi, at man skal være velkommen i klubben. Det er ikke så meget anderledes end de krav, vi stiller på alle mulige andre EU-samarbejdsområder, og det synes jeg faktisk også vi skylder Rumænien og Bulgarien at gøre i den her sammenhæng. Så under forudsætning af, at vi kan nå til enighed, at kravene er opfyldt, og at der er styr på tingene, så ja, så arbejder vi frem imod det, men om vi når det, er jo stadig væk usikkert.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste, der har bedt om ordet, er fru Merete Riisager, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Merete Riisager (LA):

Statsministeren sagde for nylig i et åbent udvalgsmøde i Europaudvalget ordret, at danskerne har sagt klart nej til en økonomisk union. Lige nu går regeringen og overvejer, om de vil gå ind i europagten og dermed også blive en del af en økonomisk union. Mener ordføreren så ikke, at det vil være oplagt at spørge danskerne, om de har skiftet mening?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Jens Joel (S):

Jeg skal bare lige præcisere, at det, regeringen lige nu går og gør, er, at vi afventer den endelige afgørelse, og så overvejer vi, om det vil være i Danmarks interesse, altså om det vil være en fordel for Danmark, at tilslutte sig et tættere samarbejde. Hvad enten det bliver det hele, en del af det eller slet ingenting, kan vi jo ikke sige, før vi har de endelige tekster. Og det må desværre også være svaret på det andet spørgsmål, altså at vi ikke kan sige det på nuværende tidspunkt. For der er en fuldstændig fast procedure i det danske Folketing om, at vi holder folkeafstemninger om det, når der er tale om afgivelse af suverænitet. Den vurdering af, om der her er tale om suverænitetssafgivelse, foretages af eksperter – heldigvis ikke af politikere som os, der jo ikke har de fornødne juridiske kompetencer til det, men af eksperter – og den afventer vi selvfølgelig, inden vi kan tage stilling til, hvorvidt der skal være en folkeafstemning.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Merete Riisager (LA):

Jeg kunne forstå, at både ordføreren og statsministeren venter på, at juristerne skal skabe klarhed, for at de så derefter kan have en holdning. Det er vel egentlig første gang i historien, at en tekst er blevet gjort mere klar, efter at den er blevet håndteret af jurister, men det er

så taget til efterretning. Men det er jo tydeligt for alle, både for politikere og for den danske befolkning, at vi her står over for en politisk virkelighed omkring europagten, og det er meget tydeligt blevet lagt frem, hvad den indeholder. Hvorfor kan ordføreren og statsministeren så ikke have en holdning til det, så vi kan have en reel politisk drøftelse af det, som er Danmarks muligheder?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Jens Joel (S):

Altså, det, som vi egentlig har en reel politisk drøftelse om i dag, er, hvad det er for nogle prioriteringer og pejlemærker, vi har for det danske formandskab, og derfor er det måske i virkeligheden lidt partikulært kun at koncentrere sig om, hvad Danmark skal. Men jeg er nødt til at sige, at vi selvfølgelig har masser af holdninger. Vi har holdninger på alle mulige områder, og vi har også holdninger til det europæiske samarbejde, men det er jo lidt svært, når det, man bliver bedt om, er, at man skal sige ja eller nej til noget, når man ikke ved, hvad det er, man siger ja eller nej til, og derfor er vi selvfølgelig nødt til at afvente det. Altså, vi er jo alle sammen i vores gode ret til at have en holdning, også til, at juristers tekster er ulæselige, men det er nu engang meget rart at vide, om vi ifølge grundloven afgiver suverænitet, eller om vi ikke gør. Det lægger jeg i hvert fald vægt på at vide, inden jeg træffer min endelige beslutning.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste for en kort bemærkning er hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 15:06

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Ordføreren vil jo gerne have, at vi bredt i Danmark kan få et godt formandskab, og det kan Venstre selvfølgelig kun være enig i. Det havde vi jo også sidste gang, og det kan man da kun ønske at vi får igen. Men når man først sidder og er i gang med arbejdet, skulle det også gerne være sådan, at det bliver til lidt mere end bare at føre protokollen. Det skulle helst ikke være sådan, at man kun var ordstyrer, når man sad i formandsstolen – man skulle jo gerne udfylde formandsrollen lidt og arbejde for nogle konkrete ting, som man lægger vægt på, og om hvilke man siger: Det skal vi prøve at få op på tavlen.

Når jeg har lyttet til, hvad der er blevet sagt i de indledende bemærkninger, har jeg kunnet høre, at der mest bliver henvist til mange af de sager, der er i gang; der er ikke rigtig noget nyt. Lige præcis hvad angår europagten, så er det jo en stor ting, som det vil være godt at få en klar holdning til. Jeg har fuld respekt for, at man skal have afklaret nogle juridiske ting, men i forlængelse af det, der tidligere har været spurgt om, vil jeg sige, at vi nu simpelt hen må have ind i debatten, hvad det er, man vil. Vil man læne sig frem i formandsstolen og sige: Ja, vi skal arbejde for at få så mange lande som muligt med i den her europagt, og i øvrigt vil vi også fra regeringens side gøre, hvad vi kan, for at Danmark kommer med? Det må vi simpelt hen have frem nu, for ellers bliver man jo bare en protokolfører.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg er ikke enig i, at vi er nødt til at træffe konklusioner, før vi har et grundlag at gøre det på. Det er det første, jeg vil sige. Men jeg er selvfølgelig enig med hr. Erling Bonnesen i, at det ikke kan hjælpe noget, at Danmark bliver et protokolførende formandskab. Det er ikke altid sådan, at det kun er nye ting, som man kan handle på; faktisk er lovgivningen om noget så teknisk som patenter noget af det arbejde, som er mest fremskredent, men det ikke desto mindre noget, som dansk erhvervsliv skriger på, og som vil skabe rigtig, rigtig mange arbejdspladser på tværs af Europa.

Jeg synes ikke, det er uambitiøst, hvis vi som formandskab siger: Lad os hellere se, om ikke vi kan trille den her bold i mål, fordi den faktisk giver nogle arbejdspladser, i stedet for at starte noget helt nyt, som kan lyde flot og forkromet, men som måske ikke rigtig kommer de europæiske borgere til gavn. Vi har trods alt en krise lige nu, som kalder på nogle svar, og gerne nogle svar, der skaber arbejdspladser. Det er det, vi pejler efter.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Tak for svaret. Det var jo sådan set bare en understregning af, at regeringen på nuværende tidspunkt kun har den ambition at være protokolfører. Det svarer lidt til, at man er fem til et kortspil, hvor der er fire med i kortspillet ad gangen, mens den femte skal føre tavlen over, hvordan det ser ud med point – der har regeringen så indtaget rollen som den femte i det kortspil. Det kan vi så bare tage til efterretning.

Så kunne man prøve at spørge om en anden ting, som sådan set også er lidt vigtig. Hvis det på et tidspunkt skulle komme til, at regeringen siger, at vi skal med i den her europagt, så er der nogle økonomiske kriterier, der skal opfyldes. Og der kan vi bare konstatere, at den nuværende regerings økonomiske politik ikke opfylder kriterierne, fordi man har valgt at foretage nogle prioriteringer, hvor man f.eks. har øget udgifterne til ulandsbistanden og en række andre ting. Så man har jo nu forøget underskuddet. Når man nu starter med at sige her, at man som det første prioriterer ansvarligheden, vil man så leve op til det og sørge for, at man får fejtet for egen dør først?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Jens Joel (S):

Jeg kan sige uden tøven, at vi bestemt har tænkt os at føre en ansvarlig økonomisk politik, punktum. Så er der vist ikke mere at diskutere på det punkt. Hvis det så er hr. Erling Bonnesens opfattelse, at det, at vi i et af verdens rigeste lande har en ambition om at hæve ulandsbistanden, skulle være grunden til, at vi står i en øjeblikkelig krise, så må jeg sige, at jeg er uenig i det, men det har spørgeren jo lov til at anføre.

Jeg mener bestemt, at der er masser af muligheder for Danmark til at kunne handle fremadrettet i det her formandskab – jeg har nævnt en enkelt af dem nu, og jeg har under min indledende ordførertale bl.a. nævnt energieffektivitetsdirektivet og andre ting. Jeg synes, at det må være en ambition for Danmark, at vi præger det europæiske samarbejde, også selv om vi lige nu er i en situation, hvor vi, hvad angår europagten, er ved at finde ud af, hvad konsekvenserne og spillereglerne egentlig er, og det er ærlig talt ikke helt seriøst at skul-

le konkludere på det, før vi er færdige med at få udredt, hvad de faktiske forhold er.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste taler er hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil godt vende tilbage til europagtdiskussionen. Altså, sagen er vel den, at hvis den her europagt skal have en virkning, er det nødt til at være sådan, at man kan sanktionere over for de enkelte medlemslande, såfremt de ikke lever op til de krav, der skal skabe den tryghed og troværdighed i europæisk økonomisk politik, så vi får løst gældskrisen. Jeg kan se, at ordføreren nikker til det synspunkt.

Det må også betyde, at vi ikke kan undgå – og det må Socialdemokraterne også bakke op om – at vi skal have en folkeafstemning, fordi for at kunne sanktionere, kræver det, at vi afgiver suveræniteten. Er det ikke rigtigt?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Jens Joel (S):

Først og fremmest kan jeg bekræfte, som hr. Anders Samuelsen også indikerer, at det er en af de ting, der ligger i den nye aftale mellem eurolandene, altså at man automatiserer sanktionerne. Man kan sige, at tidligere var det sådan, at man lidt populært sagt skulle vurdere, om folk havde et underskud. Hvis de havde det, satte man sig sammen for at se, om man kunne blive enige om, at det skulle sanktioneres. Nu er det den anden vej rundt. Nu har man sagt til hinanden, at det bliver sanktioneret, medmindre vi sætter os sammen og beslutter, at sådan skal det ikke være.

Det, der er det tricky her, er, at vi jo desværre stadig er nødt til at afvente, hvordan vores forhold og betingelser bliver, for vi er jo ikke et euroland. Derfor gælder de her ting ikke for os. Vi har et forbehold på lige præcis det her område. Derfor har vi jo stadig til gode at se, hvad eurolandene, Van Rompuy og de andre med deres juridiske sprog og med alle de spidsfindigheder, det måtte have, tilbyder Danmark. Hvad er vi med i og på hvilke betingelser? Det skal vi have klarlagt, før vi kan diskutere, om der vil være sanktioner over for Danmark. Det ved vi jo ikke på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Anders Samuelsen (LA):

Altså, det, jeg hører ordføreren sige, er, at vi kan ende i en situation, hvor vi har en europagt for de 17 eurolande, hvem man kan sanktionere, og så kan vi komme ind i den pagt, men alligevel blive friholdt for sanktioner, hvis vi ikke lever op til kriterierne. Det lyder som en lidt underlig måde at gøre det på. Hvad er så egentlig effekten af at være med? Så er det jo fuldstændig ligegyldigt, om man er med eller man ikke er med.

Hvorfor så ikke følge de kloge svenske socialdemokrater, som siger, at det er bedre at holde sig ude. For problemet er jo – jeg ved ikke, om ordføreren også vil bekræfte det – at det, markederne vurderer i øjeblikket, er, i hvor høj grad vi på en eller anden måde skiber os ind i at være en del af at tage ansvaret for at betale på den

gæld, som andre lande har skabt for sig selv. Så snart at markederne får en fornemmelse af, at vi er på vej i den retning, kan vi risikere at få eksploderende renter herhjemme til meget, meget stor skade for husejere, som lige har lagt deres lån om til meget, meget lave renter. Næste år skal lånene rentetilpasses, og pludselig kan man stå over for renter på 5-6 pct. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Jens Joel (S):

Tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg er glad for at få muligheden for at præcisere det, jeg sagde, hvis det var uklart. Det, der er hele pointen her, er, at vi ikke ved, hvilke betingelser vi bliver tilbudt. Derfor kan vi ikke sige noget om, hvad situationen bliver for Danmark, og derfor kan vi også godt bruge resten af dagen i dag på at snakke om, hvad der muligvis kunne ske hvis og hvis. Men pointen er, at vi ikke har den tekst, vi har ikke den aftale, vi har ikke de betingelser på bordet, og det er lige præcis derfor, at det er lidt svært at svare på, hvad der vil ske.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Næste korte bemærkning er fra hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 15:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det synes jeg sådan set stadig ikke vi blev meget klogere af. Altså, går ordføreren ind for, at der skal kunne påtvinges Danmark sanktioner, og bør der i så fald være en folkeafstemning ifølge Socialdemokraternes overbevisning?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Jens Joel (S):

Når vi har fået den tekst, vil vi vurdere, om det her en fordel for Danmark at komme med i, eller om det er en fordel for Danmark at komme med i noget af det, eller om det er muligt for Danmark at komme med i noget af det, eller om vi slet ikke skal være med i det. Det er det, som vi har tænkt os at vurdere, lige så snart vi har fast grund under fødderne, lige så snart vi har et seriøst grundlag at vurdere det på.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen så er vi lidt tilbage ved gårdsdagens diskussioner om spin. Har Socialdemokraterne ikke nogen holdninger selv? Hvad mener Socialdemokraterne, Danmarks regeringsbærende parti nr. 1, om det her spørgsmål? Altså, sidder man bare i de der ministerkontorer til pynt, indtil nogle andre kommer til? Eller har man et synspunkt om, hvordan Danmark skal komme igennem den krise, som vi er blevet påduttet af andre? 90 mandater i Folketinget kan sådan set løse den krise ved at føre en anden politik.

Men hvis det er sådan, at tilbuddet går ud på, at der skal være sanktioner også over for Danmark, hvad er så Socialdemokratiets

holdning? Det må ordføreren da have et svar på, ellers er det jo ikke politik.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Jens Joel (S):

Nu vil jeg sige, at vi har 90 mandater i Folketinget, som er i gang med at løse nogle af de kriser, vi er blevet efterladt med fra den tidligere regering, så bare rolig, vi er i arbejdstøjet.

Så bliver der spurgt, om der er forskel på politik og spin. Ja, det synes jeg nok der er. Jeg ved ikke, hvordan hr. Simon Emil Ammitz-bøll bedriver politisk virksomhed, men jeg er selv af den opfattelse, at det er klogest at basere sine politiske holdninger på både værdier og viden.

Problemet er, at vi godt kan have nogle værdier lige nu, men vi har ikke ret meget viden, og hvis de to ting ikke går hånd i hånd, bliver det, man kommer til at sige, ikke særlig kvalificeret. Jeg har ikke lyst til at være mavefornemmelsespolitikker og udelukkende rende rundt at sige, at det her føler jeg lige nu er det rigtige, når jeg reelt ikke ved, hvad jeg taler om. Det må vi jo bare erkende. Der er jeg ikke alene i Europa; der er rigtig mange, som lige nu sidder og prøver at finde ud af, hvad det her kommer til at betyde, og det er vi ganske enkelt nødt til at afvente.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, er hr. Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten.

Kl. 15:17

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren.

Jeg kan jo forstå på nyhederne, at Angela Merkel er meget glad for den europagt, der er blevet besluttet. Den anden dag kunne vi også høre, at hr. Lars Løkke Rasmussen var glad for den, fordi det er god borgerlig politik, en videreførsel af den reformdagsorden, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har ført de seneste år. Reformdagsordenen betyder jo så på moderne dansk eksempelvise forringelse af efterlønnen.

Samtidig har vi så nogle socialdemokrater i Sverige, som klart taler imod, og det er derfor, at jeg gerne vil høre ordføreren: Hvorfor er det egentlig, at Socialdemokraterne i Danmark bliver ved med at overveje, om de skal være med? Hvorfor ikke tage vores socialdemokratiske venner i Sverige og den europæiske fagbevægelse i hånden og så sige: Vi vil en anden vej for Europa?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 15:18

Jens Joel (S):

Tak for spørgsmålet.

Først og frem vil jeg sige, at jeg godt forstår, at der har været sagt positive ting om den pagt med hensyn til at få ryddet op, få styr på butikken, få øget disciplinen og få nedbragt gælden i Europa. Det er faktisk helt nødvendigt, og det er altså også set med vores socialdemokratiske briller den første forudsætning for, at man kan skabe vækst og fremgang for flertallet, nemlig at man ikke er i bundløs gæld. For det er desværre virkeligheden ude i de europæiske økonomier, som lige nu bliver ramt allerhårdest: Det er helt almindelige mennesker, ikke på toppen af samfundet, men dem, der arbejder, og

måske endda dem, der er arbejdsløse, som betaler den allerhøjeste pris, når det går galt.

Så det er god socialdemokratisk politik at sørge for, at der er styr på økonomien, og så gør vi så i øvrigt rigtig meget andet for at sætte gang i nye grønne job under EU-formandskabet, som begge ministre også har været inde på, ved at prioritere offensivt der.

Til det sidste spørgsmål om, hvorfor vi ikke allerede nu bestemmer os, kan jeg sige, at det jo er, fordi man som regeringsbærende parti er nødt til at vente på, at man har betingelserne, før man kan sige, om det her er i Danmarks interesse, eller om det *ikke* er i Danmarks interesse. Og vi skal ikke kun sige, hvad der er i Socialdemokraternes interesse. Vi har også et ansvar for at sige, hvad der er i Danmarks interesse, og derfor bliver vi nødt til at afvente den endelige analyse.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Nikolaj Villumsen (EL):

Når vi snakker om det at løse kriser, vil jeg sige, at det her jo er et politisk spørgsmål om, hvordan man løser krisen, og jeg håber da, at ordføreren kan være enig med mig i, at vi lige præcis historisk har set, at socialdemokratisk kriseløsningspolitik med offentlige investeringer har været en succes, hvorimod borgerlige nedskæringspolitikker for at løse kriser ikke har virket. Og jeg siger det, fordi vi lige har haft et folketingsvalg i Danmark, hvor befolkningen har afgjort, hvad for en vej vi skal gå for at komme ud af krisen, og der valgte vi at investere os ud af krisen. Derfor vil jeg også gerne høre ordføreren, om han ikke er enig i, at vælgerne i Danmark bør spørges, hvis det er sådan, at regeringen skulle gå hen at vælge Merkels og Løkkes kriseløsningspolitik med den her europagt.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ordføreren.

Kl. 15:20

Jens Joel (S):

Hvad angår det om, hvilken form for kriseløsning man gerne vil have, vil jeg sige, at vælgerne næsten lige er blevet spurgt, og at hr. Nikolaj Villumsen jo har fuldstændig ret i, at det, den nye regering har gjort, er noget andet end det, som den tidligere regering gjorde. Vi er rigtig glade for og stolte af, at vi i regeringspartierne sammen med Enhedslisten har lavet en finanslov, som tager det alvorligt, at der også skal investeres for at skabe ny vækst og fremgang, det er ganske enkelt den bedste medicin i den nuværende situation, og det er heldigvis noget, vi gør med stor glæde og stolthed. Det står heller ikke i modsætning til det at ville føre en ansvarlig politik. Tværtimod. Lige præcis den finanslov, som Enhedslisten og regeringen har indgået aftale om, er jo et udtryk for en ansvarlig politik. Der er simpelt hen styr på butikken, og derfor kan vi også gøre, som vi gør.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste er hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg kan forstå, at det er lidt vanskeligt at få et svar på, om Socialdemokratiet synes, at europagten er en god idé for Danmark, om end det er en god idé for Europa.

Men mener ordføreren da, at det på det foreliggende grundlag, som jeg anerkender er i overskriftsform, vil være i Danmarks interesse at deltage i den udstrækning, det er muligt? Så tror jeg ikke man kan udtrykke det mere forbeholdent.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Jens Joel (S):

Jeg behøver jo næsten ikke selv at svare, hvis alle forbeholdene er udtalt allerede på forhånd. Jeg vil sige, at der ikke er nogen tvivl om, at den europagt, der er blevet lavet, kommer til at præge den måde, der bliver ført finanspolitik på i Europa fremover. Og derfor er det selvfølgelig også noget, som den danske finanspolitik skal tage pejling efter. På den måde er det klart, at det allerede betyder noget, men det er for tidligt at sige, om det er noget, vi skal helt, halvt eller slet ikke ind i. Det kan vi ikke på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Mener ordføreren, at det vil være muligt for Danmark at føre en mindre restriktiv finanspolitik, såfremt man vælger at stå uden for den her europagt?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Jens Joel (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at uanset om vi kommer med, eller om vi ikke kommer med, så kommer vi til at føre en ansvarlig økonomisk politik, som selvfølgelig også sikrer, at der er balance mellem udgifter og indtægter.

Så hvis man skal forstå spørgsmålet sådan, om vi har tænkt os at sige: Det skal vi ikke ind i, og så giver vi bare los og bruger en masse penge, vi ikke har, så er svaret nej. Det står i regeringsgrundlaget, og det står alle mulige andre steder, og det kommer ikke til at ændre sig, uanset om vi er med her eller ej.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste taler er fru Lykke Friis, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Lykke Friis (V):

Tak. Et andet punkt, selvfølgelig ud over den økonomiske krise – og det hørte vi jo også tidligere – er det grønne område. Og nu ved jeg, at ordføreren jo lige har haft den oplevelse at være i Durban til et klimatopmøde, hvor man må konstatere, at der ikke kom nogen appelsin i turbanen – eller i Durban, for at sige det mere direkte.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge, hvilke konsekvenser regeringen drager af det klimatopmøde med hensyn til formandskabet. Er der nogle konsekvenser der? Er det sådan, at vi skal øge vores ambitionsniveau i Europa, eller hvad er holdningen til det?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Jens Joel (S):

Jeg kan bekræfte, at det hverken blev til nogen appelsin i *Durban'en* eller nogen solbrun krop. Det foregik i et meget, meget kedeligt konferencecenter i meget, meget lang tid, og desværre var resultatet ikke helt, som vi havde håbet.

Men det var faktisk en udmærket oplevelse at være i Durban set med EU-briller, fordi EU faktisk var med til at skabe nogle af de fremskridt, der trods alt kom. Og jeg tror også til en vis grad, at man kan gå ud med oprejst pande og sige, at EU jo netop har markeret, at vi er villige til at binde os for det, der hedder en 2. forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen – også selv om det kun bliver et lille udsnit af verdens lande, der kommer med i den. Det var det, vi gjorde, for at få USA og andre lande med i den store roadmap, som på langt sigt skal give et resultat. Derfor har det jo også været en ambition – som det er anerkendt i Bruxelles og i Europa – at der faktisk både er god klimapolitik og god økonomisk politik i at gå forrest og vise vejen på det grønne område. Så det er bestemt et sted, hvor vi vil presse på for at hæve ambitionsniveauet.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Lykke Friis for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Lykke Friis (V):

Jeg kan bekræfte, at til klimatopmøder får man sjældent meget sol på maven eller i ansigtet – det gjorde jeg personligt heller ikke i Cancun.

Det, jeg sådan set var lidt ude efter, var, hvilke konsekvenser det her får for ambitionsniveauet, for jeg synes, at noget af det, der er vigtigt i den her debat, er også at komme lidt tættere på, hvad succeskriteriet egentlig er for regeringen på de forskellige punkter, som vi nu har hørt om. Der vil jeg meget gerne spørge helt konkret: Er ambitionen om at gå fra 20 pct.s CO₂-reduktion til 30 pct.s CO₂-reduktion i 2020 noget, som regeringen vil arbejde målrettet på at bruge formandskabet til? Med de resultater, vi nu har set i Durban, ved vi jo, at vi ikke kommer i mål med hensyn til 2-graders-målsætningen. Så hvad vil Danmark som formandskabsland reelt gøre inden for den her meget vigtige problemstilling?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Jens Joel (S):

Jeg er meget enig i, at det er en meget vigtig problemstilling, og som ordfører på det her område er jeg også rigtig glad for, at den her debat bliver blandet ind i det.

Der er ingen tvivl om, at der bliver skelet til EU, og der er ingen tvivl om, og det har fru Lykke Friis også selv oplevet som minister tidligere, at det er utrolig afgørende, hvad EU gør. Derfor er min fornemmelse fra det netop overståede topmøde, at der er stor villighed til i Europa at satse på det her område, at drive det fremad og hæve ambitionsniveauet. Jeg kan ikke se, at vi skulle have nogen som helst grund til ikke at skubbe på den vogn, og derfor håber jeg også, at vi gør det i Danmark, og det er jo, fordi vi tror, det kan give os en fordelagtig position i Europa. Lige så vel tror vi, at hvis vi presser på i Europa, kan det give os en fordel i forhold til resten af verden. Så det er både klima- og erhvervs politik, og jeg synes bestemt, at vi skal arbejde målrettet for at få så højt et ambitionsniveau som overhovedet muligt.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den sidste for en kort bemærkning i denne omgang er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 15:26

vesterer sig ud af krisen. Det er sådan set også den politik, Socialdemokraterne gik til valg på her i Danmark. Er det derfor ikke lidt underligt, at Socialdemokraterne vil binde sig til et tæt samarbejde med Venstre og disse konservative magthavere ude i Europa, når man skal præsentere den politik, som skal være den socialdemokratisk ledede regerings bud på, hvordan et formandskabsland skal opføre sig?

Kl. 15:26

Kl. 15:30

Per Clausen (EL):

Jeg er selvfølgelig lidt skuffet over, at hr. Jens Joel ikke klart kan sige, at man ikke vil være med, hvis betingelsen for at komme med i den her europagt er, at der bliver mulighed for at give flere, hurtigere og nemmere sanktioner mod Danmark. Det har jeg forstået at Socialistisk Folkeparti har sagt, og jeg har forstået, at man er enig i regeringen. Derfor er jeg skuffet over, at hr. Jens Joel ikke siger det.

Til et andet spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jens Joel, om han ikke synes, det er lidt interessant, at når vi kommer til det politiske indhold af europagten, er han enig med Merkel, han er enig med Sarkozy, og han er enig, når EU-politikken skal formuleres, med hr. Lars Løkke, men han er ikke enig med de svenske socialdemokrater, han er ikke enig med de tyske socialdemokrater, og han er ikke enig med de franske socialdemokrater. Er det ikke lidt underligt, at den danske socialdemokratisk ledede regering vælger at alliere sig med dem, som vil løse krisen ved at spare sig ud af krisen, i stedet for at alliere sig med dem, som ønsker at investere sig ud af krisen?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Jens Joel (S):

Man skal huske, at i den nuværende situation, vi har i Europa, er der nogle meget akutte gældsproblemer, der skal tages hånd om. Og når jeg siger, at jeg synes, det er godt for Europa, at man har fået lavet en aftale, er det jo, fordi jeg tror, at det er et helt fuldstændig afgørende fundament for, at vi kan komme videre, og at vi igen kan begynde at bevæge os i den rigtige retning. Det er jo ikke det samme som at sige, at jeg er enig i hvad som helst, som hr. Lars Løkke, fru Angela Merkel eller en eller anden anden måtte finde på. Det er bare for at sige, at jeg faktisk synes, at den aftale, der er blev indgået, har vist et lederskab, har vist en handlekraft og har vist et nødvendigt skridt på vejen til at genoprette den europæiske økonomi og til at sikre, at der bliver styr på butikken. Det er klart, at vi stadig væk har en stor opgave at løse, for, som jeg også gjorde meget ud af i min ordførtale, kriser løses ikke alene ved at skære ned; de løses også ved at sikre, at vi i fremtiden investerer mere i jobskabelse, grøn energi og alle de her ting, som vi heldigvis med formandskabet har mulighed for at præge.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Per Clausen (EL):

Heldigvis kan vi alt muligt, siger hr. Jens Joel, men er realiteten ikke den, at Merkel, Sarkozy og hr. Lars Løkke Rasmussen – bare for måske lidt ufortjent at få ham i samme kategori – jo helt klart siger, at den aftale, der er lavet mellem eurolandene, er løsningen, det er det, der skal til for at bringe eurolandene ud af krisen, mens de tyske socialdemokrater, de franske socialdemokrater, de svenske socialdemokrater og den tidligere formand for det danske Socialdemokrati siger, at det, vi ser her, er en borgerlig økonomisk politik, som ikke kan løse krisen, og at det, der er brug for, er en politik, hvor man in-

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Jens Joel (S):

Det er sådan set ikke bare den politik, nemlig det at investere og skabe ny vækst, som regeringen gik til valg på. Det er sådan set også den politik, som regeringen sammen med Enhedslisten har gennemført efter valget. Så det er selvfølgelig klart.

Når hr. Per Clausen spørger, om jeg tror, at det her er løsningen, læser jeg ind i spørgsmålet, at hvis man gennemfører det her, kan man ellers lægge sig hjem i hængekøjen. Nej, det vil jeg gerne advare imod. Jeg synes bestemt ikke, at det her er hele løsningen. Netop derfor er det danske formandskab helt afgørende, fordi vi skal være med til at præge nogle af de andre ting, som ikke står i den her aftale, nogle af de ting, der fremadrettet kan skabe vækst og beskæftigelse. Jeg er fuldstændig enig med hr. Per Clausen i, at det har vi også brug for.

Må jeg slutte af med ...

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg har forstået, at ordføreren glemte at fremsætte et forslag til vedtagelse i sit første indlæg, og da det er meget fornuftigt, at det kommer hurtigt frem og kan indgå i de videre forhandlinger, slutter vi med, at ordføreren fremsætter forslaget nu.

Kl. 15:31

Jens Joel (S):

Jeg har det dog med. Jeg undskylder min nybegynderfejl her.

Jeg fremsætter et forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Det Konservative Folkeparti. Det lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Danmark overtager formandskabet, mens EU står over for sin største udfordring nogensinde. Den økonomiske krise vil være det altoverskyggende emne under formandskabet, og Danmark vil påtage sig en ansvarlig og konstruktiv rolle i de løsninger, der skal findes i lyset af den netop indgåede europagt for at sikre finanspolitisk ansvarlighed.

Derudover opfordrer Folketinget regeringen til især at:

- fremme målsætningerne om vækst og beskæftigelse i EU, bl.a. gennem reformer af det indre marked
- fremme målsætningerne om grøn vækst, fremme af energieffektivitetsdirektivet, en langsigtet energistrategi og en ambitiøs europæisk dagsorden for Rio+20
- fremme forhandlingerne om EU's fremtidige budget mest muligt samt arbejde for et restriktivt budget, hvor en større andel af EU's midler investeres i uddannelse, forskning, innovation og jobskabelse
- lede forhandlingerne om sikkerhed og tryghed for borgerne i EU.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forslaget til vedtagelse vil indgå i de fortsatte forhandlinger.

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jakob Ellemann-Jensen fra Venstre, værsgo.

Kl. 15:32

Kl. 15:33

(Ordfører)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Our new Europe is born. Sådan lød ordene til verdenspressen, da Danmarks daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, en mørk og kold fredag aften for præcis 9 år og 1 dag siden trådte ud i den. Det var, da vi senest havde formandskabet, og det øjeblik i december 2002 var intet mindre end historisk. Fundamentet blev lagt for et Europa, hvor først 25 og siden 27 lande forenede på tværs af gamle skel mellem øst og vest slog sig sammen i et tæt og forpligtende samarbejde. Vesteuropa og Østeuropa blev til et Europa.

Den fredag aften i København blev på mange måder det reelle punktum for den kolde krigs opsplittede Europa. Det var stort, og man var optimistisk på vegne af Europa. Men man må nok sige, at verden i dag og situationen i dag er en anden. Når Danmark her den 1. januar 2012 igen overtager EU-formandskabet, nu for syvende gang, har optimismen det anderledes svært. Økonomisk fremgang er aflyst af krise, enkelte lande er på randen af bankerot, og fællesskabet er under hårdt pres.

Man siger, at et formandskab typisk består af 85 pct. bundne opgaver og 10 pct. kriser, og 5 pct. er formandskabets egen dagsorden. For Danmark ser det bestemt ud til, at krisedelen ender med at sluge mere end 10 pct. af tiden og opmærksomheden. Kunsten for det danske formandskab må være at sikre, at krisedelen minimeres så godt, som det nu er muligt. Det er ikke ved at ignorere krisen, for det vil både være tåbeligt og umuligt, men minimere den ved at håndtere den effektivt. Regeringen kan regne med Venstres opbakning til krisehåndteringen. Vi vil Europa. Vi vil ikke hindre fremdrift. Vi vil tværtimod sikkert ud af dødvandet.

Der er brug for den disciplin i EU, der nu er sat i søen i form af bedre budgetdisciplin, automatiske sanktioner m.v. Der er mere end nogen sinde brug for, at Europa på den led rykker sammen økonomisk. Der er ganske simpelt brug for europagten. Bare spørg de finansielle markeder.

Derfor bekymrer det også Venstre, at regeringens linje i forhold til krisehåndteringen er så uklar, her kun et par uger før det går løs med formandskabet. Vi ved reelt ikke, hvor regeringen står i forhold til den nye europagt, og hvis man læste Financial Times i går, onsdag, kunne man se, at Venstre ikke er de eneste, der er i tvivl. Det er ikke holdbart. Hvordan vil det påvirke oprydningsprocessen, hvis formanden ikke går ind for den? Vil vi være med til at tage ansvar for Europas udvikling, eller vil vi forbeholde os retten til at stå uden for og dybest set håbe på, at de andre rager kastanjerne ud af ilden?

Hvis Danmark går ind i formandskabet med en uafklaret holdning, svarer det dybest set til, at en bygherre fraskriver sig ansvaret for husets fundament og i stedet for udvikler alle mulige visioner for første og anden sal. Med andre ord: Hvem vil interessere sig for Danmarks mærkesager, f.eks. grøn vækst, hvis vi ikke kan løfte, når det virkelig gælder? Og hvordan skal vi kunne agere brobygger mellem euro- og ikkeeurolande, hvis ingen aner, hvor vi står?

I Venstre er vi ikke i tvivl. Nu her op til formandskabet bør vi sende et klart signal om, at Danmark arbejder for, at vi kan tilslutte os pagten. De nye fælles spilleregler ligger i fin forlængelse af de principper om finanspolitisk ansvarlighed, som vi under alle omstændigheder bør overholde. Et nej til pagten vil af markederne blive udlagt, som om regeringen forbeholder sig retten til alligevel at føre en uansvarlig økonomisk politik. Det er næppe det signal, Danmark

ønsker eller er bedst tjent med at sende. I Venstre vil meget gerne hjælpe regeringen med EU-formandskabet og med at skaffe maksimal dansk indflydelse, men den første og måske vigtigste beslutning kan kun regeringen selv træffe.

Jeg ved, at statsministeren får brug for ualmindelig lange arme for at kunne omfavne både Socialistisk Folkeparti og De Radikale, når det kommer til europapolitikken, og jeg anerkender, at det kan være svært at forene et euroskeptisk SF med et fuldblods-EU-tilhængerparti som De Radikale. Venstre ønsker et stærkt dansk EU-formandskab, og vi påtager os gerne et medansvar for at løfte det. Vi ser formandskabet som et fælles ansvar for alle Folketingets partier, men for regeringens egen såvel som for Danmarks og – for at gøre det hele lidt højstemt – for Europas skyld bør regeringen nok skynde sig at finde enighed og få sendt krystalklare meldinger ud i verden. Det vil lige nu være det bedste, man kan gøre for det danske formandskab.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgsmål. Hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

Anders Samuelsen (LA):

Venstres ordfører siger helt klart, at han ønsker, at Danmark skal deltage i en europagt, som kommer til – jeg forstod det sådan, at det var det, der var ønsket – at inkludere automatiske sanktioner over for medlemslande, som bryder de regler, som kommer til at ligge i pagten. Automatiske sanktioner må betyde, at vi afgiver suverænitet. Vil Venstres ordfører så også anerkende, at når det er tilfældet, skal vi også have en folkeafstemning?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Jakob Ellemann-Jensen (V):

De automatiske sanktioner er et fuldstændig nødvendigt værktøj. Det har vi jo set gennem de seneste 10 år, hvor man ikke har overholdt de aftaler, man havde, og det har ikke ført til nogen konsekvenser overhovedet. Derfor er det nødvendigt, at der er økonomiske sanktioner for de lande, som ikke kan overholde reglerne. I Venstre går vi ind for, at man overholder reglerne.

Så at bekymre sig om sanktionerne nu svarer til at gå og koncentrere sig om, hvor høj bøden er for at køre over for rødt – og det ved jeg ikke, for jeg har ikke tænkt mig at gøre det.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Anders Samuelsen (LA):

Det var på ingen måde det, jeg spurgte om – på ingen måde. Det, jeg spurgte til, var: Når man går ind for, at der skal være automatiske sanktioner, er det jo de facto det samme, som at vi afgiver suverænitet. Altså, så er det ikke længere os selv, som bestemmer over vores finanspolitik, fordi vi går ind i en aftale, hvor vi accepterer, at vi kan blive pålagt bøder, hvis vi ikke lever op til kriterierne. Vi har et euroforbehold på nuværende tidspunkt, og det her er jo det samme som at opgive euroforbeholdet. Vil ordføreren ikke anerkende det, og at det automatisk må føre til, at Venstre selvfølgelig som et parti dybt forankret i demokratiske traditioner må stå bag ved det krav,

som Liberal Alliance har om, at vi så selvfølgelig skal have en folkeafstemning?

Kl. 15:42

Problemet med den konstruktion, man har i dag, er jo – og det er jeg sådan set med på – at man ikke har levet op til de solidariske krav, som burde være stillet, og som hvert enkelt land burde have levet op til, nemlig at holde orden i egen økonomi. Så er det gået galt i Grækenland, i Spanien, i Italien, i Portugal osv., og derfor har vi en euro, som sejler nu, og som på ingen måde er præget af solidaritet, for den solidaritet er der masser af lande som ikke har vist.

Nu er vi derhenne, hvor jeg anerkender, at det er nødvendigt med en stærk styring af finanspolitikken i de enkelte lande, men spørgsmålet er: Skal det styres fra det enkelte land eller ej? Det, jeg hører Venstre sige, er, at det måske nok skal styres fra det enkelte land, men hvis man ikke lever op til kriterierne, skal man kunne sanktioneres. Dermed afgiver man suverænitet, og dermed må det også være Venstres politik, at så skal vi selvfølgelig, hvis vi siger ja, have en folkeafstemning. Kan ordføreren ikke bare svare klart ja eller nej på det spørgsmål?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak for det. Og ordføreren.

Kl. 15:40

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg tror, det er vanskeligt at svare klart ja eller nej på et så langt spørgsmål – trods alt.

Venstre anerkender fuldt ud de danske undtagelser til EU-samarbejdet, og det er klart, at hvis Justitsministeriet vurderer, at der er tale om afgivelse af suverænitet, så skal vi have den procedure, som er foreskrevet i grundloven.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste spørger er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo heldigt, for så kan vi fortsætte der, hvor vi slap. Altså, hvis det er sådan, at der kommer automatiske sanktioner for at forhindre en uansvarlig politik fra den socialdemokratisk ledede regering i Danmark eller måske også forhindre, at en Venstreledet regering lader sig friste til at føre socialdemokratisk politik, kræver det så ikke en afgivelse af suverænitet? Ja eller nej?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan ikke svare på, om det vil kræve en afgivelse af suverænitet. Det må juristerne i Justitsministeriet svare på. Jeg er desværre en almindelig koncernjurist, og jeg har ikke nogen indsigt i forfatningsret på det niveau. Hvis man vurderer fra Justitsministeriets side, at det vil være tilfældet, når den endelige tekst foreligger, så ved vi, hvad vi har at tage stilling til, og så må vi gøre det derudfra.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Kan ordføreren forestille sig en model, hvorefter EU sætter grænser for Danmarks finanspolitiske frihed, uden at man afgiver suverænitet? Vil ordføreren bare tænke det eksempel; han er jo dog jurist, så der må være nogle grundforudsætninger på plads.

Det kan godt være, at det er min fantasi, der ikke rækker langt nok – jeg er desværre sikker på, at fantasien rækker rigtig langt ovre i Justitsministeriet – men problemet er jo, at hvis det er sådan, at det ikke er 90 mandater i dette Ting, der bestemmer, hvilken finanspolitik der føres, er det ikke længere: ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Så er det nemlig nogen oven over, og så har man afgivet suverænitet – eller hvad? Kom med et eksempel! Jeg er sikker på, at fantasien også er til stede i Venstre.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vi har absolut masser af fantasi i Venstre, men jeg vil ikke stå på denne Folketingets talerstol og give mig i kast med alle mulige fiktive scenarier. Så jeg beklager at måtte skuffe med, at jeg ikke kan komme med et eller andet drømmescenarie, hvor tingene falder ud, som hr. Simon Emil Ammitzbøll ønsker det.

Det, jeg gerne vil sige her, er: Vi går ind for, at man skal overholde de regler, som findes. Vi går ind for, at de, der ikke gør det, skal have sanktioner. Vi går ind for, at Danmark skal overholde disse regler. Hvis det her viser sig at være i strid med Danmarks undtagelser på området, vil det føre til en folkeafstemning, ja.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Søren Espersen.

Kl. 15:44

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg bemærkede, at også Venstres ordfører brugte den der flokskel, der hedder: Vi vil Europa. Jeg har lagt mærke til, at unionsmodstanderne er begyndt at bruge den, jeg får ondt i hovedet af at høre på det, jeg ved ikke, hvad det betyder. Altså, det er det samme som at sige: Vi vil Asien, eller: Vi vil Andalusien, eller: Vi vil Polynesien. Hvad betyder det? Altså, vi vil Europa, og Europa er en fastslået kendsgerning, det findes, det er ikke noget, man vil, det vil jeg også. Så jeg får det virkelig dårligt, jeg får virkelig ondt i hovedet af det, så jeg vil gerne, at man holder op med det.

Må jeg godt spørge om en helt anden ting, som Angela Merkel og Sarkozy er meget optaget af? Noget af det vigtigste for dem, når det er, at traktaten bliver til noget, er, at der bliver indskrevet noget om underskuddet på budgettet i landenes nationale forfatninger eller på et tilsvarende niveau. Sådan står der i teksten. Det skal indskrives på det, der hedder »constitutional level« eller »an equivalent level«, som der står. Det synes jeg er afgørende, og derfor vil jeg gerne bede Venstres ordfører om at bekræfte, at vi ikke har noget på linje med vores grundlov, at vi ikke sådan kan indføre det her på et andet niveau. Hvis vi skal med i det her, skal det stå i vores grundlov. Er det ikke fuldstændig korrekt, at grundloven står helt alene, og at der ikke er noget på niveau med den?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Jakob Ellemann-Jensen (V):

For at svare på det første først, vil jeg gerne forsøge at undgå hr. Søren Espersens hovedpine. Jeg har forståelse for, at hr. Søren Espersen ikke ved, hvad der menes med, at man vil Europa, men det, vi mener i Venstre, er, at vi gerne engagerer os i vores omverden.

Med hensyn til budgetunderskud og forfatninger er det rigtigt, at der i den overskriftsform, som er der nu, står, at det skal ske på forfatningsniveau eller tilsvarende niveau, og det er et af de områder, som skal afklares: Hvad menes der med det? Som hr. Søren Espersen rigtigt siger, er der ikke noget ved siden af grundloven, det har vi ikke i Danmark, så derfor skal vi have en afklaring af, hvad det her drejer sig om. For det kan jo ikke være grundloven, det drejer sig om, men hvad er det så? Og det afventer vi et svar på.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Søren Espersen (DF):

Jamen hvorfor skal vi afvente det svar? Jeg kender da udmærket svaret, og det gør Venstres ordfører også, han har selv skrevet under på at ville overholde grundloven som folketingsmedlem. Vi ved, at der ikke findes nogen instans i Danmark, der er over eller bare på linje med grundloven, så det er helt soleklart, at hvis Angela Merkel og Sarkozy vil have det indskrevet i de nationale konstitutioner, skal Danmark have det i grundloven. Det behøver vi ikke nogen nærmere afklaring af, det står i teksten.

Altså, det eneste, og det synes jeg bare at vi skal være fuldstændig på det rene med nu, det betyder, er, at hvis Danmark skal tilslutte sig det her, skal det indskrives i grundloven, al den stund vi ikke har nogen ting på linje med grundloven. Er det ikke korrekt forstået? Og lad lige være med at svare, at det skal undergå en særlig undersøgelse. Det behøver vi ikke, det kan vi to godt slå fast, Venstres ordfører og mig sammen.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg takker for den store tiltro. Jeg er ikke helt sikker på, at det er op til hr. Søren Espersen og undertegnede at vurdere, hvorledes det her skal implementeres i dansk lovgivning, ud fra den punktform, det ligger i nu. Det, som jeg konstaterer, er, at vi har en opstilling i punkter, og vi anerkender, at det her er en vej, som vi synes er farbar for Danmark. Hvordan man implementerer det rent praktisk, jamen det kan vi ikke sige noget om endnu. Vi kan sige, at vi generelt tilslutter os det her. Vi synes, det er en rigtig, rigtig god idé. Hvordan man implementerer det i dansk lovgivning, må vi finde ud af, og der må vi blive klogere. Det kan jeg desværre ikke svare på, og jeg tror heller ikke, hr. Søren Espersen kan svare på det.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste spørger er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg skal ærligt indrømme, at da jeg hørte ordføreren, tænkte jeg: Det er da klar tale, Venstre vil være med i europagten, og det er jo fair nok. Jeg har også hørt hr. Lars Løkke Rasmussen sige:

Vi vil ikke fifle med forbeholdet. Når jeg så hører svarene på de efterfølgende spørgsmål, tænker jeg: Det her skrider jo et eller andet sted til himlen. Altså, grundloven er grundloven i Danmark. Det tror jeg ikke at vi behøver 27 jurister til at sidde at vurdere. Det er grundloven. Grundloven er unik.

Så er der en anden ting, og den er, at jeg også kan huske svarene fra Europaudvalgsrådet i tirsdags. Jeg spurgte nemlig statsministeren: Skal vores grundlov så ikke laves om? Og vi fik at vide: Jamen det var tilsvarende. Og nu skal jurister så vurdere, hvad der er tilsvarende. Hvor er man henne? For mig at se er det sådan, at nu fifler man bare med forbeholdet. Altså, ikke for noget, men det var klar tale fra Venstre at man ville det her. Men lad være med at fifle jer uden om en folkeafstemning. Mere end 50 pct. af befolkningen ønsker en folkeafstemning om det her. Har man overhovedet ikke tænkt sig at ville de danske borgere?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er enig i, at grundloven er ganske unik, om end de fleste lande har et tilsvarende dokument under en eller anden form.

Venstre ønsker absolut ikke at fifle med de danske undtagelser på nogen måde. Men det er nu en gang ikke op til Venstre at udskrive en folkeafstemning om dette eller hint. Det bliver det forhåbentlig snart igen, men lige p.t. er det altså ikke i vores lod at beslutte, om der skal udskrives afstemninger om noget som helst. Det ansvar ligger hos regeringen, som p.t. ikke involverer Venstre.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 15:50

Pia Adelsteen (DF):

Det er simpelt hen at smyge sig uden om spørgsmålet, det mener jeg det er. Enhedslisten, som er regeringens parlamentariske grundlag, har klart meldt ud: Vi ønsker en folkeafstemning om, om det her skal igennem. Det vil sige, at det grundlag, der ligger for at gå med i europagten, ligger hos Venstre, og det ligger hos De Konservative. Og nu sidder man bare sådan og siger: Nej, det vil vi ikke rigtig gøre noget ved. Det synes jeg er at smyge sig udenom.

Det her er jo alvorligt, det er meget alvorligt. Jeg forstår fuldt ud, at 17 lande, der frivilligt er gået med til at lave en fælles valuta, siger, at nu gør man noget for at redde den. Det er jo helt legitimt. Men i Danmark har vi et euroforbehold. Og mig bekendt var det sådan, at der, da jeg stemte imod euroen for de der omkring 10 år siden, stod på stemmesedlen: Vil du have euroen, ja eller nej? Der stod ikke nedenunder: Hvis du siger nej, er det så, fordi du heller ikke vil have en overordnet, fælles finanspolitik? Og det kan ordføreren vel bekræfte.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan bekræfte, hvordan stemmesedlen så ud på det pågældende tidspunkt. Og jeg er meget, meget glad for, at fru Pia Adelsteen fremhæver, at det her er alvorligt. Det her er den alvorligste krise, Den Europæiske Union nogen sinde har været i. Derfor skal man også tage de danske undtagelser alvorligt. Og derfor siger Venstre me-

get klart og meget tydeligt: Hvis det viser sig, at der er behov for en folkeafstemning, skal det her til folkeafstemning. Meget mere tydeligt kan jeg stort set ikke sige det.

Kl. 15:54

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fru Pia Adelsteen. Den næste taler er fru Merete Riisager fra Liberal Alliance for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Merete Riisager (LA):

Ordføreren gav et flot rids af EU's historie, som gav nogle fine og behagelige billeder på nethinden. Men hvordan mener ordføreren, at det i den nuværende situation kan være i Danmarks interesse at deltage i europagten? Og hvis Danmarks interesse så klart varetages, er der vel ingen fare ved at spørge danskerne ved en folkeafstemning, hvorvidt de mener, at det er en god idé at deltage, uanset hvad juristerne måtte komme frem til, og hvorvidt de ser det som en afgivelse af suveræniteten, hvis Danmark lægger sin finanslov ind i Merkels excelark?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu vil jeg mene, at den analogi muligvis må stå for ordførerens egen regning. Hvordan kan det være i Danmarks interesse at deltage i europagten? Det bekymrer mig inderligt, at der bliver stillet det spørgsmål.

Det er i Danmarks interesse at vise, at vi gerne vil det her for at illustrere, at vi gerne vil handle økonomisk ansvarligt. Hvis vi ikke deltager i det her, hvis vi ikke sender et tydeligt signal, vil det alt andet lige blive opfattet af resten af verden, som om vi forbeholder os retten til at handle økonomisk uansvarligt. Og det har vi, siger statsministeren i hvert fald meget, meget tydeligt, ikke tænkt os at gøre. Så derfor ser jeg ikke noget problem i at bekræfte for verden, at vi har til hensigt at opføre os ordentligt.

Med hensyn til den her evindelige jagt på folkeafstemninger, mange af de EU-skeptiske partier jagter dem i øjeblikket, vil jeg sige: Jamen lad os nu se, lad os se, om det er det, vi skal, eller ikke det, vi skal. Hvis det er nødvendigt, tager vi den. Det er jo trods alt regeringen, der har serveretten stadig væk.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Merete Riisager, en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Merete Riisager (LA):

Uanset hvad ordføreren siger, er jeg altså positiv over for kernen i EU, men jeg er meget kritisk over for den retning, vi bevæger os i i øjeblikket, og det bekymrer mig meget, når ordføreren siger, at vi skal vise økonomisk ansvarlighed ved at gå ind i en pagt. Ordføreren har jo også selv stået og forklaret, at der har været en eklatant mangel på økonomisk ansvarlighed. Vil ordføreren ikke give mig ret i, at når vi ser tilbage på årene, der er gået, kan vi se, at der netop i høj grad har været en økonomisk uansvarlighed, og at det papir, der ligger i dag, er en form for en hensigtserklæring, som vi jo ikke har set om vil føre til egentlig økonomisk ansvarlighed?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil meget gerne medgive, at det papir, der ligger i dag, som vel at mærke ikke er det papir, som regeringerne skal skrive under på, er en hensigtserklæring. Jo, det er det, indtil man når frem til den endelige aftaletekst. Det er det absolut. Og at man tidligere har begået fejl og ikke har været efter de lande med Tyskland og Frankrig i spidsen, som overtrådte de aftalte spilleregler, er jo ikke nogen undskyldning for at gentage de fejl. Tværtimod er det, man gør nu, at man handler, at man viser ansvarlighed, at man viser, at man ikke vil tolerere de her fejl.

Det er rigtigt, at det godt kunne være en idé at diskutere, om man skulle kaste sig ind i noget, hvor alle fejl bare blev accepteret og tolereret, og hvor man ikke havde nogen form for sanktioner mod nogen overhovedet. Men når man nu netop går ind og siger, at man faktisk vil have strammet op på de her regler, og man vil have, at de bliver overholdt, synes jeg ærlig talt, at det er en rigtig god idé.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste er hr. Per Clausen fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Per Clausen (EL):

Jeg synes altid, at det er spændende, når det i EU-debatter bliver beskrevet, hvilke ulykker der vil falde ned over os, hvis vi ikke tilslutter os et eller andet.

Jeg ved ikke, om hr. Jakob Ellemann-Jensen kan huske – ellers er jeg sikker på, at han kender nogen, der kan minde ham om det – hvordan debatten om euroen var i sin tid, debatten om, hvor mange ulykker der ville falde ned over vores hoved, hvis vi ikke kom med i euroen. Og hvordan tror hr. Jakob Ellemann-Jensen at man ville have reageret fra tilhængerside, hvis vi havde sagt, at der ville ske det, at samtlige eurolandes kreditværdighed ville blive nedgraderet, mens Danmarks ikke ville blive det? Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad hr. Jakob Ellemann-Jensen ville have sagt til det argument dengang.

Det andet spørgsmål, jeg bare vil stille hr. Jakob Ellemann-Jensen, er: Mener han, at indførelse af automatiske sanktioner, hvis man ikke følger de regler, der er vedtaget i EU, kan gennemføres, uden at vi kommer i konflikt med vores euroforbehold? Det synes jeg da også er lidt spændende at vide, for det er jo kernen i det, som er konsekvensen af hr. Jakob Ellemann-Jensens ubetingede tilslutning til den her europagt.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Med hensyn til ulykker, der vil regne ned over os, erindrings jeg ikke, det har i hvert fald ikke været min hensigt, at jeg har opstillet en liste over ulykker, der ville regne ned over os.

Det, jeg siger i den forbindelse, er, at hvis vi stiller os op og siger, at vi ikke vil skrive under på at overholde de her spilleregler, vil det naturlige spørgsmål fra resten af verden, fra markedet, være, hvad vi så har tænkt os. Det mener jeg ikke er en opstilling af et rædselsscenario. Men hvis jeg stod udenfor og konstaterede, at nogle ikke ville skrive under på regelsættet, ville jeg nok have en lille antagelse af, at de ikke havde tænkt sig at overholde det.

Det mener jeg ikke er en beskrivelse af en regn af ulykker. Jo, det vil være skidt for Danmark. Det vil betyde, at vi vil få vanskeligere

ved at overbevise markedet om, at vi handler ansvarligt. Selvfølgelig kan vi gøre det, det vil bare stille nogle endnu mere skærpede krav til os, hvad angår økonomisk ansvarlighed. Og det er ikke nødvendigvis en ulykke. Det er jeg helt sikker på at i hvert fald den her side i Folketingssalen kan blive enige om at finde ud af hvordan vi gør. Men jeg tror ikke, det vil være i hr. Per Clausens interesse, at vi skal spænde tommelskrueerne yderligere, end der er lagt op til her.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Per Clausen (EL):

Nu er det der med uansvarlig økonomisk politik altid meget spændende. Jeg tror, at det er 1½ år siden, at jeg i Europaudvalget blevet belært af en borgerlig minister om, at nu skulle jeg jo ikke forholde mig kritisk til Tysklands økonomiske politik, for det var sådan et eksempel på, hvordan man førte en klog økonomisk politik. Spørgsmålet er, om ikke også Tyskland førte en klog økonomisk politik i 2003, da man faktisk i en kortere periode ikke overholdt de kriterier, der lå i euroen. Det kan godt være, at det var det, det kan være, at det var forudsætningen for den økonomiske udvikling efterfølgende, og at det var noget andet, der førte til krisen. Men lad det nu ligge.

Jeg er glad for, at hr. Jakob Ellemann-Jensen lover os, at vi ikke skal have en gentagelse af den debat, vi havde om euroen, for der må man nok kunne sige, at det gik nogenlunde modsat af det, eurotilhængerne sagde.

Så vil jeg godt gå til et andet, spændende spørgsmål: Kan man tilslutte sig en pagt, der giver automatiske sanktioner, uden at komme i konflikt med euoundtagelsen? Altså, et eller andet sted må det vel være muligt at have en mening om det, også inden de højere juristerovre i Justitsministeriet har haft en mening om det. Altså, er det virkelig sådan, at det ligger inden for euroforbeholdets ramme at tilslutte sig en pagt, som fører til, at man automatisk kan straffes, hvis man overtræder nogle aftaler, der er truffet i EU?

Kl. 15:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 15:59

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg synes, at formandens stemme er blevet lidt dybere.

Jeg vil gentage mit svar fra tidligere om, at jeg ikke vil give mig i kast med en granskning af Danmarks Riges Grundlov i forbindelse med det her forbehold på det her område. Det synes jeg vi bør afvente en stillingtagen til. Og så bør vi også dels afvente vores egen konklusion om, om det er muligt med de konstellationer, der bliver stillet op, dels hvilke andre muligheder der vil være. For hvis det her ikke er muligt for Danmark at tiltræde, jamen hvad er så muligt, hvad kan vi så have? Er det muligt at have regler uden sanktioner? Og det lyder jo besynderligt, det er ligesom med Folketingets rygepolitik. Er det muligt, og er det effektivt at have regler uden sanktioner? Det ved jeg ikke.

Kl. 16:00

Formanden:

Det vil vi også se med hensyn til Folketingets rygepolitik i nær fremtid.

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Nikolaj Villumsen.

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg kan forstå på Venstre, at Venstre er enormt glade for den europagt, som ligger efter aftalerne i sidste uge. Så derfor vil jeg spørge Venstre, ligesom andre også har gjort, hvorfor Venstre ikke kan støtte en folkeafstemning. Hvis man mener, det er en god politik, så er det vel også en politik, som danskerne skal have lov at sige ja til. Man kunne jo spørge Venstre, om grunden til, at man ikke ønsker en folkeafstemning, kunne være, at Venstre var bange for, at danskerne endnu en gang skulle fravælge Venstres politik, for hr. Lars Løkke Rasmussen har gjort det meget klart, at det er en borgerlig økonomisk politik, der ligger i den her europagt. Så derfor vil jeg høre Venstre, om man frygter danskernes dom over den borgerlige økonomiske politik.

Kl. 16:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:01

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg synes, det er en interessant betragtning, at hvis det er en god politik, er det vel også en politik, vælgerne skal tage stilling til. Så kan vi jo aflyse det repræsentative demokrati og gå hjem alle sammen. Nu har vi altså valgt nogle mennesker til at sidde herinde og varetage lovgivningsprocessen, og det tror jeg er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på i stedet for at mødes ved tingstedet hver aften kl. 20.00. Derfor har vi nogle regler for, hvad der skal og hvad der ikke skal sendes til folkeafstemning. De regler skal overholdes, og vi er helt sikkert mange, der vil holde regeringen op på, at de regler bliver overholdt.

Kl. 16:02

Formanden:
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:02

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er det jo sådan, at vi før har haft folkeafstemninger, selv når juristerne ikke har vurderet, at der har været tale om suverænitetsafgivelse. Vi er selvfølgelig alle sammen enige om, at hvis der er tale om suverænitetsafgivelse, skal det til folkeafstemning, men det kan jo tit være noget, jurister kan tygge længe på. Det bliver spændende at se. Jeg havde håbet, at regeringen bare ville afvise det som den borgerlige politik, det nu engang er, men det bliver også spændende at se, hvad der sker der.

I 1986 havde vi jo en folkeafstemning om det indre marked, og jeg vil bare høre ordføreren, om han ikke er enig i, at danskerne to gange har stemt nej til at være med i euroen og derfor egentlig godt kunne få lov at tage stilling til en så afgørende vigtig ting som den nye vej for Europa, som jo udstikkes i den her europagt.

Kl. 16:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:03

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er ganske rigtigt, at vi adskillige gange har fået cementeret undtagelsen fra euroen, og euroen vil heller ikke blive indført i kongeriget Danmark uden en folkeafstemning. Det kan jeg helt sikkert berolige hr. Nikolaj Villumsen med, men det betyder jo ikke, at alle andre ting, der vedrører Den Europæiske Union, skal til folkeafstemning. Det er en spojs analogi, når man siger, at når vi nu har sagt nej

til euroen, må noget andet nødvendigvis til folkeafstemning. Den sammenhæng kan jeg ikke rigtig se, og jeg deler ikke den opfattelse.

Kl. 16:03

Formanden:

Den næste korte bemærkning er fra fru Mette Bock.

Kl. 16:03

Mette Bock (LA):

Ordføreren er jurist og har flere gange henvist til, at vi må afvente udtalelserne fra juristerne i Justitsministeriet, og det er jo fint at få den juridiske legalitet afklaret. Men ud over det er ordføreren også politiker, og der er også noget, der hedder politisk legitimitet, som ikke handler om jura. Vi har jo faktisk – også her i Danmark – en erfaring med at lave vejledende folkeafstemninger. Jeg vil gerne høre, om Venstres politiske ordfører eventuelt kunne forestille sig et politisk mod til også at sikre den politiske legitimitet i et så alvorligt spørgsmål som det, vi diskuterer her, også selv om juristerne måtte sige, at der ikke ifølge grundloven var behov for, at vi skulle have en folkeafstemning.

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu er Venstres politiske ordfører ikke til stede i salen. Jeg synes, at der er et mønster, der gentager sig. Hvorvidt det her skal til folkeafstemning eller ej, er op til regeringen, og det må være en beslutning, der bliver truffet på det fulde grundlag, når det foreligger, og det gør det ikke endnu. Der foreligger nogle punkter, som vi i Venstre siger at vi synes godt om, som vi synes er en god idé. Vi er faktisk stort set de eneste, der melder klart ud på den positive side. Vi synes, det her er en god idé. Det tør vi godt at stå ved. Men derfra og så til at sige, at den færdige tekst ser sådan og sådan ud, er der immer væk et stykke. Vi siger, at vi gerne vil være med til de her ting, men hvorvidt det skal til folkeafstemning eller ej, må man jo tage stilling til, når teksten foreligger.

Kl. 16:05

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 16:05

Mette Bock (LA):

Jeg synes, det er bekymrende, at man skal lægge sig så meget op af hele den juridiske paragrafdiskussion, når vi er inde omkring noget så politisk vigtigt som det her. Venstre er tilhænger af det europæiske samarbejde, og det er vi også i Liberal Alliance.

Min bekymring går på, at vi ved at tage dette skridt i virkeligheden er med til at splitte Europa i stedet for at samle Europa. Vi ser allerede nu, at vi har et Europa i tre spor. Vi har eurolandene, vi har europuslandene, og vi har en britisk udmelding klar allerede nu om, at man ikke ønsker at deltage i det her. I forbindelse med den politiske diskussion om, hvad det er for et Europa, vi ønsker skal udvikle sig, hvis vi ønsker at realisere den vision, der oprindelig lå for det europæiske samarbejde, kan det så ikke bekymre ordføreren, at vi ved at have politikere, som nu hen over hovedet på befolkningerne ønsker at etablere denne europagt, i virkeligheden kan være med til at få sammenholdet i Europa til at bryde sammen?

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan bekræfte, at jeg også er ualmindelig bekymret for sammenholdet i Europa, særlig med Storbritanniens meget hurtige stillingtagen til ikke at ville være med i det her. Når fru Mette Bock siger, at det er bekymrende, at man venter på en afklaring af paragrafferne, vil jeg sige, at det måske er lige så bekymrende at kaste sig ud i at være en voldsom tilhænger af folkeafstemninger, inden man ved, om det er relevant.

Men vi skal være bekymret for, at Europa bliver delt op i flere spor. Det er en bekymring, jeg virkelig deler, og det tror jeg at vi alle sammen gør. Men vi er nu engang ikke herrer over, hvad de andre selvstændige nationer i EU gør og foretager sig og vil være med til. Vi må altså trods alt nøjes med lige at blive enige med os selv om, hvad vi vil, og der siger vi fra Venstre: Vi vil på det foreliggende grundlag gerne være en del af europagten.

Kl. 16:07

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Ole Birk Olesen (LA):

Venstres ordfører siger, at det er en nødvendighed for euroens stabilitet, at der er sanktioner over for lande, som ikke overholder de fælles økonomiske spilleregler, og det er jeg enig i. Det er en nødvendighed for euroens stabilitet. Det var derfor, jeg var en af dem, der stemte nej til euroen i 2000, fordi jeg kunne se, at de fælles regler, som var nødvendige for at få euroen til at fungere, ikke var til stede. Det var den ene grund, og den anden grund var, jeg ikke syntes, at Europa skulle være bundet af de nødvendige regler, som jeg kunne forudse.

Så er vi ved det næste: Hvad der er nødvendigt for euroens stabilitet, er jo ikke det samme som, hvad det er nødvendigt, Danmark skal gøre. Det er ikke nødvendigt, at Danmark er en del af euroen eller europagten. Det er ikke en nødvendighed. Det er noget, som vi her i Folketinget kan vælge eller vælge fra. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om han ikke anerkender værdien af den pluralitet, der er i Europa med forskellige lande med forskellige styreformer – nej, ikke forskellige styreformer, men forskellige politikker, også i finanspolitikken.

Kl. 16:08

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er glad for, at det med styreformerne blev rettet, fordi jeg vil sige, at nogle af de styreformer, der tidligere har været i Europa, har bekymret mig en del.

Jeg er ualmindelig begejstret for pluraliteten i Europa. Det er derfor, jeg betragter mig selv også som europæer foruden at være dansker. Så den er jeg mægtig glad for, og den er jeg en stor tilhænger af.

Hr. Ole Birk Olesen har fuldstændig ret i, at det ikke er nødvendigt, at Danmark er del af euroen. Det er der da heller ikke nogen der har hævdet. Vi er nogle, der mener, at det vil være en fordel, at Danmark tiltræder europagten, men derfra og til at hævde, at det vil være en nødvendighed med euroen ... Jeg forstår sagtens hr. Ole Birk Olesens bekymringer, og jeg vil da sige, at det var en stor fremsynethed dengang, at man allerede kunne se, at de ting var nødvendige, og det ville jeg ønske at ordføreren havde sagt lidt højere, sådan at de også havde hørt det i Tyskland og Frankrig, for så havde vi ikke stået i den her situation i dag. Vi må erkende, at der ikke blev holdt godt nok øje, men det er ikke nogen undskyldning for ikke ville ændre på det.

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:09

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne fortsætte i sporet med pluralitet for de forskellige finanspolitikker rundtomkring i Europa. Det her kan man jo set med ordførerens og også med mine briller betragte som en positiv ting: at der stilles krav om, hvor stor en gæld der må stiftes rundtomkring i de forskellige lande. Men det er jo blot begyndelsen. Det næste kan vel være, at europagtens medlemmer og dem, der tilslutter sig europagten, f.eks. bliver pålagt at have minimumssatser for forskellige skatter, fordi man mener, det er økonomisk usolidarisk, hvis nogle lande bedriver usolidarisk skattekonkurrence ved f.eks. at have lave selskabsskat. Det kunne være det næste. Et tredje element, der kunne komme på et tidspunkt, kunne være et krav om, at der skulle igangsættes en socialdemokratisk kickstart på paneuropæisk plan, den dag alle regeringer i Europa måske er socialdemokratiske. Man kan forestille sig alt muligt inden for det her. Kan Venstres ordfører så i den situation se fordelene ved, at Danmark kan sige nej?

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:11

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg synes, det er interessant, at hr. Per Clausen før talte om positivisidens syn på alle de ulykker, der vil regne ned over os, hvis vi siger nej til det her. Jeg synes nu ærlig talt, at det er den anden del af begejstringsfløjen, som ytrer sig relativt tungt i den retning nu.

Man kan forestille sig mange mareridtsagtige scenarier, herunder at hele Europa er fyldt med socialdemokratiske regeringer, og det ville da være skræmmende og modbydeligt. Men hvis vi tager udgangspunkt i, hvilke ulykker der kan ske, så må vi hellere blive hjemme, og det er altså ikke den indstilling, jeg går ud i verden med. Jeg går ud i verden med et åbent sind og oprejst pande og regner med, at verden ikke vil mig det ondt. Jeg vil virkelig ønske, at hr. Ole Birk Olesen får det på samme måde på et tidspunkt.

Kl. 16:11

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til Venstres ordfører. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Nu er det jo en forespørgsel, som kører noget i et spor, men det var vel kun at forvente med den sidste uges hektiske aktivitet. Ikke desto mindre synes jeg, at jeg vil kommentere lidt af det, der blev sagt af europaministeren, om de fire områder, som man vil prioritere. Jeg vil måske ikke være lige positiv, men om ikke andet har jeg da i hvert fald kommenteret dem.

Et af områderne er budgetrammen for 2014-2020, og der vil jeg helt klart fra Dansk Folkepartis side opfordre regeringen til, at man forsøger at holde budgetterne i ro. Det er mit helt klare indtryk, at hver gang vi har budgetter oppe på Europaudvalgsmøderne, kommer der meget store ønsker både fra Kommissionen og fra Europa-Parlamentet om at øge budgetterne i en væsentlig højere grad, end f.eks. medlemslandene gør. Så det skal være en opfordring.

Jeg også godt opfordre til, at når man taler om, at EU skal være mere sikkert, og at vi skal bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, at man så ser på den grænsekontrol, som den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti fik indført, for jeg har stadig væk ikke forstået logikken i at ville kunne få fat i mere grænseoverskridende kriminalitet, at man så nedlægger al kontrol ved grænserne, for det er jo reelt det, der sker. Det betyder jo, at hvis de ydre grænser ikke er sikre nok, har man, når man så er kommet ind i EU, frit spil.

Så er der den aktuelle debat, som jo bestemt er væsentlig, og som bestemt også vil komme til at præge formandskabet – det er der jo ingen tvivl om – nemlig europagten. Jeg sidder faktisk nogle gange, når vi diskuterer det, og det har vi jo gjort rimelig meget i den sidste uge, og bliver en lille smule vred, for en ting er, at regeringen fedt-spiller om europagten og ikke vil komme med nogen som helst udtalelse om den topmødeerklæring, der er kommet, kun at det ser positivt ud osv., men man vil i hvert fald ikke komme med sin egen vurdering af, om man synes, det er en god eller dårlig idé. Det synes jeg er en ting.

En anden ting er, at vi har, jeg var lige ved at sige to støttepartier, Venstre og Konservative, hvoraf Venstre i hvert fald meget klart har meldt ud og sagt, at de synes, at europagten er rigtig god. Den vil de gerne være med i, og de synes så måske bare ikke lige, at det skal til folkeafstemning. Det, man gør, er, at de fem unionspartier, der er i Folketinget, spiller sammen, og det på trods af, at her leger V og K, som jo egentlig nok i bund og grund ikke ønsker den siddende regering, parlamentarisk grundlag, når drejer sig om EU-politik, for Enhedslisten har meldt ud: Vi vil have en folkeafstemning.

Jeg synes jo, at det er noget bekymrende, at lige så snart det er EU, så er der, på trods af at der er forskellighed i politik herhjemme, det bestemt ikke på EU-plan. Jeg synes, det er bekymrende, at vi skal høre fra Venstres ordfører, at man ikke skal kaste sig ud i en folkeafstemning, før vi ved, om det er relevant, og det er, efter at samme ordfører har sagt, at de vil Europa, som jeg kunne forstå betød, at de gerne vil være involveret og sådan noget, men de vil åbenbart ikke de mere end 50 pct. danske borgere, der siger, at der selvfølgelig skal være en folkeafstemning. Det er jo det, der er kommet frem, at der skal være en folkeafstemning. Det viser en meningsmåling fra i tirsdags.

Det bekymrer mig, at den socialdemokratiske ordfører, uanset hvad vi spørger om, ikke har en holdning til noget som helst af det, der står i topmødeerklæringen. Sådan som jeg hører ordføreren, kunne det lige så godt være et blankt stykke papir, for medmindre jurister har vurderet det, har man ikke nogen mening om noget som helst. Jeg kan forstå, at samme ordfører mener, at Socialdemokraterne i Sverige er useriøse, fordi de jo sådan set har taget stilling til det, inden der var jurister, der havde vurderet det. Det vil man bestemt ikke gøre. Det mente ordføreren ikke var seriøst. Så Socialdemokraterne i Sverige er åbenbart useriøse.

Det, der bekymrer mig mest, er det, man meget tydeligt tilkendegiver om den topmødeerklæring, der kommer ud. Herom har kansler Merkel meget tydeligt sagt, at det her er et skridt på vej til en finanspolitisk union – i øvrigt med en hamrende borgerlig politik, som jeg faktisk til dels godt kunne være enig i, men som jeg ikke synes EU skal bestemme. Om den sidder man bare lige så stille og siger: Jamen det er da fint, men vi vil bare ikke lige tage stilling til, om vi vil være med eller ej. Det er jo helt legitimt det, som de 17 lande gør. Fuldstændig legitimt. De har frivilligt valgt en valuta, og de forsøger selvfølgelig at gøre noget for at redde det samarbejde. Så kan de lave sanktioner, og de kan gøre, hvad de vil, men det er altså frivilligt valgt. Men danskerne har altså sagt nej, og det er ikke en nødvendighed, at Danmark går med i det.

Jeg er meget spændt på det kommende halve år. Det bliver interessant at se, hvad der kommer til at ske med formandskabet.

På Dansk Folkepartis vegne vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Danmark overtager EU-formandskabet i en tid, hvor det står klart for alle neutrale observatører af euroen, at den fælleseuropæiske valuta, euroen, synger på sidste vers, fordi den er fuldstændig fejlkonstrueret. Det danske formandskab bør påtage sig opgaven med at sikre, at rekonstruktionen eller i sidste instans afviklingen af euroen sker på en så intelligent og hensynsfuld måde, at effekterne af det ikke får alt for alvorlige konsekvenser for økonomien i EU og Danmark.

Folketinget opfordrer regeringen til især at fremme målsætningen om

- at sikre, at euroen afvikles på en så intelligent og hensynsfuld måde, at markederne reagerer mest muligt afbalanceret,
- at arbejde for, at EU-landenes konkurrenceevne ikke bliver svækket af en u hensigtsmæssig og ensidig satsning på dyr grøn energi,
- at bevare de danske EU-forbehold 100 pct. intakte og
- at arbejde for, at EU's budgetter ikke stiger, men holdes i ro eller sænkes frem til 2020«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Kl. 16:18

Formanden:

Det af fru Pia Adelsteen oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Vi lever i en udfordrende tid, og det bliver en udfordrende opgave for den danske regering at varetage det danske EU-formandskab her fra den 1. januar. EU står jo splittet, må vi erkende, efter briternes veto af den her nye finanspagt, og den økonomiske krise i Europa er både dybere og længere, end de fleste havde forestillet sig for få år siden.

Jean Monnet, en af EU's grundlæggere, sagde lidt højstemt måske, for det var med anden verdenskrig tydelig i baghovedet, at der ingen fremtid er for Europas folk undtagen i fællesskab; få mennesker til at arbejde sammen, vis dem, at bag ved deres forskelligheder og geografiske grænser findes den fælles interesse.

Det er stadig sandt, og det er stadig udgangspunktet for det EU, som den danske regering skal stå i spidsen for. Det er udgangspunktet for det fællesskab og det samarbejde, der i mere end 60 år har bevaret freden i Europa, skabt vækst og velstand for alle EU's medlemmer og været en magnet for demokratiske, økonomiske og retslige reformer i alle de lande, der søger og ønsker optagelse i EU. Og nu er det samarbejde i krise, den største krise siden netop anden verdenskrig.

Nu skal vi som et lille land med en effektiv centraladministration vise, at vi kan hjælpe med til at få samarbejdet tilbage på sporet; det spor, som skal lede til de prioriteter, som den danske regering har for formandskabet: Et ansvarligt, dynamisk, grønt og sikkert Europa. Det er gode prioriteter. Vi kan bidrage til det fortsatte arbejde med at sikre en stærkere og ansvarlig europæisk økonomi, sådan at vi også kan komme videre og få gang i den grønne vækst og i beskæftigelsen i Europa. Det er der brug for.

Det er også under det danske formandskab, at det nye langsigtede budget for EU skal forhandles. Det bliver ikke alene endnu en udfordrende, men også fantastisk spændende opgave. Perspektiverne er mere opløftende, end de har været længe. I udspillet fra Kommissionen lægges der op til, at landbrugsstøtten beskæres, gøres grønnere, og at der flyttes meget store summer til forskning, udvikling og in-

novation – det, vi skal leve af – så store, at det kan betyde et markant løft til dansk forskning, hvis vi formår at fortsætte med at hente mindst lige så mange EU-midler til Danmark, som vi gør i dag.

Så der er også meget at se frem til, der er meget at tage fat på, og så kan det godt være, at man med Madeleine Albright's ord skal være enten et geni eller fransk for at forstå Europa. Alle lande og alle regioner har tydeligvis hver sine særegenheder, f.eks. har Joschka Fischer sagt, at for at forstå de danske forbehold skal man være enten dansk eller masochist, og selv om jeg er imod forbeholdene, synes jeg, at jeg har en god forståelse for, hvorfor vi har dem. Vi er forskellige, men vi har fælles interesser, også her i Folketinget, når det gælder EU.

Så for nu at blive ved statsministerens opfordring til det brede samarbejde, er det måske på sin plads at slutte med at citere Uffe Ellemann-Jensen:

»Et mere opdelt Europa er en dårligere løsning end et samlet Europa, men det er en langt bedre løsning end et Europa i opløsning.«

Vi er på rette spor. Jeg ser frem til, at det danske formandskab går ind i arbejdet med at holde Europa på sporet ud af krisen, så der kan komme styr på økonomien og vi kan få væksten tilbage. For mig er der ikke tvivl om, at europæiske udfordringer kræver europæiske løsninger. Tak.

Kl. 16:23

Formanden:

Der er foreløbig tre korte bemærkninger, og den første er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:23

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg spurgte tidligere den socialdemokratiske ordfører, om man fra regeringens side var tilfreds med blot at være en slags protokolfører, for der syntes jo ikke sådan rigtig at være nogen nye initiativer. Det, man vil beskæftige sig med, er mest de ting, der er på dagsordenen i forvejen, og så var det, jeg tænkte, at det, når vi nu havde den radikale ordfører på talerstolen, måtte være muligt at komme lidt tættere på det, for det kan jo umuligt passe, at De Radikale ikke har et meget klart svar på, hvad man vil med formandskabet i EU. Vi kan da også forstå, at regeringen selvfølgelig gerne vil have, at man kan få et godt formandskab nu i løbet af det næste halve års tid. Det kan vi jo godt forstå; det havde vi også tidligere, og det vil vi også gerne se igen.

Så er det meget nærliggende at komme ind på det helt aktuelle spørgsmål, nemlig om De Radikale aktivt vil arbejde for og faktisk gerne vil melde ud: Ja, vi skal med i den her europagt rent politisk. Det er fair nok, at der er nogle juridiske ting, der først skal afklares, men nu må vi have på bordet, hvad De Radikale rent faktisk synes: Skal vi med i den her europagt? Hvad siger De Radikale til det?

Kl. 16:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:24

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Til det første, der blev sagt om, at der ikke er nogen nye initiativer, vil jeg sige, at jeg synes, at både statsministeren og europaministeren ridsede rigtig, rigtig mange af de opgaver, der ligger i formandskabet, op. Men jeg er sådan set helt indforstået med, at det ikke er det danske formandskab, der skal komme med en lang liste over særlige danske kæpheste, som vi nu skal have ind på dagsordenen. Det mener jeg ikke er en af de ting, der ligger i det at varetage formandskabet. Der er en EU-dagsorden, som EU-landene er blevet enige om,

og den skal vi løfte, og vi skal vise, at vi kan gøre det ordentligt, så vi får Europa tilbage på sporet for vækst og beskæftigelse.

Der var også et spørgsmål til, og jeg svarer gerne på det: Jeg er helt afklaret med, at det skal ske i god ro og orden. Jeg har ikke nogen som helst radikale problemer med at sige, at vi altså er nødt til at finde ud af helt præcis, hvad der juridisk er op og ned i det her for et ikkeeuroland, før vi kan sige, om det er en god idé at tilslutte sig det hele eller dele af det. Det, jeg helt tydeligt kan sige, er, at vi er glade for, at der er kommet en aftale. Det er rigtig vigtigt for at sikre økonomisk stabilitet i Europa, og det er også vigtigt for den danske økonomi.

Kl. 16:25

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:25

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen jeg efterlyste sådan set ikke nogen særlige danske kæphest, som man skulle arbejde med. Men hvis man skal være formand for et foretagende, må det jo selvfølgelig være sådan i fællesskabets interesse, at man skal arbejde for nogle ting, og det er lidt derfor, jeg bruger det billede med, om man bare er tilfreds med at være protokolfører. For der må jo være en mening med, at man sidder i formandsstolen, og der kan man vælge blot at være ordstyrer, eller man kan vælge at læne sig lidt frem i formandssædet og f.eks. sige: Ja, vi skal arbejde for at få så mange lande som overhovedet muligt med i den her europagt. Der må jo ligesom være lidt mere skarphe og flere prioriteringer, eller vil man bare være protokolfører? Det var sådan set også derfor, jeg spurgte, hvad man selv syntes. Altså, når man f.eks. skal forestille sig, at man sidder i formandssædet og argumenterer for at få så mange lande som overhovedet muligt med, så er det jo meget relevant, at man selv har et bud på, hvad man ønsker med det.

Så det er da nogle fuldstændig aktuelle spørgsmål at få afklaret, og hvis det i givet fald er sådan, at man ønsker at komme med, så skal man have forudsætningerne i orden, og der kan vi jo forstå at den nye økonomiske politik fra regeringens side ikke opfylder kriterierne. Så vil man feje for egen dør først?

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Nu handler den her debat jo om formandskabet og ikke om finanspagten, og både statsministeren og europaministeren har oprettet en række prioriteter for det her formandskab, nemlig et dynamisk, grønt, sikkert Europa, der opfører sig økonomisk ansvarligt. Der er det selvfølgelig rigtig vigtigt, at vi har fået den her pagt på plads. Vi skal finde ud af, hvad det betyder for Danmark, hvis vi skal tilslutte os, altså hvis vi skal tilslutte os det hele eller dele af det, og om vi skal tilslutte os. Det har vi endnu ikke afklaret, fordi der endnu ikke ligger en juridisk aftale. Det synes jeg sådan set er helt enkelt.

Kl. 16:27

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Jeg undrer mig altid over, at man får et svar, når man spørger, om et parti er indstillet på at tilslutte sig. Der synes jeg Venstre var

rimelig klare i mælet. Så kan vi altid diskutere, hvor jeg synes det ikke var så klart.

Men ordføreren siger, at man skal have en vurdering, så man kan finde ud af, om man skal tilslutte sig det hele eller dele af det. Mit spørgsmål går vel egentlig på, hvorfor ordføreren siger sådan. Er det, fordi man synes, at pagten er god – altså det hele, selv om den ikke er juridisk vurderet og det stadig væk er i overskriftsform og alt det her? Synes man den er god? Synes man det vil være godt for Danmark, eller synes man, at det kun er nogle punkter, og kan ordføreren så ikke udpege de punkter, der skulle være gode?

Kl. 16:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:28

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan ikke stå og pinde den her aftale ud i, hvilke punkter jeg synes er helt rigtige eller lidt forkerte eller en lille smule mere rigtige. Det er af samme grund, som det, jeg svarede før, nemlig at vi er nødt til at få pindet ud, hvad der er de politiske, de økonomiske og de juridiske konsekvenser af aftalen.

Jeg kan sige helt klart og tydeligt, at jeg er glad for, at der er kommet en aftale i stand i Europa. Som jeg sagde før, havde det været bedre, hvis vi havde kunnet samle Europa fuldt og helt, men det her er den næstbedste løsning. Det er godt for dansk økonomi. Det er også godt, at der er stabilitet og en ansvarlig linje i resten af Europa. Det er rigtig godt, også for dansk økonomi.

Kl. 16:28

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:28

Pia Adelsteen (DF):

Det, som undrer mig, er, at der under punkt 9 i topmødeerklæringen ordret står, at vi er fast besluttede på at arbejde hen imod en fælles økonomisk politik. Synes ordføreren, det er en god ting eller en skidt ting?

Altså, jeg behøver ikke en jurist til at vurdere, hvad der står der. Jeg forstår det godt. Det kan godt være, man kan skrive det fint med juridisk sprog, men så forstår jeg det ikke. Så det her er faktisk klokkeklart. Er det noget, ordføreren vil? Er det noget, Radikale vil?

Er det noget, Radikale vil, når der under punkt 4 står, at det årlige strukturelle underskud generelt ikke må overstige 0,5 pct. af det nominelle BNP? Og så står der lige nedenunder, at en sådan bestemmelse også indføres i medlemsstaternes retssystemer på forfatningsniveau eller tilsvarende niveau. Synes ordføreren, synes Radikale, det er godt eller skidt? Jeg forstår det godt, jeg behøver ikke en jurist til at vurdere det. Og det er det, jeg bare savner et klart svar på.

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, det er rigtig godt, at der er kommet en aftale i eurolandene, for det er det, der er, så vi får en ansvarlig linje i eurolandene. Vi ved endnu ikke, hvad det kommer til at betyde for ikkeeurolandene, herunder for Danmark. Selv om jeg gerne ville være med, er vi det ikke, og det respekterer jeg fuldt og helt. Derfor kan vi ikke sige præcis, hvad der allermest er i Danmarks interesse, men vi er rigtig glade for, at der er kommet en aftale.

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

vil heller ikke male os op i et hjørne, hvor ingen kan forhandle med os. Vi må også være realister. Det er jo bl.a. også en det danske formandskabs prioriteter at indarbejde udviklingsmål; at man altså hele tiden sikrer, at udviklingspolitikken bliver mainstreamet ind i bl.a. landbrugspolitikken. Det er jeg rigtig glad for.

Kl. 16:33

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak for det og tak til ordføreren. Jeg vil tale om en af de andre ting, som også skal diskuteres under formandskabet, nemlig EU's landbrugsstøtte, som jo skal genforhandles. Der plejer vi jo at være enige her i Folketinget. Alle partier har været imod landbrugsstøtten og er det på papiret sådan set stadig. Enhedslisten og De Radikale har jo ofte påpeget, at den er til skade for verdens fattigste.

Nu kan jeg så forstå, at alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten har den holdning, at det ikke er muligt at afskaffe landbrugsstøtten. Så nu skal vi prøve at få mest muligt hjem til de danske landmænd. De skulle nødtigt snydes. Så vil jeg bare gerne høre ordføreren, om ordføreren mener, at de fattige bønder i verdens fattige lande, som f.eks. Bangladesh og Cameron, har samme interesser som rige danske bønder.

Kl. 16:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:31

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Det er et rigtig godt spørgsmål. Vi går såmænd stadig ind for at afskaffe landbrugsstøtten, men vi er også realistisk indstillet i forhold til at opnå kompromiser på tværs af 27 lande. Vi tror ikke på, at det kan lykkes at afskaffe landbrugsstøtten, hverken i morgen, det næste år eller om 3 år.

Derfor arbejder vi hårdt for, at landbrugsstøtten for det første bliver skåret ned – der går lige nu rigtig meget mere til forskning og udvikling i det udspil, der ligger – og at der for det andet stilles grønne krav til en stor del af landbrugsstøtten. Det synes jeg er en rigtig, rigtig god idé. Det er ikke noget, som alle danske landmænd, skulle jeg hilse at sige, hilser velkommen, men det er den vej, vi skal. Jeg er glad for, at det er det initiativ, der ligger på bordet. Jeg tror, at det danske formandskab kan bidrage rigtig godt til, at det kommer videre.

Kl. 16:32

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:32

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at lige præcis landbrugsstøtten, som vi taler om her, skal genforhandles under det danske formandskab. Dermed er det vel en historisk chance for at få lavet noget om. Jeg håber, at vi kan være enige om, at det ville være en fordel for på længere sigt at få det ønske fremmet, at den danske regering indtager en position, der hedder, at man ønsker at afskaffe landbrugsstøtten, i stedet for at man accepterer den og har en linje, hvor det gælder om at få flest mulige penge hjem til danske landmænd.

Kl. 16:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at den danske regering indtager en rigtig fornuftig position, i og med at vi siger, at landbrugsstøtten skal reformeres. Det er også det oplæg, der ligger. Det er et meget ambitiøst oplæg. Men vi

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:33

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak. Ordføreren kaldte i september den daværende regerings EU-formandskabs-planer for – og jeg citerer – det vildeste discountformandskab, vi nogen sinde har stillet med. Og så krævede De Radikale ellers, at der blev lagt 100 mio. kr. oven i budgettet. Det er ikke rigtig sket, kan man sige. Budgettet er stort set fastholdt, efter at De Radikale er blevet en del af den nye regering. I stedet har man indført en fyringsrunde i Udenrigsministeriet.

Mener De Radikale så stadig væk, at det er det vildeste discountformandskab, vi nogen sinde har leveret?

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Den gode og helt klare indrømmelse her er, at det jo er et bud, og heller ikke Det Radikale Venstre fik al sin politik igennem. Sådan kan det gå. Der er afsat 10 mio. kr. ekstra til det her formandskab. Det er immer væk et relativt godt beløb i betragtning af den meget slunkne kasse.

Kl. 16:34

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 16:34

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Man kunne også sige, at det sammenholdt med de 100 mio. kr. er et relativt lille beløb. Det er sådan set kun en tiøre pr. krone. Kunne man deraf udlede, at det måske – det blev sagt her den 13. september, så vidt jeg husker, altså tilfældigvis 2 dage før et folketingsvalg – var et lille drilleri til den siddende regering og ikke et reelt ønske fra Det Radikale Venstre?

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, det mener jeg bestemt ikke at man kan. Det er faktisk noget, vi har arbejdet på længe og i øvrigt har sagt tidligere og ikke kun i den valgkamp, vi er gået igennem for et par måneder siden. Men det er klart, at vi ikke kan få alle vores ønsker opfyldt, og det her er nok et af dem.

Kl. 16:35

Formanden:

Fru Lykke Friis for en kort bemærkning.

Lykke Friis (V):

Tak. Nu var ordføreren jo inde på vigtigheden af sprogkundskaber i den europæiske debat, i fransk og så også i dansk. Så er der selvfølgelig også et tredje sprog: tysk. Jeg sad og lyttede til, hvad Deutschlandfunk kunne berette om vores møde i Europaudvalget den anden dag, og det var under overskriften »Rückwärtsgang«, og det var Europakt »doch ohne Dänemark«. Altså, er Danmark på vej tilbage, skal europagten alligevel være uden Danmark. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad er egentlig ordførerens holdning – vi har også set det i Financial Times – til, at der sådan er usikkerhed i resten af Europa om, hvad Danmark egentlig mener i det her meget principielle spørgsmål, lige ganske kort tid inden Danmark sætter sig i formandskabsstolen?

Kl. 16:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:35

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, hvad regeringens linje er. Regeringens linje er, at nu afventer vi de økonomiske, juridiske og politiske afklaringer af den her finanspagt for at se, hvordan et ikkeeuroland stiller sig i den sammenhæng. Den linje er jeg helt tryk ved.

Kl. 16:36

Formanden:

Fru Lykke Friis.

Kl. 16:36

Lykke Friis (V):

Men kan ordføreren dog ikke erklære sig enig i, at det haster med en afklaring? Det er jo trods alt det altafgørende spørgsmål, vi har på EU's dagsorden. Hvis ikke de ved, hvor de har Danmark, hvordan skal Danmark så være med til – og det går ud fra at vi er hundrede procent enige om – at undgå den splittelse, som ordføreren jo også var inde på? Hvordan bygger man bro mellem eurolandene og de såkaldt euroløse lande, hvis ikke man hurtigt har en holdning?

Så kan vi ikke blive enige om, at vi ikke skal meget langt ind i 2012, altså under det danske formandskab, før regeringen kan melde ud, hvad man mener om europagten? Kan vi ikke være enige om, at det er en hastesag?

Kl. 16:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det, vi kan blive enige om, er, at der ikke er nogen, der sidder og venter på, at den danske regering skal tage en beslutning. Det, vi sidder og venter på, er, at Van Rompuy, rådets formand, og juristerne her skal lave afklaringerne af, hvordan ikkeeurolande skal opfatte den her aftale. Det er det, vi venter på, og så snart det er klart, er jeg sikker på, at den danske regering også finder sin kurs.

Kl. 16:37

Formanden:

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Merete Riisager (LA):

Der er ingen fremtid for Europas folk undtagen i fællesskab, citerer ordføreren, men vil ordføreren ikke give mig ret i, at der vil være

lande, som ikke kan tilslutte sig den europagt, som vi taler om her i dag, og at europagten på den måde også er med til at dele Europa over?

Så taler ordføreren om ansvarlighed, men er ordføreren ikke enig med mig i, at det jo netop er uansvarlighed, der har præget eurozonen, og at det, vi står med her, er hensigt mere end handling? Så hvordan kan det være i Danmarks interesse at gå ind i et fællesskab, som endnu ikke ved handling har udvist ansvarlighed?

Kl. 16:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:38

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er sådan set enig med fru Merete Riisager i, det svarede jeg også før på et tidligere spørgsmål, at det havde været bedst at finde en løsning for alle 27 lande. Det lykkedes ikke, og derfor er det her den næstbedste løsning, men det er bedre end et Europa i opløsning, som jeg også sagde, og det står jeg stadig fuldt og helt ved.

Til fru Merete Riisagers andet spørgsmål kan jeg sige, at jeg bestemt ikke mener, at det her bare er hensigt. Det er helt rigtigt, at der er lande i eurozonen, der har opført sig økonomisk uansvarligt, og det er netop derfor, vi har brug for en fast og stabiliserende aftale, sådan at der kan blive en ansvarlig økonomisk linje. Det er godt for dansk økonomi.

Kl. 16:38

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 16:39

Merete Riisager (LA):

Men ordføreren svarer stadig væk ikke på, hvorfor Danmark skal være med. Eurozonen skal rydde op efter eurozonen, men hvorfor er det, at Danmark skal være med, og hvad er Danmarks interesse i forhold til at gå med? Ordføreren siger, at det ville være bedst, hvis alle 27 lande var med, men hvorfor så ikke skabe en ny vision for Europa, hvor forskelligheden kan bevares og vi kan samles om det, der skaber værdi, og hvor vi ikke behøver at låse os fast til et Excelark?

Kl. 16:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:39

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen den vision synes jeg da at fru Merete Riisager skal arbejde videre med. Nu er det den her aftale, der ligger på bordet, og det kan godt være, at man ikke synes, alle elementer i den er verdens bedste, men det er det, man kunne blive enige om i eurolandene og i EU med den aftale, og så er det jo det, vi skal tage stilling til.

Så spørger fru Merete Riisager, hvorfor Danmark skal med. Jeg synes, at jeg tidligere har svaret, at vi afventer en politisk, økonomisk og juridisk redegørelse, før vi tager stilling til, om Danmark skal med, og i så fald om Danmark skal med i det hele eller i dele af den her pagt.

Kl. 16:40

Formanden:

Tak. Der er ikke flere spørgsmål til den radikale ordfører. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 16:40

Kl. 16:44

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Danmark overtager EU's formandskab i en yderst stormfuld periode. Vi står midt i den værste økonomiske krise siden 1930'erne, og det præger selvfølgelig det europæiske samarbejde og dermed også det danske EU-formandskab. Regeringen er klar til at spille en aktiv rolle i at genrejse Europa og sikre orden i økonomien, som vi lige hørte fra europaministeren og statsministeren.

Europa er et kontinent, der historisk har været præget af konflikt og krig. Det bedste samarbejde handlede i sin grundvold om at skabe varig fred i Europa og dermed rammen for at opbygge et retfærdigt og fremgangsrigt samfund. EU skabte fred mellem de vesteuropæiske lande efter anden verdenskrig, og EU sikrede demokratiseringen i Østeuropa efter murens fald, og mulighed for EU-medlemskab er i dag med til at stabilisere det fortsat skrøbelige Balkan.

EU handler om at finde fælles løsninger på de fælles store udfordringer. Det må vi ikke glemme. En stor udfordring, vi står over for lige nu, er at skubbe på for ny vækst i Europa, en vækst, der er økonomisk, finansielt, socialt og miljømæssigt ansvarlig, og som ikke resulterer i nye finanskriser, og som igen skaber job og udvikling i Europa.

Vi ved allerede nu, at der vil være en række meget vigtige forhandlinger på EU's dagsorden det næste halve år. Vi skal bl.a. drøfte EU's budget for 2014-2020. Her vil vi arbejde for et budget, som kan ruste Europa til fremtiden og skabe ansvarlig vækst. Budgettet skal udformes, så det sikrer opfyldelsen af EU's 2020-mål, som indeholder konkrete målsætninger for beskæftigelse, grøn vækst, reduktion af CO₂-udledninger, uddannelse, fattigdomsbekæmpelse og investering i forskning og uddannelse.

EU's indre marked fylder 20 år næste år. Der er sat en proces i gang for at revitalisere det indre marked. Målet for os er, at det skal være verdens mest konkurrencedygtige og innovative marked, en hjemmebane for verdens førende højteknologiske virksomheder og innovative løsninger på de store udfordringer, som verden står over for, såsom oliepriser, vandmangel og ressourceknaphed. Det vil i høj grad også være til gavn for en lang række danske virksomheder, som har spidskompetencer inden for disse områder.

Europa er som sagt ramt af vigende økonomisk vækst og stor arbejdsløshed. Samtidig er der et massivt behov for investeringer i fremtidens infrastruktur. En massiv indsats her kan være drivkraft til at få EU ud af krisen og samtidig skabe fundamentet for fremtidens vækst. Det skal derfor prioriteres i EU's budget, at der skabes en bedre finansiering og incitament til at gå i gang med udbygning og sammenkobling af infrastrukturen, f.eks. af elnettet. Det vil give Danmark unikke muligheder for at sælge vind- og bølgeenergi til resten af Europa.

Opskriften på et succesfuldt formandskab er at være bevidst om de muligheder og begrænsninger, der ligger i rollen som formand. Vi kan ikke presse vores foretrukne løsninger ned over hovedet på resten af Europa, men vi kan være med til at få resten af Europas ledere til at fokusere på de kolossale udfordringer, vi står over for. Vores overordnede succeskriterium er enkelt: Danmark skal levere et kompetent formandskab. Vi skal gøre netop det, den tidligere regering ikke formåede ved klimatopmødet i København: at være en troværdig forhandlingspartner, som kan skabe de nødvendige kompromiser mellem landene. Den nye regering er klar til at løfte opgaven og bringe Danmark tilbage som en aktiv og kompetent aktør i Europa. Det danske formandskab af EU i 2012 er det første store skridt.

Kl. 16:44

Formanden:

Der er foreløbig fem, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg vil spørge om to ting. Lige så vel som at Socialdemokraterne i Sverige har meldt fra over for europagten, har de rødgrønne partier i rigsdagen også meldt fra og sagt nej. Jeg vil høre, om ordføreren for SF er enig i den beslutning.

Så har SF's politiske ordfører, hr. Jesper Petersen, været ude at sige, at Danmark ikke kan tilslutte sig den del af europagten, der udløser automatisk straf til lande uden styr på økonomien. Det er sådan meget konkret – det kan man ikke tilslutte sig. Er ordføreren enig?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Til det første om, hvad socialdemokrater i Europa har sagt, vil jeg sige, at vores linje er klar: I mit eget parti, SF, har vi et demokratisk organ, en landsledelse, som gav mandat til positivt at gå videre i den her proces, men også afventende den juridiske udredning, som skal til, før vi endelig kan tage stilling til det her.

Med hensyn til andet spørgsmål vil jeg sige, at SF og regeringen, står vagt om det danske forbehold. Det er en fuldstændig grundlæggende præmis i den her diskussion. Vi står vagt om det danske forbehold, og vi står vagt om den politik, der er skitseret i vores regeringsgrundlag, om at kunne føre en ansvarlig og ekspansiv økonomisk politik for at få skabt arbejdspladser i Danmark.

Kl. 16:46

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:46

Pia Adelsteen (DF):

Påstanden om, at man står vagt om forbeholdet, kan man jo sagtens komme med. Jeg ved også, at SF tidligere har sagt, at man er imod euroen i dens nuværende form, men jeg har så aldrig fundet ud af, hvad for en form, man vil have den i. Men den artikel fra Politiken, som jeg står med, hvor SF's politiske ordfører, hr. Jesper Petersen, udtaler sig, er fra i går, og her står der helt klart:

»Men nu fastslår SF, at den røde linje for partiet går ved at give EU mulighed for automatisk at straffe Danmark, hvis vi bryder de økonomiske spilleregler, der opstilles i europagten.«

Er ordføreren enig?

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg gentager gerne, hvad jeg sagde lige før til fru Pia Adelsteen. Vores linje er klar. Vi går ind i det her forløb og støtter op om den linje, som statsministeren har lagt. Vi ser positivt på den her proces, men som det er blevet sagt tusind gange før i dag, ved vi jo ikke, hvad den juridiske udredning ender op med, og det er det, vi vil forholde os til, når vi får svar på det.

Kl. 16:47

Formanden:

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

- Merete Riisager (LA):**
Sådan som jeg hører det, siger ordføreren: SF's linje er klar, vi ved ikke, hvad vi mener. Mener ordføreren, at det vil være til Danmarks fordel at tiltræde europagten?
- Formanden:**
Ordføreren.
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg troede, at der ligesom kom mere, en eller anden begrundelse for spørgsmålet.
I SF har vi sagt, at vi støtter op om den proces, der er nu. For helt ærligt: Hvad var alternativet? Var det at gå med i en klub Cameron og stå ude på sidelinjen, have smækket med døren og været fuldstændig uden for indflydelse i, hvad der videre skal ske? For det er jo det, vi står med lige nu. Vi står med et EU, der er ved at bryde sammen, et Europa, der er ved at krakelere fuldstændigt. Til det sagde vi: Vi ved ikke, hvad det her ender med, men vi får en juridisk udredning på et tidspunkt, hvor det viser sig, om vi kan gå med, samtidig med at vi fuldt ud respekterer det danske euroforbehold.
- Formanden:**
Fru Merete Riisager.
- Merete Riisager (LA):**
Jeg prøver sådan set at stille spørgsmålene meget klart her, for det, vi er vidne til, er jo et holdningsvakuum. Jeg må også minde ordføreren om, at hun sidder i regering, og at det jo er regeringens ansvar at have en holdning til de ting, som er afgørende for riget.
Så hvad betyder det også at stå vagt om forbeholdet? Betyder det, at danskerne skal spørges, hvis Danmark tilslutter sig en økonomisk union, der har til formål at redde euroen?
- Formanden:**
Ordføreren.
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Vi er modstandere af euroen i SF, men vi har en fuldstændig og klar interesse i at støtte op om at skabe ro omkring euroen. Det er derfor, at vi og regeringen har sagt: Nu går vi videre i den her proces. Og der er trods alt kun gået nogle få dage. Det her er så kæmpestort, at jeg hellere må vende spørgsmålet om til spørgeren og spørge: Er det ikke uansvarligt efter få dage at skulle give et endegyldigt svar på, hvad der skal ske de næste mange årtier, som måske for altid vil afgøre EU's fremtid?
- Formanden:**
Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.
- Nikolaj Villumsen (EL):**
Tak for det. Jeg var jo rigtig glad for at have SF's støtte, da vi fik sikret et dansk nej til euroen i 2000. Det var dengang SF's holdning – og det har jeg også forstået at det stadig væk er – at man er imod euroen, fordi euroen medfører en asocial politik. Det er jeg meget enig i. Derfor vil jeg gerne høre, hvilke dele af den europagt der lig-
- ger nu, der er sociale. Der må vel være dele, der er det, siden SF kan overveje, om Danmark skal gå med i den.
- Formanden:**
Ordføreren.
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg er glad for, at mit parti kunne støtte op om hr. Nikolaj Villumsens parti for en del år tilbage, da det her var på dagsordenen. Grunden til, at SF og resten af regeringen støtter op om den her proces – som jo ikke er endegyldigt afsluttet endnu, det har vi efterhånden fastslået mange gange – er, at det her er alvor, og at vi ikke havde lyst til at placere Danmark ud på sidelinjen sammen med Cameron. Det her er alvor, og selv om vi har en modstand mod euroen og vi mener den er fejlkonstrueret, har vi også en interesse i, at eurozonen ikke falder fra hinanden. Det er danske arbejdspladser, der står på spil. Det er faktisk europæiske arbejdspladser i millionvis, der står på spil. Man kan godt være kritisk over for euroen, men samtidig rent faktisk have en vis solidaritet med det europæiske folk i en tid, hvor det hele nemt kan krakelere.
- Formanden:**
Hr. Nikolaj Villumsen.
- Nikolaj Villumsen (EL):**
Tak. Jeg er meget enig med ordføreren i, at det her er meget, meget alvorligt, og at vi står i en meget grel krise, som vi ikke har set magen til siden 1930'erne. Derfor undrer det mig også meget, at SF i en så grel situation fremsætter et forslag sammen med Venstre. Det burde vel være sådan, at det er have SF i regering i Danmark ville gøre en positiv forskel, ikke kun Danmark, men også i EU. For det er jo ikke sådan, at vi kommer til at isolere os sammen med Cameron. Der er en meget stor sandsynlighed for, i hvert fald en mulighed for, at Sverige vælger at stå udenfor. Der er masser af andre nordiske lande, der kommer til at stå udenfor. Det er jo lige præcis forskellen på det samfund, vi har opbygget i Danmark, og samfundet i mange andre lande, at vi har et velfærdssamfund.
Så kan ordføreren ikke være enig i, at det ville være trist, hvis vi bandt os til at føre en politik som den, Merkel gerne vil have, hvor man skærer ned for at komme ud af krisen, og at regeringen i stedet for burde holde fast i at komme ud af krisen ved at skabe arbejdspladser?
- Formanden:**
Ordføreren.
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Det er jo netop det, vi også vil gøre. Vi går på to ben. Det her handler alene om at skabe ro omkring euroen. Venstrefløjspartierne har måske en anden holdning til den vilde junglekapitalisme, men hvad enten vi kan lide det eller ej, bliver vi påvirket af, hvad der sker omkring os, og hvordan markederne reagerer. Så vi vil skabe ro omkring euroen, fordi det påvirker os. Det påvirker danske arbejdspladser, og det påvirker dansk velfærd. Det vil vi skabe ro om.
Men ligesom der også stod i rådskonklusionerne, nemlig at der skulle være fokus på vækst, så synes jeg også, at vi i dag har hørt fra statsministeren og fra europaministeren, at det danske formandskab skal være præget af en meget, meget klar dansk holdning om, at vi

skal videre, at vi skal skabe arbejdspladser, og at vi skal have en grøn omstilling af den europæiske økonomi og en bæredygtig vækst.

Kl. 16:53

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:53

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er en klar dansk holdning, siger SF's ordfører nu. Det er da godt, så lad os få den. For det er jo fint at arbejde med det, vi skal videre i processen, og det skal helst gå bedst muligt for formandskabet, og alle de sådan lidt brede balkonerklæringer kan man jo sådan set kun være enig i.

Men lad os så komme ind til benet: En klar dansk holdning. Det er fint, og så er spørgsmålet lige for: Skal vi så med i pagten, eller skal vi ikke? Det kan man jo ikke sådan bare snakke sig ud af med en balkonerklæring. Jeg spørger om en klar dansk holdning: Skal vi med?

Kl. 16:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen nu er spørgerens eget parti jo også med i det forslag til vedtagelse, vi har i dag, og vi har en meget bred dansk europapolitik, så man kan jo spørge sig selv, om det, der foregår i salen, ikke bærer lidt mere præg af indenrigspolitisk drilleri. Det synes jeg faktisk er ret uansvarligt, når vi diskuterer, hvad der skal ske med Europa i de næste mange årtier, og hvordan vi holder fast på det her europæiske fællesskab, og hvordan vi sikrer job til de millioner af unge, der mangler job.

Så jeg synes, at den her debat faktisk er en smule uanstændig, specielt når man som spørgerens parti selv står bag den her politik.

Kl. 16:55

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:55

Erling Bonnesen (V):

Jeg ønsker sådan set bare, at vi kan få, som det jo bredt ønskes, et godt dansk formandskab. Det havde vi også sidste gang, og det skulle vi da gerne have igen, men det forudsætter lige præcis også, at vi kan få nogle klare svar på, hvad det er, vi skal arbejde i retning af.

Når man er formandskabsland, skal det jo være lidt mere end bare at føre protokollen. Så skal man ligesom have nogle retninger for tingene, og så er det ikke nok at sige: Bedst muligt. Så skal det jo lidt ind i en fast konkret form. Der er overhovedet ikke noget drilleri i det.

Vi ønsker sådan set bare en klar markering af, hvad det er, regeringen vil, og vi har jo en regering til ligesom at anvise vejen hen imod målet, som vi kan tage stilling til. Regeringen har udspilsretten eller serveretten, som det så tit hedder. Så serv nu og fortæl os, hvor det er SF ønsker, vi skal hen. Skal vi med, eller skal vi ikke med i pagten?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er glad for, at spørgeren starter med at sige, at vi er her for at diskutere, hvad vi vil med Europa, og hvad vi vil med EU under vores formandskab, og det er rent faktisk det, det her handler om. Det er så blevet sparket lidt til hjørne af en debat om europagten.

Men når ordføreren stiller spørgsmål om, hvad vi vil med vores formandskab, så er det jo det, vi lige har hørt i to taler fra henholdsvis statsministeren og europaministeren om alle de her ting, som vi har diskuteret, om den grønne omstilling af den europæiske økonomi: Skabe job og arbejdspladser, regulere finanssektoren, så vi undgår fremtidige kriser osv. osv. Jeg synes, det er meget klart, hvad vi vil.

Kl. 16:56

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne egentlig meget bedre lide ordførerens besvarelse til Enhedslisten end ordførerens besvarelse til hr. Erling Bonnesen, for over for Enhedslisten anerkendte ordføreren sådan set, at europagten er afgørende for tusindvis af danske arbejdspladser. Jeg tror faktisk, at europagten og dens fremtid bliver det vigtigste enkelttemne under det danske formandskab, og derfor forstår jeg ikke, at det nærmest er uansvarligt at spørge til SF's holdning til europagten, når hr. Erling Bonnesen spørger.

Nu kan jeg i dagens udgave af Politiken se, at SF's politiske ordfører, hr. Jesper Petersen, allerede er ude at lave en vurdering af, hvorvidt det er inden for det danske euroforbehold, hvis man laver en automatisk sanktion, og derfor går jeg ud fra, at SF allerede er begyndt at tage politisk stilling til det. Så hvad er SF's politiske stilling til, hvorvidt vi skal deltage i europagten eller ej?

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen SF's linje er den samme som regeringens linje. Vi er gået positivt ind i det her. Så skal vi se på, hvad den juridiske udredning ender op med, for det er helt grundlæggende, at vi har et euroforbehold, som der ikke skal files med, og vi har i vores regeringsgrundlag skitseret en økonomisk politik, som vi vil kunne føre. Det er de to grundlæggende ting, som skal være på plads, før vi så endeligt kan sige, hvor vi skal videre derfra.

Så det er SF's linje, den er meget klar. Vi forholder os helt konkret til det her politiske papir, når det også er blevet til et juridisk papir.

Kl. 16:58

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 16:58

Kristian Jensen (V):

Nu stillede jeg spørgsmålet sådan helt uden nogen polemik eller andet, men ordføreren må have mig undskyldt, hvis det er sådan, at det engang imellem har været lidt uklart, hvad regeringens holdning til europagten har været. Altså, der har været en vis divergerende opfattelse af det undervejs.

Jeg forholder mig sådan set bare til, at SF's politiske ordfører i dagbladet Politiken i dag begynder at tage en *politisk* stilling. Han

refererer ikke til en juridisk afgørelse – den siger han godt nok at man skal afvente på nogle punkter – men tager allerede nu en politisk stilling til spørgsmålet om sanktioner.

Så kan jeg altså ikke forstå, at SF laver den skillelinje, at det kun er nogle dele, man tør diskutere politisk; andre dele tør man diskutere økonomisk. Hvad er SF's grundlæggende holdning til at lave et tættere økonomisk samarbejde, der kan sikre en ansvarlig økonomisk linje, der kan være med til at sikre de arbejdspladser, som ordføreren tidligere var så bekymret for? Altså, hvad vil SF stemme i forhold til at deltage i en europagt? Hvad er ordførerens holdning?

Kl. 16:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:59

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen hele grunden til, at vi er gået positivt ind i den her proces, er jo netop, at vi ved, at europæisk økonomi hænger sammen, at euroen påvirker den danske krone, og at danske arbejdspladser er afhængige af den udvikling, der er. Det er derfor, vi er gået positivt ind i den her proces, men Danmark har også et forbehold, og jeg synes faktisk, det er at gøre lidt grin med de danskere, der rent faktisk har stemt for forbeholdet, at man nu afkræver et endegyldigt svar, før vi har det juridiske svar på, om det her kan lade sig gøre.

Kl. 16:59

Formanden:

Den sidste korte bemærkning, jeg har noteret, er fra fru Lykke Friis.

Kl. 16:59

Lykke Friis (V):

Tak. Jeg synes, at der var en bemærkning, der var sådan lidt spøj. Det var den sammenligning, der var af et formandskab og klimatopmødet, og så var der bare sådan lidt kritik af den tidligere regerings håndtering af klimatopmødet. Jeg kan berolige med at sige, at jeg ikke tror, det her formandskab bliver lige så dramatisk. Jeg tror ikke, Kina kommer ind, jeg tror ikke, Indien kommer ind, jeg tror ikke, USA kommer ind, og at hele den nye verdensorden vil komme til at dominere det formandskab, som vi står over for. Jeg tror, det er vigtigt, at vi her sådan prøver at skille tingene ad og også prøver på at have en fælles slagkraft omkring formandskabet som sådan, så jeg synes, at den der sammenligning måske var en anelse upassende.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål vedrørende kickstarten, for jeg forstår, at det jo er meget vigtigt for SF. Og når man så også følger den europæiske debat, er der mange partifæller på europæisk plan, der mener, at det er meget, meget vigtigt, at der bliver mulighed for at kunne føre en mere ekspansiv finanspolitik. Hvad er egentlig ordførerens holdning til det?

Kl. 17:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vores holdning til den her kickstart, som er udtryk for at kunne føre en ekspansiv finanspolitik inden for en ramme, hvor der er råderum til at gøre det, er, at det er en af to grundsten for at kunne gå videre i den her proces. Det har statsministeren, det har de forskellige partier, og det har udenrigsministeren, min partiformand, sagt mange gange, nemlig at der er to helt grundlæggende ting, der skal være opfyldt: Det er forbeholdet, og det er at kunne udføre den her kickstart. Kickstarten er så vigtig for os, fordi vi fra den tidligere regering har arvet

et underskud på 100 mia. kr., og for at kunne komme videre har vi brug for at skabe de job og den vækst, der skal til.

Kl. 17:01

Formanden:

Fru Lykke Friis.

Kl. 17:01

Lykke Friis (V):

Er ordføreren i tvivl om, at der er plads til den kickstart? Når man så ser på den måde, som pagten er formuleret på, kan man jo også gå skridtet videre der og spørge: Gør det ikke indtryk på ordføreren, når hun kan se, at flere økonomiske eksperter de seneste par dage har sagt, at hvis Danmark tilslutter sig pagten, ja, så får vi sådan set egentlig bedre muligheder for at gennemføre diverse økonomiske ekspansive politikker, fordi vi jo så vil stå udenfor? Og der skal vi være mere katolske end paven selv. Så hvad er egentlig bekymringen omkring det med kickstarten?

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er den lille tekniske ting omkring vores demokrati og vores grundlov, og den vil vi gerne have afklaret først, nemlig om det er i strid med det euroforbehold, som danskerne har stemt om og afgivet deres stemme til, og så hvordan vi skal forholde os til det rent juridiske i det. Det er den detalje, vi gerne først vil have afklaret, før vi kan lægge den endelige kurs.

I SF har vi det ligesom i regeringen, og jeg tror ligesom hos de fleste andre partier herinde, forhåbentlig alle, at vi gerne vil gøre det, der er bedst for Danmark. Vi vil gerne sikre ro omkring euroen, så det ikke påvirker dansk økonomi og den danske krone, og vi vil også gerne føre en vækstorienteret politik, hvormed vi kan kickstarte økonomien og skabe arbejdspladser. Det vil vi også arbejde for i Europa, og det ser jeg ikke nogen modsætninger i, og igen vil jeg sige, at det er en grundsten i den her videre proces.

Kl. 17:03

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Nikolaj Villumsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Danmark overtager EU-formandskabet i en periode, hvor den altoverskyggende dagsorden er den økonomiske krise og særlig den krise, som euroen befinder sig i. Danmark er heldig, den danske befolkning har to gange afvist at være med i euroen. Det betyder, at vi har flere redskaber i den økonomiske værktøjskasse, der kan hjælpe Danmark til at komme ud af krisen.

Folketingsvalget handlede jo i høj grad om, hvilken økonomisk vej Danmark skal vælge for at komme ud af krisen. Her valgte befolkningen, at vi skal investere os ud af krisen, skabe arbejdspladser til de arbejdsløse med udgangspunkt i en ambitiøs grøn dagsorden. Den danske befolkning valgte en socialdemokratisk ledet regering, et valg, som jeg personligt er stolt over og glad for at danskerne har truffet. Det giver håb for de titusinder af arbejdsløse, der desperat står og mangler arbejde og har det svært med at få den lille families økonomi til at hænge sammen.

Modsat den nedskæringspolitik, som både den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti førte, og som de borgerlige menings-

fæller fører ude i Europa, har vi jo set historisk, at en socialdemokratisk kriseløsningspolitik kan få lande ud af kriser. Det var læren af depressionen i 1930'erne, og det så vi senest i 1990'erne, da Nyrup og Lykketoft tog over efter mange års borgerligt styre og med offentlige investeringer skabte titusinder af arbejdspladser og viste, at Danmark kan gøre en forskel. Danmark blev førende på vindkraftområdet på grund af en ambitiøs offentlig investeringspolitik i grøn energi. Danmark viste, at vi ikke bare var et lille overflødig land, men et land, der kan gå foran og sætte en dagsorden.

Det er der brug for at gøre igen. Regeringerne i Europa tøvede ikke, da finanskrisen ramte bankerne. Milliarder af kroner, milliarder af euro blev kastet ind i de banker og til de spekulanter, der har skabt krisen. Skatteborgernes penge blev ødslet bort for at redde den kassinoøkonomi, der stadig ikke er kommet på fode igen. Markedernes følelser har det ærlig talt ikke særlig godt for tiden. Det skyldes, at pengemændene har jokket i spinaten. Og det skal de ikke have 3.000 milliarder for i EU's nye stabilitetsfond, nej, de skal have en lærestreg for det, de har gjort. Der er brug for at rulle finansdrengenes indflydelse tilbage; der er ikke brug for at rulle demokratiet tilbage, som er det, EU gør med den tyske kansler i spidsen lige nu.

Derfor er der mere end nogen sinde brug for, at Danmark viser en anden vej. Der er brug for, at den socialdemokratiske regering bruger den opbakning, den danske befolkning har givet til, at vi skal investere os ud af krisen, skabe arbejdspladser, skabe velfærd, og ikke brug for, at vi forpligter os til at skære ned, til at føre en borgerlig politik, som er det, der står i den nye europagt. Siger vi fra, vil det være en håndsrekning til den europæiske fagbevægelse, der er imod europagten, det vil være en håndsrekning til de 23 millioner arbejdsløse, der er i EU lige nu, og det vil være en anden politik, som danskerne kunne være stolte af. Samtidig ville det være en lærestreg til de banker og til de spekulanter, der på grådigste vis har skallet og valtet med pengene og bragt os ud i denne forfærdelige krise.

Derfor fremsætter Enhedslisten et forslag til vedtagelse, der lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at forsvare demokratiet ved at sikre, at Danmark ikke tilslutter sig den finanspolitiske europagt eller mere økonomisk styring fra EU, samt til at bruge EU-formandskabet til

- at samle opbakning til en økonomisk politik, hvor vi skaber job gennem investering i grøn omstilling og klimaløsninger i stedet for EU's nuværende borgerlige økonomiske politik, som fører til ødelæggelse af velfærden og massiv vækst i arbejdsløsheden,
- at give medlemslandene mulighed for at gå foran med forbud mod farlige kemikalier, bedre miljøbeskyttelse og dyrevelfærd,
- at sikre vedtagelsen af en social protokol, der skal styrke arbejdsrettigheder og hjælpe til at bevare vores arbejdsmarkedsmodel og modvirke social dumping,
- at arbejde for at samle en række lande i og uden for EU om at indføre en skat på finansielle transaktioner, der skal begrænse spekulation, og som hovedsagelig skal gå til udviklingslande,
- at sikre en EU-landbrugs- og -fiskeripolitik, der skaber forudsætningerne for en miljømæssig bæredygtig udvikling, og til
- at forsvare de danske EU-undtagelser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 16).

Kl. 17:08

Formanden:

Det af hr. Nikolaj Villumsen oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre drøftelser.

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Så er det fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Der tegner sig i dag et billede af en regering, der allerede nu bruger formandskabet til ikke at have en holdning til, hvorvidt Danmark skal deltage i europagten, og til ikke at have en holdning til, hvorvidt danskerne får lov til at stemme om det. Vi er vidner til et reelt ledelses- og holdningsvakuum netop på et tidspunkt, hvor Danmark har brug for en klar retning. Derudover tegner der sig et billede af et diffust fokusområde for formandskabet, der rækker fra gennemførelse af strengere krav til budgetdisciplin til fremme af ens batteriopladere til elbiler og regulering af priser på mobiltelefoni i EU.

I en situation, hvor Europa er fanget i en gigantisk gældsfælde og euroen risikerer at kollapse, er det en forkert tilgang. Jeg vil derfor gerne opfordre europaministeren og statsministeren til at finde slettelakken frem. Formandskabet bør fokusere på at bistå de kriseramte lande med at rette op, at sikre, at alle EU-aktiviteter i en krisetid skaber værdi, og at EU ikke udfører aktiviteter, der ødelægger værdi, ved eksempelvis at indføre nye skatter og afgifter, skabe bureaukratiske regler eller formålsløst omfordele penge.

Europa står i en historisk økonomisk krise. Danmark har klogeligt holdt sig inden for EU, men uden for eurosamarbejdet, og har ført en om ikke ambitiøs så i hvert fald nogenlunde afbalanceret økonomisk politik, der betyder, at Danmark klarer sig bedre end vores naboer i syd. Eurolandene skal have styr på deres økonomi, og viser det sig, at den nye pagt rent faktisk er et udtryk for vilje til at rette op, bør vi hilse det velkommen. Men det må være op til eurolandene at bevise, at de kan og vil leve op til deres nye løfter om økonomisk ansvarlighed. Danmark kan ikke bære disse landes byrder på sine skuldre, og det er ikke vores opgave at pumpe penge i et bundløst hul bare for at vise vores gode hensigter.

Da Nationalbanken for få dage siden smed et visitkort på vegne af statsministeren hos IMF, var det en gestus til 40 mia. kr. Det er penge, vi ikke kan være sikre på at se igen, og det er penge, som ikke udgør nogen positiv forskel i forhold til det hav af gæld, som eurozonen sejler i. Når Danmark overtager formandskabet, kommer vi til at stå med den absurde opgave at skulle lede oprydningen efter en fest, vi ikke selv har deltaget i. Men når vi nu engang står med den opgave, bør vi udnytte situationen til at signalere, at vi tager ansvar for vores egen økonomi, og det skal andre også gøre. Det er det bedste for Europa.

Midt i krisen skal vi da også huske, at alle kriser rummer muligheder. Danmark kan vise format ved at sætte helt nye standarder for EU-samarbejdet, en standard, hvor vi fokuserer på det væsentligste; hvor vi vurderer alle aktiviteter ud fra, om de bidrager med værdi; hvor vi kommer ind til kernen og ideen med EU-samarbejdet, hvor fred og samhandel har været med til at skabe velstand og fremgang; og hvor vi hylder mangfoldigheden i Europa i stedet for at kaste altting ned i et kar af ensliggørelse og fælles ansvar, hvor ansvaret til sidst forsvinder.

Jeg håber, at regeringen vil droppe sin flittigliseholdning til EU og træffe nøgterne beslutninger i den nuværende situation, holde os ude af europagten i stedet for at trække os ind i et samarbejde, der er tyngt af gæld, og hvor et excelark med indbyggede elektroder udråbes som løsningen. Og vær så med til sammen med Liberal Alliance at skabe en vision for EU, der kan rumme alle 27 lande, og som har fokus på de ting, der bidrager med værdi, og hvor vi kommer ind til kernen, til det fredsskabende og samhandelen i respekt for den forskellighed, der er inden for EU.

Kl. 17:13

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra Sofie Carsten Nielsen.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg kunne bare godt tænke mig at få uddybet, om Liberal Alliance synes, det er godt eller skidt, at eurolandene har indgået en aftale, der sikrer en økonomisk ansvarlig linje i Europa, eller om Liberal Alliance mener, at det ville være bedre, hvis euroen kollapsede.

Kl. 17:13

nemlig at man fører en vis slingrekurs og også har en letsindig omgang med sandheden.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Merete Riisager, hvor meget hun mener vi har tabt i de sidste par år, de sidste 5 år – hun kan selv vælge perioden – når nu hun påstår, at statsministeren eller Nationalbanken har smidt et visitkort til en værdi af 40 mia. kr. Jeg synes ligesom, det bliver insinueret, at man her er ved at smide penge i et sort hul, og det mener jeg faktisk ikke nødvendigvis der er empirisk belæg for at sige.

Kl. 17:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:13

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 17:16

Merete Riisager (LA):

Selvfølgelig ville vi ikke synes, det var bedre, hvis euroen kollapsede. Jeg ved ikke, hvor ordføreren vil hen med sådan et spørgsmål. Det ville have store konsekvenser for Danmark, hvis euroen kollapsede.

Vi anerkender, at der er nogle lande, som har ønsket at have euroen, og som går i den retning, men vi kan godt stille kritiske spørgsmål til den retning og også kritiske spørgsmål til, om det, de gør nu, vil lykkes. Der har været mange forsøg på at redde euroen, og det er stadig væk meget tidligt at sige, at lige præcis det her tiltag skulle være det, der fik det til at lykkes.

Kl. 17:14

Merete Riisager (LA):

Jeg er fuldstændig klar over, at vi endnu ikke har tabt penge på den konto, men jeg er også fuldstændig klar over, at vi her står i en historisk kritisk situation, og det håber jeg også at ordføreren er klar over. Det er også derfor, at vi skal kigge nøjternt på de valg, vi står over for, i stedet for blot at lade os lede af historiske årsager. Vi bliver nødt til at se på, om det er i Danmarks interesse at gå ind i den her europagt. Der er intet af det, der er blevet sagt i dag, der tyder på, at det skulle være i Danmarks interesse at indtræde i pagten.

Kl. 17:17

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 17:17

Kl. 17:14

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men hvis Liberal Alliance under ingen omstændigheder ønsker, at Danmark skal tiltræde noget som helst af den her finanspagt, men samtidig ønsker, at euroen bevares, hvordan synes Liberal Alliance så, at andre EU-lande skal stille sig? Skal andre eurolande, hvis de følger Liberal Alliances vision, så også melde sig ud, og ville det i så fald ikke medføre euroens kollaps?

Kl. 17:14

Jens Joel (S):

O.k., så forstår jeg, at man nu har tænkt sig at være imod det her og være skeptisk over for det, fordi man synes, at det lige passer til den givne dagsorden. Er det så også derfor, at fru Merete Riisager og Liberal Alliance sådan plukker lidt vel selektivt i Europaudvalgets dagsordener og f.eks. stemmer imod ting, som man måske før i tiden har troet at Liberal Alliance var for?

F.eks. havde vi et forslag om lavere priser på mobilroaming i udlandet, altså at forbrugerne skulle betale noget mindre, når de rejste rundt og brugte deres mobiltelefon – det syntes Liberal Alliance og fru Merete Riisager heller ikke at man skulle stemme for. Det må jo tages som et udtryk for, at man søger desperat efter noget at være imod, bare for at kunne signalere, at man imod.

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:14

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 17:17

Merete Riisager (LA):

Det synes jeg var nogle meget hypotetiske spørgsmål. Det er klart, at vi bliver nødt til at have en strategi på kort sigt. Det kan umuligt være i Danmarks interesse at gå ind i et fællesskab, som er så gældsbelæftet, og hvor man netop ikke har udvist økonomisk ansvarlighed. Danmark kan ikke bære eurozonen på sine skuldre. Eurozonen må selv rydde op efter de problemer, den har skabt, og derefter kan vi være med til at skabe en vision på lang sigt, som de 27 lande kan være en del af.

Det, der sker lige nu, er jo, at EU bliver skåret over på midten. Der vil være en række lande, som ikke kan deltage i det samarbejde, som man har skabt.

Kl. 17:15

Merete Riisager (LA):

Jeg kan forstå på ordføreren og også på mange af de andre ordførere, der er til stede her i dag, at de finder det underligt, at Liberal Alliance både kan være varme fortalere for EU og være imod den retning, som EU sætter. Men det er for mig at se en naturlig konsekvens af at forholde sig analytisk til situationen. Og hvis jeg skal svare på det helt konkrete spørgsmål, som hr. Jens Joel stillede vedrørende roaming, så er vi i Liberal Alliance imod prisregulering, og vi tror ikke på, at det på lang sigt vil være til fordel for forbrugerne at indføre prisregulering.

Kl. 17:18

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Jens Joel (S):

Jeg synes, at Liberal Alliances tilgang til debatten her i salen i dag bærer præg af det, som vi desværre har set nogle gange efterhånden,

Kl. 17:18

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vil fru Merete Riisager anerkende, at den her økonomiske krise, som vi står i nu, startede som en finansiel krise for godt 3 år siden, og vil fru Merete Riisager, når der samtidig bliver talt så meget om de forskellige landes uansvarlighed, når det kommer til økonomien, anerkende, at det var sådan, at lande som f.eks. Island og Irland også kollapsede under en fuldstændig ureguleret finanskapitalisme? Når fru Merete Riisager taler så varmt om markedet og kun taler om de enkelte landes uansvarlighed, vil hun så anerkende, at den her krise startede som en finansiel krise?

Kl. 17:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:19

Merete Riisager (LA):

Det, jeg står her og anerkender er, at den her krise er skabt af, at nogle lande har opført sig uansvarligt. De har brugt flere penge, end de havde, og der vil jeg også lige minde om, at vi i Danmark i øjeblikket også bruger flere penge, end vi har, dog ikke lige så mange som grækerne. Det er de enkelte landes ansvar at føre en ordentlig og redelig økonomisk politik, og det har vi i Danmark heldigvis alle muligheder for at gøre, uanset om vi går ind i europagten eller ej.

Kl. 17:19

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så fru Merete Riisager vil ikke anerkende, at den nuværende krise, vi står i, startede i september 2008, da Lehman Brothers i USA krakkede og finansmarkederne overalt i verden krakkede under den fuldstændig uregulerede tilgang, der havde været til at styre finanssektoren? Vil fru Merete Riisager overhovedet ikke høre tale om, at det også kunne være, at det var de her markeder, som vi kunne kigge på, sådan som man i EU-regi også har sagt man i fællesskab ville, for ikke igen i fremtiden at se sådan en krise her?

Kl. 17:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:20

Merete Riisager (LA):

Jamen jeg ved ikke, hvad ordføreren forestiller sig. Skulle politikerne kunne styre bankerne bedre? Det ser jeg i hvert fald ikke som et løsningsforslag. Det, jeg siger her, er, at vi står med en gældskrise, at vi står med en vækstkrise. Vi, der sidder i det her rum, har ansvaret for, at vi i Danmark retter op. Det har vi alle muligheder for at gøre, også uden at træde ind i europagten.

Kl. 17:20

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende at sikre Danmark som en stærk og selvstændig nation og at beskytte vores værdier. Men vi er også et land med kun 5,5 millioner indbyggere, og derfor

er det helt og aldeles afgørende, at vi laver alliancer, især med de lande, vi har et værdifællesskab med. Som en del af den kristne humanistiske kultur deler vi værdier med resten af Europa, og derfor er vi også varme fortalere for det europæiske samarbejde. Danmark har brug for Den Europæiske Union, men EU har så sandelig også brug for Danmark.

Den 1. januar 2012 overtager Danmark EU-formandskabet efter Polen. Vi er den midterste del af en trio mellem Polen og Cypern, og det bliver Danmarks lod både at få styr på fortiden og at sikre fremtiden. Vi skal sammen med mange andre aktører på den europæiske scene, herunder præsident Van Rompuy, få EU sikkert igennem de store økonomiske, finansielle og valutariske udfordringer, der fylder hele dagsordenen lige nu. Det kan vi bl.a. gøre ved som det første formandskabsland at sikre en god gennemførelse af det europæiske semester. Vi får lejlighed til at arbejde med sixpacken og også med den nye europagt, som har fyldt ganske meget under debatten her i dag. Men opgaven er meget entydig: Vi skal sikre, at hele EU står bedre rustet med en troværdig økonomi og en genskabt tillid til beslutningstagerne.

Men samtidig med at vi har en opgave med at sikre den økonomiske situation, skal vi altså også sikre EU's udsyn og fremtid ved at forberede vedtagelsen af EU's budget for 2014-2020 og de mange andre opgaver, der er på formandskabsprogrammet. Det er store opgaver. Med hensyn til de økonomiske udfordringer er der ingen tvivl om, at de beslutninger, der allerede er taget, vil medvirke til at sikre større finanspolitisk ansvarlighed og bedre mekanismer til at sikre, at vi undgår en gentagelse af den græske tragedie, hvor uansvarlige politikere sendte ubetalte regninger videre, ikke kun til kommende generationer af grækere, men desværre også til en række andre europæiske lande og banker.

Forudsætningen for at have råd til en god offentlig sektor og også at kunne gøre noget for samfundets svageste er ganske enkelt, at der er orden i økonomien. Man kan ikke kickstarte en økonomi eller føre en ekspansiv finanspolitik, hvis der ikke er styr på pengene. Derfor er det godt for EU-landene, og det er godt for Danmark, at man nu sikrer, at der bliver ført en god, nogle vil sige en borgerlig finanspolitik, men i hvert fald en finanspolitik, hvor der er orden på pengene, og fremadrettet er det kravet for at være med i samarbejdet. Det er godt nyt.

Vi Konservative er samtidig også meget optaget af at sikre, at Danmark som nationalstat har de bedste rammer. Det, der gavner vores nationale interesser, er altså også at sikre, at der er orden i Europas økonomi. Derfor støtter vi også, at der stilles obligatoriske rammer op for de europæiske økonomier. Til gengæld mener vi så også, at det er væsentligt at sikre, at nationalstaterne selv beslutter, hvilke instrumenter man vil anvende til at fylde disse rammer ud.

Den sunde balance mellem et stærkt Europa med obligatoriske regler og samtidig også hensynet til vores suverænitet, bl.a. for så vidt angår vores finanslov, afspejler den nye europagt, og det er vi rigtig glade for. Vi er derfor også positive over for dansk tilslutning til de dele, som vi kan være med i. Vi skal bare sikre, at det sker under respekt for vores forbehold. Vi afventer naturligvis den juridiske udfærdigelse, som er i gang. Det bliver en stor opgave at få de beslutninger, der blev truffet i sidste uge, gennemført i praksis. Det vil gavne alle parter, at beslutninger bliver gennemført hurtigt, og det vil vi arbejde konstruktivt for.

Men jeg synes også, det er vigtigt at være fremadrettet i, hvad det ellers er for ting, der er på formandskabets dagsorden. Jeg kan se, at regeringen har fulgt meget smukt op i forhold til det forberedelsesarbejde, den borgerlige regering lagde, når det gælder formandskabet. Vi mener jo grundlæggende, at der er behov for, at EU's budget bliver holdt inden for restriktive rammer. Jeg tror ikke, der vil være stor forståelse blandt borgerne i medlemslandene for, at medlemslandene sparer, hvis EU's budget bare får volumensyge. Derfor handler det

altså ikke om at bruge flere penge, men at bruge pengene klogere. Vi mener, det er afgørende, at vi prøver at få budgettet væk fra gammel-dags markedsintervention og statsstøttetankgang. Derfor mener vi også, at alle de konventionelle støtteområder, bl.a. landbrugsstøtte og egnsudvikling, skal afvikles og i stedet for skal erstattes af investeringer i fremtiden, investeringer i vores konkurrenceevne, dvs. investeringer i grøn teknologi og miljøfremme, innovation, forskning, uddannelse.

Vi har fortsat et forspring på en række områder i de europæiske lande, og det må vi ikke sætte over styr. Derfor skal der prioriteres midler til de områder, hvor der er vækst. Samtidig vil miljø- og klimapolitikken også stå højt på dagsordenen, ikke mindst med et Rio + 20-møde i foråret, og her skal vi arbejde for en ambitiøs europæisk tilgang.

Ud over at få styr på gældskrisen er den bedste vej til vækst og flere arbejdspladser at bruge det indre marked mere effektivt og på flere områder, og derfor støtter vi også varmt op om Montirapportens anbefalinger om en revitalisering af det indre marked. Det kan være med til at skabe mange arbejdspladser i Danmark. Det bliver et spændende halvår, og jeg tror på, at vi kan gentage succesen fra sidste formandskab i 2012. Det kræver masser af rugbrødsarbejde. Det tror jeg vi i Danmark har i os, så vi skal nok få gode aftaler i hus.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det, jeg hører, er, at De Konservative siger, at man vil være med i de dele, vi kan være med i. Det betyder så også, at der er nogle ting, vi ikke vil være med i, hvis vi ikke kan. Så jeg vil bare spørge: Skal jeg forstå det sådan, at når man har fået den juridiske vurdering, skal vi bare lade være med at være med i det, der kræver en afstemning, mens vi der, hvor det ikke kræver en folkeafstemning, siger ja tak?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Lene Espersen (KF):

Vi afventer den juridiske vurdering, og så må vi jo se på, hvad det er for en type aftale, de lande, der står uden for euroen, vil blive tilbudt at få, og så må vi gøre vores stilling op.

Jeg er en meget varm fortaler for fastkurspolitikken i Danmark, som en konservativ statsminister indførte. Den har vi ført i 30 år, og jeg mener, det er helt logisk, at hvis man går ind for fastkurssamarbejdet i forhold til euroen, må man også være positivt indstillet over for at være med i dele af europagten. Men hvad vi kan være med i, og hvordan det skal være, må afvente den juridiske udredning.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 17:27

Pia Adelsteen (DF):

Men mig bekendt kan vi jo være med i det hele. Så jeg forstår faktisk ikke udtrykket: Vi må afvente, hvad vi kan være med i. Hvad er det, vi ikke kan være med i?

Sådan som jeg har forstået det, kan vi jo sige ja til hele pagten – altså, det synes jeg at jeg meget tydeligt hørte fra Venstres ordfører

at man ville. Så hvad er det, ordføreren mener at vi ikke kan være med i? Er det det, som kræver en folkeafstemning?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Lene Espersen (KF):

Som sagt afventer vi den juridiske vurdering, og så må vi jo vurdere, hvad der tjener Danmarks interesser bedst. Men i forhold til hele den diskussion, som både Dansk Folkeparti og Enhedslisten har rejst – faktisk før vi egentlig havde en endelig aftale – om, at det hele nu bare skal til folkeafstemning, vil jeg gerne sige, at jeg tror på det repræsentative demokrati. Jeg tror på, at folketingspolitikere skal tage det ansvar på sig, som grundlovens fædre faktisk også gav os. Og det er den konservative holdning til hele den måske lidt mærkelige diskussion, synes jeg, der har været om folkeafstemninger. Det er muligt, at der kommer en diskussion om det på et senere tidspunkt, men vi tror på det repræsentative demokrati.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Europaministeren.

Kl. 17:29

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg vil gerne på regeringens vegne sige tak for en god debat her i eftermiddag, en debat, som har gjort det klart, at der er et bredt flertal i det danske Folketing, som bakker op om de hovedprioriteter, der skal være for det danske formandskab. Ud over regeringspartierne er det også Venstre og Det Konservative Folkeparti, og derfor er det også et fælles forslag til vedtagelse, som ligger her. Det er et godt udtryk for, at en så vigtig opgave som det danske formandskab ikke er et emne, der er velegnet til internt fnidder i Danmark.

Vi står nemlig med en kæmpe opgave foran os. Vi står med en opgave, der hedder, at vi skal være med til at sikre et mere ansvarligt Europa; at vi skal være med til at sørge for, at der bliver truffet de nødvendige beslutninger, så eurolandene kan komme tilbage på sporet og få orden i eget hus; at der kan komme styr på butikken i EU. Vi står også over for en opgave, der hedder, at vi skal sikre, at der igen kan komme gang i hjulene i EU; at vi investerer i vækst og vi investerer i job. Det kan vi bl.a. gøre ved at reformere det indre marked, og det kan vi også gøre ved at sørge for at bruge EU's budget klogere, sådan at pengene bliver investeret mere i forskning, mere i uddannelse, mere i de initiativer, som vi ved kan give job og udvikling.

Vi vil også et grønnere EU. Vi vil et EU, der er i førertrøjen, når man taler om det internationale, globale klima, men også et EU, der inden for egne grænser gør mere end i dag, og det er også derfor, at vi vil arbejde målrettet på bl.a. at få mere energisparevenlige initiativer bragt helt frem i EU, så vi på den måde kan skabe arbejdspladser og gøre noget godt for vores klima.

Vi vil også som formandsland tage opgaven på os, når det gælder om at få truffet afgørelser i spørgsmål både om Schengen og andre ting på det indre og retslige område, og det er også en af de opgaver, som vi som formandsland, selv om vi har et forbehold, har på vores bord, når vi skal gå i gang.

Så er der nogle, der har spurgt: Når man nu er formand for EU, betyder det så, at man bare sidder og styrer møderne i al almindelighed, eller går man også ind og sætter en dagsorden? Vi vil i det danske formandskab sætte en dagsorden, der hedder: ansvarlig økonomisk kurs, gang i hjulene igen, et mere grønt EU, et mere sikkert EU. Det er de prioriteter, vi har med os, men vi starter ikke bare helt

fra bunden. Det er ikke sådan, at man på ½ år kan opfinde alle mulige nye ting og så have en tro på, at det så kan blive vedtaget få måneder efter. Der ligger et godt arbejde forude, hvor den tidligere regering også har været involveret, og vi har så under den nuværende regering sat vores præg på tingene. Det bliver et meget aktivt, det bliver et kompetent, og det bliver et engageret formandskab.

Jeg håber meget, at det brede flertal i Folketinget, som også har vist sig, når det gælder europapolitikken i dag, vil fortsætte med at bakke op – det er min klare forventning – sådan at vi ved, uanset hvad der i øvrigt måtte komme af udefrakommende ting på EU's dagsorden, og der vil sikkert være mange, at vi her i Danmark er dybt optaget af, at Danmark skal spille en så god og vigtig rolle som formandsland, som det overhovedet kan lade sig gøre. Så vi ser frem til formandskabet. Det bliver ikke nemt. Det bliver endda uhyre svært, men vi er ikke bange for opgaven. Vi tager den på os, og vi glæder os til at give vores bidrag til at få EU bedst muligt gennem den krise, der er nu, samtidig med at vi får skabt fundamentet for nye job og et mere grønt Europa.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:33

Erling Bonnesen (V):

Tak. Som formandsland kan man jo undervejs i sit arbejde komme ud for sådan mange forskellige spørgsmål og forespørgsler, og fra tid til anden har der fra forskellig side været rejst ønske om, at EU også kunne begynde at opkræve skatter og afgifter. Hvis det spørgsmål skulle blive bragt op igen, måske netop i forbindelse med spørgsmålet om økonomisk ansvarlighed og mange andre ting, vil der så være en klar markering fra formandskabets side om, at man, om jeg så må sige, vil bruge sin autoritet i forbindelse med formandskabet til at afvise det fuldstændig, altså sige, at det aldrig nogen sinde kan komme på tale, at EU skal til at opkræve skatter og afgifter?

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Europaministeren.

Kl. 17:34

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Altså, det er ikke noget ønske fra dansk side, at man skal tage nye initiativer fra EU's side på det punkt. Men kommer der forslag fra nogle af de andre lande, som man ønsker diskuteret under det danske formandskab, vil vi jo som formandskabsland naturligvis give de lande lejlighed til at præsentere deres synspunkt.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:34

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen når man sådan lytter til svaret her, må man sige, at det jo så ikke er underligt, at man, som jeg også har gjort tidligere i debatten, bare spørger, om tilgangen til det er lidt protokolføreragtig, for jeg spørger sådan set efter, hvad holdningen er, og det må man da kunne svare ret klart på. Der behøver man i hvert fald ikke afvente nogen juridiske notater. Det er fint nok, at man skal høre alle medlemslandene om, hvad de synes, men det er da helt klart forventeligt, at man som formandsland så også selv har en holdning. Så kan man afvise det fuldstændig klart og kontant, altså sige, at det simpelt hen ikke kan komme på tale? Det må da være den autoritet, man som formandsland må kunne lægge ind.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:35

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Altså, jeg har gjort helt klart, hvad den danske holdning er, men det, hr. Erling Bonnesen måske skal forstå, er, at når Danmark er formandsland, skal vi altså styre 27 landes diskussioner, hvor alle lande har lov til at komme med deres forslag. Når man hører hr. Erling Bonnesen i dag, får man næsten indtryk af, at det danske formandskab ikke er noget, som man sådan skal forvente sig det helt store af. Derfor er jeg meget glad for, at der er en Venstremand, som har stor indsigt i EU-forholdene, nemlig hr. Jens Rohde, der i dag til Politiken, adspurgt om, hvordan han opfatter det danske formandskabs foreløbige indsats, siger, og jeg citerer:

»Det er sjældent, at jeg får lejlighed til at rose regeringen, men her er det virkelig på sin plads«. Og så fortsætter han: »Alle de kolleger, jeg har mødt, har været dybt imponerede af de danske ministre. De er synlige, de er velforberejdede, og de tager opgaven alvorligt«.

Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis hr. Erling Bonnesen vil le lytte til hr. Jens Rohde.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Ministeren siger, at vi skal være med til at tage beslutninger, så eurolandene kan få deres økonomi på fode igen, det var sådan cirka det, der blev sagt. Men det kan eurolandene da bare gøre, og det er jo egentlig også det, de har gjort, og det siger de i den topmødeerklæring, de har lavet for en uge siden. Der siger de: Jamen vi er 17 lande, vi har en fælles valuta, nu skal der ske noget. Det er jo helt fair.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad er det, Danmark skal bidrage med, bortset fra at forhandlingerne selvfølgelig skal afsluttes? Hvad er det, Danmark skal bidrage med ud over i øvrigt at tage stilling til, hvad Danmark selv vil?

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:37

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jamen Danmark kommer som formandskabsland til at spille en vigtig rolle i det næste halve år, også i forbindelse med at sørge for, at nogle af de beslutninger, der allerede er truffet i EU, rent faktisk også bliver sat i værk. Det er bl.a. den såkaldte six-pack og Det Europæiske Semester. Det er os som formandskabsland, der kommer til at sidde for bordenden og sørge for, at de vigtige beslutninger også bliver ført ud i livet.

Derudover er det altså i Danmarks interesse, at de 17 eurolande er blevet enige om at få styr på butikken og lave de nødvendige tiltag, som gør, at euroen og de pågældende lande ikke kommer ud i større problemer. For Danmarks økonomi er også afhængig af vores eksport til EU-landene. Ca. 60 pct. af det, vi eksporterer, går til EU-landene. Det er ca. 500.000 arbejdspladser, der er afhængige af, hvordan det går i EU. Derfor er det i vores interesse, at eurolandene få styr på butikken.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 17:38

styr på deres butik, sådan at der ikke kommer mere krise og større arbejdsløshed, som kan være med til også at koste arbejdspladser her i Danmark.

Kl. 17:38

Pia Adelsteen (DF):

Der er ingen tvivl om, at det i den ideelle verden ville være lykken, hvis alle lande havde styr på butikken, som man siger. Altså, det ramte jo også Danmark, at der var en boligboble i USA, det er der ingen tvivl om.

Eurolandene har – fordi de har en fælles valuta – ligesom sagt: Nu laver vi den her topmødeerklæring; nu går vi i gang. Derfor var mit spørgsmål til ministeren egentlig: Hvad er det, vi skal bidrage med i forhold til europagten, ud over at tage stilling til, om Danmark vil være med i den eller ej? Eurolandene er jo eurolandene, de har fælles valuta, og det har de frivilligt valgt. Det er Danmark ikke en del af. Vi kan så vælge at tilslutte os pagten eller lade være, men hvad er det, vi ellers skal bidrage med?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:39

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Danmark skal jo som formandskabsland bidrage til og sørge for, at der bliver bygget bro mellem de 17 eurolande og de 10 lande, der står uden for euroen. Det er meget vigtigt, bl.a. når det gælder EU's budget. Når det gælder det indre marked, er der en række opgaver, hvor alle 27 sidder med ved bordet.

Det er en vanskelig tid, EU befinder sig i, og jeg er meget glad for, at bl.a. den tyske kansler Merkel i forbindelse med statsministrens besøg i Berlin gjorde det helt klart, at hun så Danmark som en rigtig god brobygger mellem de 17 lande og de 10, og det er da et skulderklap, som jeg synes vi skal være tilfredse med.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Og tak til ministeren. Det, jeg vil høre ministeren om, er, om ministeren kan forstå, hvis det er sådan, at nogle af de vælgere, der lige har stemt for, at vi skulle have en ny regering, bliver bekymrede, når de hører den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, sige, at den europagt, som regeringen overvejer at slutte Danmark helt eller delvis til, er det samme som den borgerlige økonomiske politik, der blev ført under Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Kan ministeren så ikke også godt forstå, at de danskere egentlig gerne vil tages med på råd, hvis regeringen skulle træffe det valg at gå med i hele pagten eller dele af den?

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Europaministeren.

Kl. 17:40

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Spørgsmålet er, om jeg kan forstå, at folk kan blive bekymrede, når de hører hr. Lars Løkke Rasmussen. Ja, det kan jeg godt forstå. Det tror jeg der er mange mennesker der bliver.

I forhold til den konkrete sag, nemlig spørgsmålet om aftalen mellem de 17 lande af 9. december, er holdningen den fra den danske regering, at vi synes, det er rigtig fornuftigt, at eurolandene får

Hvis spørgsmålet så er, om vi fra dansk side mener, at de initiativer kan stå alene, så er svaret nej. Vi mener, at det er vigtigt, at vi også under det danske formandskab er med til at sætte en aktiv dagsordenen, når det gælder vækst og nye arbejdspladser, og det er bl.a. derfor, at vi gerne vil bruge EU's budget mere målrettet på at skabe arbejdspladser, og at vi også gerne vil lave reformer af det indre marked, som kan være med til at sørge for, at der er flere mennesker, der kommer i arbejde.

Så for os gælder det her om, at der bliver ført en ansvarlig økonomisk politik, samtidig med at vi kommer i gang med at skaffe nogle job i Europa.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tryk lige på knappen, hr. Villumsen. Værsgo til hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 17:42

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak. Jamen jeg ville høre, om det ikke er sådan, at ministeren i dag har bemærket, at det lige er kommet frem, at recessionen i Grækenland er større end ventet på grund af de nedskæringer, man gennemfører lige nu. Bekymrer det ikke ministeren, at det er den vej, det går? Det burde jo være sådan, at det gik fremad med den politik, man fører.

Så håber jeg også, at vi kan være enige om, at man her står ved et valg af en vigtig vej for Europa. Vi kan se, at de svenske Socialdemokrater siger nej til at gå den vej, som Merkel har udstukket. Der er den europæiske fagbevægelse, der siger nej og siger, at man skal gå en anden vej. Burde ministeren derfor ikke kunne love, at danskerne også får mulighed for at sige nej, og at man skal gå en anden vej, hvis regeringen skulle ønske at gå med?

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:43

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg synes, at det er vigtigt at sige, at når det gælder Grækenland, er Grækenland naturligvis ikke ude af krisen endnu. Det er faktisk derfor, at den græske regering har truffet en række svære beslutninger, som nu også skal have mulighed for at virke. Det korte af det lange er, at der er lande i Europa, herunder Grækenland, der har brugt flere penge, end de havde, og nu er festen slut. Og nu er der nogle meget hårde beslutninger, der skal træffes. Der skal være budgetdisciplin, og livremmen skal spændes ind.

Det, vi så tilføjer, er, at når man bruger pengene i EU, vil vi gerne, at man bruger dem på en måde, sådan at man kan få skabt flere arbejdspladser, vækst og udvikling.

I forhold til hvad man mener i andre partier rundtomkring i Europa, vil jeg sige, at vi respekterer, at man kan have en holdning i Sverige, at man kan have en holdning i England, at man kan have en holdning i Frankrig, men det, der er vigtigt for regeringen, er, hvad der tjener Danmarks interesser bedst. Og det er derfor, vi i øjeblikket er i gang med at vurdere, hvordan den her aftale vil påvirke Danmark juridisk, økonomisk og politisk. Og når vi har det overblik, skal regeringen nok komme med sin melding.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lykke Friis for en kort bemærkning.

Kl. 17:44

Kl. 17:47

Lykke Friis (V):

Tak. Jeg vil også på Venstres vegne kvittere for den gode debat, som vi har haft, og jeg vil også gentage synspunktet om, at vi naturligvis opfatter det her emne som værende så vigtigt, at det ikke er et, man skal drille med; der skal ikke være fnidder. Det skal også være sådan, som ministeren var inde på, at der kan opstå ting, vi ikke kan forudse. EU-samarbejdet har mildest talt været præget af kriser. Jeg husker, at jeg for nogle år siden googledede »Europa-Kommissionen«, »EU« og »krise«, og det gav, jeg ved ikke hvor mange millioner hits. Det giver nok væsentlig flere nu om dage.

Det, jeg alligevel synes jeg savner lidt her til sidst, og som jeg vil bede ministeren svare på, er: Hvad er egentlig succeskriteriet for det her formandskab? For det er jo rigtig nok, som ministeren har sagt flere gange, og statsministeren sagde det også, at det her er en stor opgave. Men hvad er succeskriteriet? Når man skal vurdere det efterfølgende, er det jo noget lettere, hvis man forinden har sagt, hvor man ønsker at sætte overliggeren, for så at kunne vurdere bagefter, om man er kommet over, end hvis man ikke har sagt det. Så er der nogle bestemte ting, som ministeren her på falderebet vil fremhæve som det, der i sidste instans vil gøre ham til en glad mand – og her refererer jeg kun til EU-politiske emner – når formandskabet er overstået?

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:45

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg vil være en glad minister, hvis det under det danske formandskab er lykkedes at bringe EU et skridt i den rigtige retning, at få et EU på ret vej økonomisk, et EU, hvor der er bedre muligheder for at skabe job, et EU, hvor vi har fået lagt en mere grøn linje, og også et EU, hvor der er større sikkerhed for borgerne. Der er en række forskellige direktiver, forslag og andet, som skal hjælpe med på den vej, og der vil Danmark gøre alt, hvad vi kan, for at fremme de sager i EU, sådan at vi kan opnå konkrete resultater. Det er benhårdt arbejde. Det vil alle regeringens ministre med statsministeren og jeg selv i spidsen engagere os i, og det håber vi selvfølgelig også der vil være god opbakning til her fra Folketingets partier.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tryk lige på knappen. Fru Lykke Friis.

Kl. 17:46

Lykke Friis (V):

Ja, og det gav vi så også udtryk for. Men det er jo så, kan man sige, nogle meget, meget brede vendinger. Så her på falderebet vil jeg spørge, om ministeren ikke kunne komme det lidt nærmere. Altså, kunne det f.eks. være sådan, at man gik ind for, at EU's energieffektivitetsdirektiv skulle vedtages? Kunne det være sådan, at EU på det energipolitiske område skulle vedtage en køreplan for energipolitikken som sådan? Altså, det, vi hører, er jo elastik i metermål.

Der må man så også lige have med her, og det har vi så ikke været inde på i debatten som sådan, at Danmark selvfølgelig også har andre undtagelser. Så dermed er det også et formandskab, hvor man skal passe på med ikke at sætte overliggeren alt for højt, men derfor kan man godt alligevel melde ud og sige: Vi går efter nogle bestemte ting. Så her på falderebet vil jeg spørge: Hvilke direktiver vil så virkelig gøre ministeren til en glad mand?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:47

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg vil sige, at min lykke ikke er afhængig af direktiver. Men der er nogle ting, som jeg gerne vil arbejde meget med, bl.a. er energieffektivitetsdirektivet jo en vigtig sag. Det er også en meget svær sag. Vi vil fra dansk side gøre alt, hvad vi kan, for at bringe det fremad under det danske formandskab.

For at tage et par konkrete sager vil jeg nævne, at vi også meget gerne inden for det indre marked vil arbejde på, at det bliver nemmere at handle på internettet, sådan at forbrugerne får flere muligheder og lavere priser. I modsætning til Liberal Alliance synes vi faktisk også, at det er en god idé, hvis man kan få bragt priserne ned, når der ringes i mobiltelefon uden for landets grænser. Det er bare tre konkrete eksempler, som vil være vigtige dele af det, vi vil arbejde med under det danske formandskab.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Merete Riisager (LA):

Ministeren beskriver det, at andre partier har en anden holdning, som internt fnidder. Og jeg noterer mig også, at ministeren har udtalt, at Liberal Alliance ikke kan stå bag formandskabet. Det lever vi jo nok med. Men det er da en underlig holdning fra en regering, som taler så varmt om samarbejdets lyksaligheder.

Er der også tale om fnidder, når mange danskere ikke er enige i den vej, regeringen ser ud til at slå ind på? Og vil ministeren sikre, at danskerne bliver hørt, hvis regeringen beslutter at indgå i en økonomisk union, der har til formål at understøtte den euro, som danskerne har sagt nej til?

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:49

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg synes, at det er meget vigtigt, at vi i det danske Folketing har en bred opbakning til europapolitikken. Og jeg må efter debatten i dag konstatere, at der er en bred opbakning til de formandskabsprioriteter, som regeringen har lagt frem, for ud over at få støtte fra regeringspartierne bliver de også støttet af Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det synes jeg er et udtryk for en ansvarlighed, som jeg sætter pris på.

Jeg vil bestemt også byde det velkommen, hvis Liberal Alliance ud over at ændre holdning til, at det vil være en god idé, hvis man kan få lov at ringe billigere uden for Danmark på mobiltelefoner – det synes vi er en god idé – også ændrer holdning og rent faktisk tilslutter sig en konstruktiv og fremadrettet EU-politik. Og der bliver mulighed for at stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne sammen med Venstre og Konservative har lagt frem.

Hvad angår det andet spørgsmål, vil jeg sige, at som det er blevet sagt flere gange i løbet af debatten, må juristerne jo vurdere, hvorvidt de konklusioner, man når frem til, giver anledning til overvejelser i forhold til grundlovens § 20.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 17:50

Merete Riisager (LA):

Jeg synes også, at det er dejligt med gode priser på mobiltelefoni, men jeg er sikker på, at de ikke skabes bedst ved, at politikerne forsøger at regulere dem. Og så synes jeg faktisk, at det er lidt underligt, at vi står og diskuterer mobiltelefoni på et tidspunkt, hvor Europa er ude i en af sine allerværste kriser.

Ministeren sagde tidligere, at det er vigtigt, at eurozonelandene får ryddet op i deres egen økonomi. Mener ministeren, at det er Danmarks opgave at rydde op i eurozonelandenes økonomi? Og hvis ikke, er det så i Danmarks interesse at indtræde i europagten?

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:51

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Det er helt klart i Danmarks interesse, at der er styr på butikken i de 17 eurolande. Vi har en masse eksport, der er en masse danske arbejdspladser i det. Hvis man går uden for Christiansborgs mure, går ud på vores virksomheder, vil man se, at de er dybt afhængige af, at det ikke går den forkerte vej i EU.

I forhold til hvad den her aftale vil betyde for Danmark, vil jeg sige, at regeringen jo vil sørge for, at det bliver undersøgt, hvad de økonomiske, de juridiske og de politiske konsekvenser vil være. Og når vi har det overblik, vil regeringen selvfølgelig træffe beslutning om, hvorvidt den mener, at det er i Danmarks interesse, at vi er helt, delvis eller slet ikke med.

Kl. 17:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til europaministeren. Ønsker flere ordet?

Det synes ikke at være tilfældet.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut. Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Kl. 17:52

Meddelelser fra formanden**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 16. december 2011, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:52).